

DELA APOSTOLSKA

POUKA ZA MLADE

jul, avgust, septembar 2018.

Sadržaj:

1. Bićete Moji svedoci	4
2. Pedesetnica	13
3. Život u Ranoj crkvi	22
4. Prve crkvene vođe	31
5. Pavlovo obraćenje	40
6. Petrova služba	49
7. Pavlovo prvo misionarsko putovanje	58
8. Jerusalimski sabor	67
9. Drugo misionarsko putovanje	76
10. Treće misionarsko putovanje	85
11. Hapšenje u Jerusalimu	94
12. Utamničenje u Česariji	103
13. Putovanje u Rim	112

DELA APOSTOLSKA

Broj 3/2018.

Naslov originala:

The Book of Acts

Za izdavača:

Đorđija Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tehnički urednik:

Saša Todoran

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Mirjana Đerić

Prelom:

Gordana Ardeljan

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve,
Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP »Preporod«, Beograd

Tiraž:

180 primeraka

Kako najviše dobiti iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba znati:

Ove pouke zasnovane su na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja sa tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, svake sedmice može raspravljati u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoći materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mlađih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku spremnost različitih autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

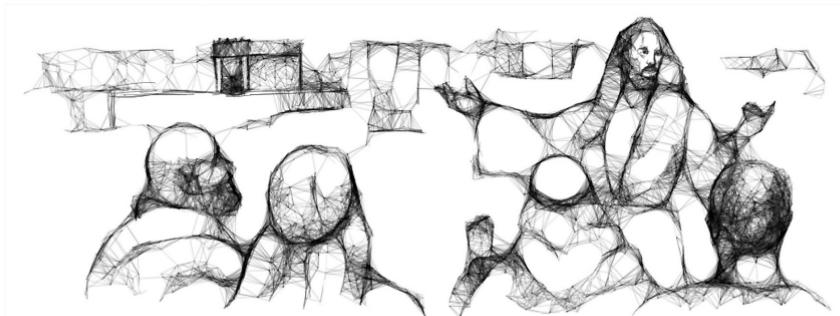
1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom »Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom »Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitaš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova, koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** prikazuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koje je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci, koje treba da pokrene na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** omogućava čitaocu kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji u Odeljenju za mlade vernike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 30. juna do 6. jula 2018.

Bićete Moji svedoci

»Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas;
i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji
i tja do kraja zemlje.«

(Dela 1,8)

POSTUPATI U SKLADU SA SVOJIM REČIMA

UVOD (Dela 1,1-3)

Su

Pouka za ovo tromesečje usredsređuje se na knjigu Dela apostola. Već na osnovu imena možemo videti da se taj narativ bavi onim što su apostoli činili nakon Isusovog vaskrsenja i vaznesenja. Kad čitamo tu knjigu, zapravo čitamo o tome kako su se apostoli ponašali. Glagol „delati“ podrazumeva ponašanje, a ne misli, namere, ili pobude. Reč „dela“, kao imenica u množini, opisuje rezultate postupaka. Knjiga se, dakle, usredsređuje na dela, a ne na reči. Da bismo započeli razmišljanje o „delima“ kao o nizu postupaka, osvrnimo se najpre na jednu izreku, a zatim pogledajmo jednu ličnu ilustraciju.

Prvo – izreka: „Ako hoćeš da držiš govor, bolje ti je da postupaš u skladu s tim što govariš.“ Drugim rečima, pre nego što propovedaš, pokaži u praksi to što veruješ. Ta izreka se često koristi za one koji ne rade ništa dobro, već samo lepo govore. Ljudi mrze licemerje i većina njih želi da vidi ispravno ponašanje, a ne da sluša pouke ili propovedi. Učenici su bili živi primjeri ljudi koji su postupali u skladu sa svojim rečima. Mnogi od njih završili su kao mučenici zbog svoje vere, a prethodno su poučavali, propovedali i isceljivali bolesne. Oni su živeli u skladu sa svojom verom.

Zatim – ilustracija: Moja supruga me često pita zašto neko čini nešto čudno, zlobno, ili ponižavajuće. Ja obično odgovorim, bez ikakve ironije: „Ne zanima me. To nikad nećemo znati, tako da mi to nije ni važno. Jedino što je važno jeste šta su oni učinili.“ Ja verujem da postupci govore glasnije od reči. Kad ljudi prema drugima postupaju loše, njihovim žrtvama na kraju krajeva nije važno šta ih je pokrenulo na to što rade. I obrnuto, kad ljudi lepo postupaju prema drugima, mi se ne pitamo koji su njihovi motivi. Jednostavno znamo da su oni učinili nešto dobro i da smo mi time blagosloveni. Prema tome, najbolji primer hristolikog ponašanja ne potiče od propovednika sa propovedaonicice, već od osobe koja pomaže svom bližnjem kad padne, od osobe koja stane kad vidi saobraćajnu nesreću i teši povređene, od osobe koja priprema hranu za porodicu koja je upravo izgubila nekog od svojih najmilijih.

Dok razmišljamo o „delima“ apostola, potražimo način na koji mi takođe možemo biti obzirniji u svom ponašanju. Premda spasenje ne zavisi od naših dela, ono što činimo je bitno. To je nesumnjivo bitno onima kojima pomazešmo. Svi smo mi Hristovi apostoli, pozvani da idemo Njegovim tragom. Biti kao Isus znači ponašati se onako kako se On ponašao: On je prihvatao, praštao, bio vrlo proaktiv i često postupao suprotno od uobičajenog. Molimo se, stoga, da bolje naučimo kako možemo „postupati u skladu sa svojim rečima“.

**Premda spasenje
ne zavisi od naših
dela, ono što čini-
mo je bitno.**

Ne

Očekivanje i razočaranje (1. Mojsijeva 3,15; Luka 24,19-21)

Od kad je dato obećanje u Edemskom vrtu (1. Mojsijeva 3,15), Božji narod je čekao Izbavitelja. Pažljivo su beležili svako rođenje i mogli su lako da prate nečije poreklo unazad sve do dvanaest plemena, do Avrama, pa čak i Adama. Svaka žena se svesrdno nadala da će roditi muško, jer bi to dete, možda, moglo biti Mesija.

Međutim, kako je vreme prolazilo, narodi na zemlji su se umnožavali, a Božji narod je bivao sve više ugnjetavan. To je navelo Jevreje da izgube iz vida prvobitno obećanje i počnu da očekuju nekog ko će obnoviti ovozemaljsko

carstvo. Takva klima je vladala u Izraelu u vreme kad se Isus rodio. Jevreji su očekivali nekog da ih osloboди od njihovih političkih ugnjetača – a ne da ih oslobođi od njihovih greha. Isus je proveo tri godine u službi sa svojim učenicima, pokušavajući da razjasni tu zabludu.

**Upravo dok se
spremaju da
započnu trku, Isus u
osnovi kaže: „Spremi
se! Pozor! Čekaj!**

I pored toga, u tekstu Luka 24,19-21 vidimo da učenici još uvek žele da se obnovi ovozemaljsko carstvo. Na putu za Emaus, oni čoveku

koji hoda s njima govore sve o Isusu. Govore mu o Njegovim delima i rečima, ali i o raspeću i o svom razočaranju zato što su se nadali, „da je On Onaj koji će izbaviti Izrailja“. Zamislite njihovo razočaranje kad je taj čovek, u koga su polagali sve svoje nade, bio predat da se razapne.

Bezumni (Luka 24,25)

Ali umesto da ih uteši, Isus ih naziva bezumnima i sporog srca za verovanje. To izgleda pomalo grubo od Isusa – da grdi nekoga zato što nešto ne razume. Zato je važno zapaziti da Isus ne kaže da oni imaju teškoća sa razumevanjem – samo sa verovanjem. To je razjašnjeno u sledećem stihu, kad im On postavlja ključno pitanje: „Nije li to trebalo da Hristos pretrpi...?“ (Luka 24,26). S obzirom da im je Isus tokom čitave svoje službe iznova i iznova objašnjavao sve to, očigledan odgovor glasio bi: „Da, naravno“, ali oni ništa ne odgovaraju.

Isus nastavlja da navodi sva proročanstva o Mesiji u Svetom pismu, ističući da su ona predskazala Njegovo progonstvo i smrt. Međutim, nisu proročanstva zbunjivala te ljude. Isus je proveo toliko vremena s njima da je bilo skoro nemoguće da pogrešno razumeju ulogu Mesije. Jedino što je moglo da ih učini tako nerazumnim bilo je to što su se čvrsto držali sopstvenih ideja, umesto da veruju obećanjima datim u Pismu.

Svedoci (Luka 24,30.31.34)

Tek kad su stigli na svoje odredište, i kad je Isus prelomio hleb pred njima,

oči su im se otvorile i najzad su shvatili šta se dešava (Luka 24,30.31). U tom trenutku, oni ne samo da razumeju, već i veruju, i uzbudjeno kreću da podele sa drugima da „zaista ustade Gospod“ (Luka 24,34).

Dok se sve to dešava, Isus se pojavljuje pred svim učenicima i ponovo im objašnjava proročanstva o Hristu, i o tome kako je On morao da strada, umre i ustane iz mrtvih. On im zatim objašnjava kako treba da budu Njegovi svedoci i da ono što su videli i čuli govore svima, a ne samo Jevrejima.

Obnovljenje (Dela 1,6.7; Luka 24,48.49)

Jedini problem je taj što je učenicima, sada spremnim da otrče i objave dobru vest čitavom svetu, rečeno da moraju da čekaju: „I gle, Ja ću poslati obećanje Oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu jerusalimskome dok se ne obučete u silu s visine“ (Luka 24,48.49). I tako su oni sada tu, na Maslinskoj gori, spremni za Njegovo vaznesenje. Učili su kod Isusovih nogu tokom tri godine. Videli su Njegova čuda. Slušali su Njegove reči. Konačno su razumeli proročanstva i poverovali u njih. Spremni su da govore svetu o duhovnoj obnovi koju je Isus došao da sproveđe, a ne o političkoj pobuni. I upravo dok se spremaju da započnu trku, Isus u osnovi kaže: „Spremi se! Pozor! Čekaj!“

Oni imaju tu neverovatnu vest da podele sa svetom – istinu o Mesijinom zadatku i obnovi Izraela, ali Isus kaže da im je potrebno više pripreme. Njihova ljudska snaga neće biti dovoljna za tako ogroman zadatak. Pre nego što budu mogli da podu u svet i urade sve što treba, moraju da sačekaju izlivanje Svetog Duha.

Čuvši to, učenici pitaju Isusa: „Gospode, hoćeš li sad načiniti carstvo Izraeljevo?“ Ovog puta, za razliku od ranije kad je pitanje o obnovljenju postavljeno, Isus ih ne grdi. On zna da oni to ne pitaju zato što ne razumeju Njegovu misiju, niti zato što im nedostaje vere. On zna da su nestrpljivi da vide ispunjenje Njegovih obećanja. Zato im, umesto da ih grdi, kaže da nije njihovo da znaju vremena i čase. Njihov posao je jednostavno da idu po svetu i pozivaju učenike.

ODGOVORITE:

1. Da li smatrate da predugo čekate da Bog ispuni neko svoje obećanje? Da li je moguće da ste zapravo pogrešno razumeli to obećanje? Molite se da vam Bog razjasni svoju volju.
2. Da li ste spori da verujete u obećanja i proročanstva koja je Bog već razjasnio? Zašto? Šta bi moglo da vam pomogne da izgradite poverenje u ta obećanja?
3. Možda postoji nešto u vašem životu što jedva čekate da započnete, ali još uvek ne možete. U redu je odložiti to, naročito ako vam Bog traži da sačekate Njegov blagoslov.

Danijela Rekalde, San Antonio, Teksas, SAD

„Kad su učenici čuli svog Učitelja kako im tumači Pisma u svetlu svega što se dogodilo, njihova vera u Njega potpuno se utvrdila... Događaji iz Hristovog života, Njegov život, smrt i vaskrsenje, proročanstva koja upućuju na te događaje, plan spasenja, i Isusova moć da oprosti grehe – svega toga su bili svedoci, i trebalo je da obzname to svetu.”¹

„Pre nego što se vazneo na nebo, Hristos je rekao svojim učenicima da oni treba da budu izvršitelji testamenta kojim je On svetu zaveštao večni život... (On) je predao tu poruku milosti, da bude odneta prvo Izraelu, a potom svim narodima.”²

»Evanđeoski nalog je velika misionska povelja o Hristovom carstvu.«

pastira; ali sada oni idu napred kao svedoci u prilog istini, bez ikakvog oružja osim Reči i Duha Božjega, da veličanstveno pobede sve neprijatelje.”³

„Evanđeoski nalog je velika misionska povelja o Hristovom carstvu. Trebalo je da učenici svesrdno rade za duše. Trebalo je da odlaze ljudima sa svojom porukom. Svaka njihova reč i postupak trebalo je da prikuje pažnju za Hristovo ime, kao ono koje poseduje tu životnu силу којом грешници mogu biti spaseni. Njegovo име trebalo je da bude njihov znak raspoznavanja, ovlašćenje за njihova dela, i izvor njihovog uspeha.”⁴

„I bićete Mi svjedoci“ (Dela 1,8). Ove Isusove reči nisu izgubile ništa od svoje sile. Naš Spasitelj traži verne svedoke u ovim danima... ali, kako su retki... oni koji su spremni da daju verno, lično svedočanstvo za svog Učitelja! Mnogi mogu da ispričaju što su veliki i dobri ljudi iz prošlih naraštaja učinili, što su se usuđivali da čine, što su pretrpeli i u čemu su uživali... Međutim, iako su tako iskreni u uzdizanju drugih hrišćana kao svedoka za Isusa, izgleda da nemaju nikakvih svojih svežih iskustava da ispričaju.”⁵

ODGOVORITE:

1. Koji se aspekti misije učenika mogu primeniti na naš način svedočenja?
2. Kako se možete postarati da budete spremni svedoci, i da uvek imate neko „sveže“ iskustvo da podelite s drugima?

Bendžamin Ermšar, Kin, Teksas, SAD

1 Ellen G. White, From Trials to Triumph, p. 16.5

2 Ibid, p. 17.1

3 Elen G. Vajt, Sveti Duh na putu spasenja, str. 165.2 orig.

4 Ellen G. White From Trials to Triumph, p. 17.2

5 Elen G. Vajt Evanđeoski radnici, str. 273.1 orig.

BUDITE JAKI ZAJEDNO DA BISTE BILI JAKI POJEDINAČNO

DOKAZ (Dela 1,12-14)

Ut

Knjiga Dela apostola značajna je zato što u detalje opisuje početak misije učenika na zemlji i čudesno dejstvo koje je evanđelje imalo na one kojima su ga apostoli objavljivali. U ovom poglavlju, učenici se nalaze na samom početku svoje pripreme da nastave Isusov rad, ali On im je rekao da ostanu zajedno i čekaju na Svetog Duha. To je važno zato što ukazuje da je Isus imao plan za svoje sledbenike, koji je bio veći od svakog pojedinca i njegovog ili njenog posebnog iskustva.

Bilo je to vrlo značajno vreme za crkvu i za svet, a uticaj hrišćanstva sasvim sigurno nije ostao lokalnog karaktera. Trebalo je da se apostoli suoče sa mnogim preprekama i progonstvom dok su marljivo radili na tome da evanđeosku istinu prošire što pre i što dalje moguće. Zajednički rad i očuvanje jedinstva među Isusovim sledbenicima bili su i još uvek su veoma važni za uspeh.

U vreme o kom govori knjiga Dela apostola, Rimsko carstvo bilo je najpre vrlo stabilno. Pri kraju knjige, stvari su postale turbulentnije, naročito za hrišćane koji su sve više i više bili proglašavani za zločince, dok ih Neron na kraju nije okrivio i za veliki požar u Rimu. U prvom poglavlju Dela, Isusovi sledbenici su relativno malobrojni tako da se javila potreba za organizacijom.

Isus je takođe video tu potrebu i imao je plan. O Pedesetnicima se opširno diskutuje u drugom poglavlju Dela, međutim, početak Pedesetnice nazire se već u prvom poglavlju. U četvrtom stihu, Isus zapoveda svojim sledbenicima da ostanu u Jerusalimu. Zatim nastavlja govoreći: „Jovan (je) krstio vodom, a vi ćete se krstiti Duhom Svetijem ne dugo posle ovijeh dana“ (Dela 1,5). A onda On otkriva svoj plan i kaže: „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas, i bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu, (...) i tja do kraja Zemlje“ (Dela 1,8). Isus je učenicima govorio o sili Pedesetnice i naložio im da ostanu u Jerusalimu sa određenim razlogom.

Isusova zapovest da ostanu u Jerusalimu bila je deo Njegovog plana da ih okupi na jednom mestu. Jasno je da je Isus želeo da se evanđelje proširi na sve delove sveta, tako da je Njegova neočekivana zapovest da ostanu na jednom mestu za izvesno vreme pre Pedesetnice bila promišljena i verovatno imala za cilj uspostavljanje organizacije među Njegovim sledbenicima.

**Isus je takođe
video tu potrebu
i imao je plan.**

ODGOVORITE:

1. Zašto Isus nije mogao da blagoslovi svoje sledbenike silom Svetog Duha, a da ih prethodno ne okupi u Jerusalimu?
2. Mislite li da bi Crkva bila tako ujedinjena i tako uspešna sve i da nije bilo Isusove zapovesti učenicima da ostanu i čekaju na Pedesetnicu?

Loisbet Kastro, Kin, Teksas, SAD

Dok se Isus uznosio ka nebu, učenici su netremice posmatrali, pogleda prikovanog za oblak koji im je sakrio Isusa. Bili su toliko usredsređeni na Isusov odlazak, da nisu ni primetili dvojicu anđela koji su se pojavili pored njih, podsećajući ih da će se Isus uskoro vratiti. Trebalo je da ispunе veliku dužnost, da svedoče o Isusu Hristu i da šire Njegovu dobru vest po celom svetu.

I mi treba da ispunimo istu dužnost. Možda nismo u stanju da činimo čuda, ali svi smo primili darove i talente od Svetog Duha – oruđe koje treba da upotrebimo da bismo lečili druge i vodili ih ka Onome koji nam daje tu silu.

Evo nekih načina da dosegnemo do drugih ljudi:

Mi treba da ispunimo istu dužnost.

Iznosite lična iskustva. Ponekad je jedini način da drugi počnu da prepoznačaju Božju slavu i dobrotu upravo kroz iskušenja i blagoslove u životu drugih. Možete ispričati svoje iskustvo da biste pokazali šta vam je Bog pomogao da savladate. Vaše putovanje može da premosti jaz između onih koji su pretrpeli slične stvari, i može poslužiti da ulije nadu. Mi imamo više načina za komunikaciju sa svetom nego što su učenici i Isusovi sledbenici ikad imali – upotrebiti svoj mobilni telefon i internet u dobre svrhe!

Regrutujte druge. Važno je iznositi svoje svedočanstvo, ali koliko će silnije biti svedočanstvo mnogih? „Neka ne ustaje jedan svjedok na čovjeka ni za kakvo zlo i ni za kakav grijeh između svih grijeha koji se čine, nego na riječima dva ili tri svjedoka da ostane stvar“ (5. Mojsijeva 19,15). Moć svedočenja ima svoje granice, ali mnoga svedočanstva dodaju silu svakoj pojedinačnoj priči, svakoj pojedinosti koja može da posluži kao dokaz o Božjem karakteru.

Sećajte se Božjih obećanja. Bog daje mnoga obećanja u Bibliji. Njegova obećanja su istinita. Postoji dokaz o tome unutar Biblije – sva ona obećanja koja je održao – i u životu nebrojenog mnoštva ljudi danas.

Oslonite se na Boga. Ako znamo da su Njegova obećanja istinita a videli smo i što je učinio za nas i ljude oko nas, imamo obilje dokaza u prilog tome da Bogu poverimo svoj život. Moramo se osloniti na Njega. Moramo se osloniti na Njega ako hoćemo da dosegnemo do drugih. Ne bi trebalo da pokušavamo išta da učinimo sami. Bog je izvor sve naše snage. „Ustani, svijetli se, jer dođe svjetlost tvoja, i slava Gospodnja obasja te“ (Isajia 60,1).

ODGOVORITE:

1. Da li imate neko iskustvo koje bi moglo da posluži kao svedočanstvo drugima?
Da li ste ga ispričali drugima, a ako niste, šta vas sprečava u tome?
2. Kako možete govoriti o Bogu sa onima koji Ga nikad nisu upoznali, ili sa onima kojima je srce otvrdnulo?

Kajli Kurt, Indijanola, Ajova, SAD

Ovde na zemlji ne ide sve po planu. To je nesumnjivo bilo tako i u slučaju Isusovih učenika. Bilo je šokantno čuti Isusa kako govori: „Zaista, zaista vam kažem: Jedan između vas izdaće me“ (Jovan 13,21). Bilo je šokantno videti Judu kako ustaje i napušta poslednju večeru. Juda, njihov priatelj, nije bio ono što su misili da jeste. „Ovo nije trebalo ovako da se desi“, mora da su govorili.

Ponekad se ne odvija sve po planu i ljudi kojima verujemo nas „izdaju“, ili iznevare sliku koju imamo o njima. Možemo se naći u sličnoj situaciji u kojoj su bili učenici – sa prazninom koja je nekad bila ispunjena.

Mislim da je važno da pogledamo kako su učenici zamenili Judu. To je kratak izveštaj i lako ga je propustiti. Ipak, mislim da nam ta priča pruža dobar primer kad je reč o tome kako Bog može zajedno sa ljudima uspešno da izade na kraj sa situacijama koje zahtevaju plan B.

U toku nečijeg života, razni ljudi će se pojavljivati i nestajati, prijatelji će dolaziti, a bivši prijatelji odlaziti. Ponekad ta iskustva mogu biti bolna i neočekivana. Međutim, ja verujem da Bog sa nežnošću gleda na te trenutke kad neko pati zato što je nekog izgubio. Isto tako brižno Bog dovodi u naš život ljudе da bi zamenili one koji su otišli. On nas ne prepušta trenutnom bolu zbog odvajanja, već seje novo seme koje će niknuti i izrasti.

Takođe treba zapaziti da učenici nisu ni pokušali sami da smisle ko bi mogao najbolje da zameni Judu. Bilo je više od jedne mogućnosti. I Josif i Matija bili su izabrani kao dobri ljudi „koji su bili s (njima) za sve vrijeme, kako među (njih) uđe i izide Gospod Isus“ (Dela 1,21). Međutim, budući samo ljudi, oni nisu mogli da znaju srce tih osoba niti ko bi bio najbolji kao zamena za Judu. Učenici su se oslonili na Božju mudrost prepustivši joj da napravi konačan izbor.

I tako su se molili: „Gospode, koji poznaješ srca sviju, pokaži jednoga od ove dvojice koga si izabrao, da primi dijel ove službe apostolstva, iz koga ispadne Juda...“ (Dela 1,24-25). Bacili su kocku prepuštajući izbor Gospodu „i pada kocka na Matiju“ (Dela 1,26). Bog je zamenio izgubljenog učenika i ostao veran onima koji su izgubili svog druga.

ODGOVORITE:

1. Kako možemo verovati da Bog ima uticaja na nešto tako nasumično kao što je bacanje kocke?
2. Da li je zamena prijatelja ili nekog nama dragog uvek rezervni plan, ili je možda Bog od početka znao šta je najbolje za nas?

Andre Doneski, Kin, Teksas, SAD

ZAKLJUČAK

Više od svega Isus je želeo da Njegovi mili i dragi budu spaseni. Pokušao je sve što je mogao da bi ih pripremio za ono što je trebalo da dođe, te je izabrao Ijude za koje je smatrao da će biti najbolji za svaki zadatak koji je On želeo da završe. Tako je Matija bio izabran da zameni Judu kad se pokazalo da Juda nije bio u stanju da dovrši proročku misiju. Učenici nisu imali mnogo vremena da diskutuju o razlozima svega što se desilo. Jedino za šta su imali vremena bilo je da procene to pitanje i nađu rešenje. Za sve što Isus radi postoji dobar razlog, čak i kad drugi to ne mogu u potpunosti da razumeju. Veliki deo onoga što On čini može delovati vrlo zbunjujuće, ali kada se učini, može se razumeti – samo ako je čovek spremjan da se potrudi da razume. Petar je tada ustao i pokušao da objasni onima koji su bili najbliži Isusu kako je on lično razumeo to što se događa. Apostoli su sada bili na zadatku dobijenom od Boga, i od njih je u tom trenutku zavisilo da ono što su znali o Božjem Sinu objave drugima, kako bi i oni mogli da budu spaseni.

RAZMOTRITE

- Razmislite na koji način biste vi mogli da budete poput apostola i da svoje znanje prenesete nekom drugom, bilo kroz kratko biblijsko proučavanje, ili čak neobavezan razgovor sa nekim ko je zainteresovan.
- Zapišite nešto što ste vi učinili kao vid službe drugima, da biste se osetili ponosnim na sebe i bili motivisani da učinite više.
- Pokušajte da se, u određenoj situaciji, ne usredsređujete toliko na pitanje „zašto“. Umesto toga, sedite, procenite situaciju i pronađite razumno rešenje. Život se retko odvija po planu i veština prilagođavanja je nešto što bi svi trebalo da savladaju.
- Pročitajte više odlomaka iz Biblije, a naročito Isusove reči, trudeći se da bolje upoznate Isusa kako biste mogli da razumete Njegove postupke onda kada je to najvažnije.
- Upraznjavajte ono što propovedate. Kao što se može videti, postupci znače mnogo više od reči. Ako nešto propovedate, jedino što ima smisla jeste da postupate u skladu sa onim što govorite. Nemojte govoriti jedno a činiti drugo, jer nećete ostaviti utisak pouzdane osobe i vaše mogućnosti će se umanjiti, kao u slučaju Jude.

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 2. poglavlje, „Obučavanje dvanestorice“; 3. poglavlje, „Veliki nalog“.

Saša Doneski, Kleburn, Teksas, SAD

Pouka 2

Od 7. do 13. jula 2018.

Pedesetnica

»Ovoga Isusa vaskrse Bog, čemu smo mi svjedoci.
Desnicom, dakle, Božijom podiže se, i obećanje Svetoga Duha
primivši od Oca, izli ovo što vi sad vidite i čujete.«
(Dela 2,32.3)

BOG NAM JE OBEĆAO SILU? SILU SUPERHEROJA?

UVOD (Joilo 2,28; Rimljanima 2,15; Efescima 6,12)

„...Možete sa sigurnošću prepostaviti da praćenje detalja u vezi sa najnovijim filmovima o superherojima predstavlja pouzdan način da objavite materijal za koji će čitaoci biti zainteresovani“. ¹ Izjava poput ove odražava koliko su poslednjih deset godina bile uzbudljive za ljubitelje takvih filmova po celom svetu, s obzirom da Holivud ulaže milijarde dolara u sadržaje koji promovišu borbu superheroja protiv zla u svemiru koje je prisutno i kog ima sve više. Premda je to i ranije budilo interesovanje mnogih, otkud sad ovaj novi trend?

Kao što upravnik banke ima uvid u trezor, tako Bog zna šta se nalazi unutar nas i od čega smo načinjeni. Budući da Sveto pismo kaže da je sve to „zapisano“ na našem srcu, po inerciji znamo da postoji nešto veće – poziv božanskih

razmera i božanske snage, koji čeka na nas da prihvatimo ono što je od Boga.

**Kao što upravnik banke
ima uvid u trezor, tako
Bog zna šta se nalazi
unutar nas i od čega smo
načinjeni.**

one koji nisu svesni te opasnosti.

I dok zlo pokazuje svoje lice svuda oko nas, Bog seže kroz prostor i vreme da bi pomogao svojim stvorenjima u njihovoј potrebi za Njim. „I poslije ću izliti Duha svojega na svako tijelo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši viđati utvare“ (Joilo 2,28).

Generacijama je Bog postavljao pojedince da nose Njegovu svetlost u ovom mračnom svetu, ali Hristovi sledbenici, sve dok nisu bili pohođeni i osnaženi Božjom silom i Njegovim Duhom u toj gornjoj sobi, nisu bili u stanju da se bore sa zlom koje je prisutno i kog ima sve više u ovim poslednjim danima.

Dakle, otkud taj trend?

Otkud ta općinjenost Supermenom i Ajronmenom?

Premda mi svoje nadahnuće ne tražimo u mitskim bićima, ona nas uistinu podsećaju na naš cilj, i kao da predstavljaju zamišljeni odraz nas samih dok se posmatramo u ogledalu i prisećamo čiji smo zapravo... Božji.

Huan-Hose D. Garza, Vašington, D.C., SAD

1. Todd VanDerWerff, *Superhero movie hype is starting to drive studios' creative decisions. It's a problem.* (Washington, DC and New York City:Vox Media, Inc.© Online, 2016), <http://www.vox.com/2016/8/18/12507336/suicide-squad-box-office-trailer>

PEDESETNICA I OBEĆANJE

DOKAZ (Efescima 1,13.14)

Ne

Pedesetnica, poznata i kao „Praznik sedmica“ (3. Mojsijeva 23,15-17), bila je jedan od šest godišnjih praznika koje je jevrejski narod svetkovao (3. Mojsijeva 23). Reč Pedesetnica izvedena je od grčkog prideva koji znači „pedeseti“, što upućuje na činjenicu da se ona održavala pedeset dana nakon obreda obratnih snopova (3. Mojsijeva 23,15.16).

Godišnje svetkovine, uključujući Pedesetnicu, bile su uspostavljene iz dva glavna razloga: 1) da bi pomogle Izraelcima da se sećaju Božjeg čudesnog delovanja u prošlosti; i 2) da bi usmerile njihov um na Božja dragocena obećanja za budućnost. Na primer, praznik Pashe (3. Mojsijeva 23,5) ne samo da je predstavljao uspomenu na oslobođanje Izraelaca iz egipatskog ropstva, već je ukazivao i na obećanje o spasenju preko Isusa. Pashalno jagnje trebalo je da bude bez mane (2. Mojsijeva 12,5) i da mu ne bude slomljena nijedna kost (2. Mojsijeva 12,46). Zaklano pashalno jagnje vrlo jasno je unapred upućivalo na Isusa, „Jagnje Božje“ koje „uze na se grijeha svijeta“ (Jovan 1,29).

Slično tome, Pedesetnica je imala dvostruku svrhu. Ona je podsećala na izobilne blagoslove Božjeg naroda tokom žetve, a takođe i upućivala na budući, veličanstveni dan opisan u drugom poglavљу Dela apostolskih kad je prvi put veliko mnoštvo duša bilo pridodata Hristovom telu. Tipski dan Pedesetnice bio je radosna proslava praćena zahvalnošću Bogu zbog plodova žetve. Izraelcima je bilo naloženo da tokom te svetkovine donesu prve požnjevene snopove ili „prvine“ od konačne žetve kao i dobrovoljnu žrtvu u srazmeri sa onim čime ih je Bog blagoslovio (3. Mojsijeva 23,16; 5. Mojsijeva 16,10). Dakle, ta svetkovina je na prikidan način dočaravala duhovnu žetvu koja je usledila na slavni dan opisan u 2. poglavljju Dela.

Posle izlivanja Svetog Duha, Petar je propovedao okupljenom mnoštvu i tri hiljade duša je kršteno (Dela 2,41). Seme koje je Isus sejao tokom tri i po godine službe udruženo sa izlivanjem sile bez presedana donelo je bogat rod. Dok proučavamo Dela 2, možemo sa radošću, puni nade i iščekivanja, unapred gledati obilnu žetvu do koje će doći u vreme pozognog dažda. Kao što nas Stefan Haskel podseća, „ta velika žetva duša prilikom antitipskog Praznika žetve bila je tek početak jedne veće žetve koja će se sakupiti pre kraja sveta“. Pedesetnica nas podseća da Bog drži svoja obećanja. Sveti Duh je istovremeno ispunjenje obećanja i jemstvo da će Bog dovršiti delo koje je započeo (Efescima 1,13.14).

ODGOVORITE:

1. Na koji način nas Pedesetnica podseća na to da Bog drži svoja obećanja?
2. Na koji način nam Pedesetnica daje veću nadu dok iščekujemo pozni dažd?

Čeril Ketlin, Njuport Njus, Virdžinija, SAD

Sveti Duh u punom dejstvu (Dela 1,4-8)

Kad čitamo o crkvama opisanim u knjizi Dela apostola, otkrivamo sa kakvim su se uzbuđenjem učenici spremali da okrenu svet naglavačke. Mnogi čitaoci upućuju na Dela apostola kao na knjigu o delovanju prve crkve, ali ako pažljivije pogledamo, vidimo da je tu u stvari na delu bio Sveti Duh. U uvođu knjige jasno se kaže ko je predvodio crkvu (Dela 1,4-8). Tek kad Sveti Duh dođe, dolazi sila.

Sila se daje onima koji svedoče. Sveti Duh je obećan svima, sa izričitim ciljem širenja evanđelja i nastojanja da se izgubljeni spasu. Dok čitate tu knjigu, vidite da su se dela Svetog Duha pokazivala u svakoj crkvi koja se okupljala i kod svakog pojedinca koji je verovao. Došlo je do širenja evanđelja, najpre u Jerusalimu, pa u celoj Judeji, Samariji, i sve do najudaljenijih krajeva zemlje.

Uloga Svetog Duha (1. Mojsijeva 1,2; Dela 28,25-27)

Prvi uvid u delovanje Svetog Duha dobijamo prilikom stvaranja (1. Mojsijeva 1,2). Sveti Duh je bio prisutan i još uvek je prisutan u srcu i umu onih čiji je duhovni put bez obličja i pust. Činjenica da je svetlost prizvana u postojanje, govori da je Duh delovao u procesu stvaranja, a isto se dešavalo i sa crkvom u Delima apostola.

***Sila se daje
onima koji
svedoče.***

Sveti Duh je bio na delu u onim danima kad je crkva primila silu da širi reč o vaskrsom Spasitelju. Biblija Svetog Duha naziva Savetnikom i Utešiteljem. Kao Utešitelj, On je zauzeo Isusovo mesto, a kao Savetnik, usmerava i vodi svakog pojedinca. Pavle je upozoravao članove crkve da ne budu kao njihovi preci koji se nisu obazirali na glas Svetog Duha. On ih podseća na reči proroka Isajije koji kaže da ih Bog nije iscelio zato što nisu slušali Duha.

Rast rane crkve (Dela 8,1-8)

Navodi se puno primera u vezi sa delovanjem i rastom crkve. Gde god su se našli u svom rasejanju, propovedali su o Isusu. Silazeći u jedan samarijski grad, Filip je objavljivao poruku o Mesiji. Kad su ljudi čuli šta je on imao da kaže i videli čuda, jasan znak Božjeg delovanja, obratili su pažnju na svaku njegovu reč. Mnogi koji nisu mogli da stanu na noge niti da hodaju, tog dana su bili isceljeni. Pojedinci su bivali isceljeni, a crkva je, premda progonjena, rasla i rasla. Ljudi su pažljivo slušali svaku reč koju je Filip izgovarao, a i svi ostali apostoli koji su propovedali evanđelje videli su njegov rod. Dok je etiopljanski evnun sedeo u svojoj kočiji čitajući Pisma, Filipa je Sveti Duh doveo do njega. Tako mu

je Filip objasnio Pisma otkrivajući Isusa Hrista, a evnuh, ugledavši vodu, nije mogao da odoli a da ne bude kršten u ime Hristovo. Rast crkve predstavlja je jasno obeležje delovanja Svetog Duha.

Propovedanje o Božjem carstvu (Matej 28,18-20; Dela 1,8)

Knjiga Dela apostola predstavlja objavu u skladu s kojom se živi i koja se pokazuje na delu – odlaženje u svet, propovedanje večnog evanđelja, pozivanje svakog pojedinca da bude učenik. Kao hrišćani, dužni smo da širimo evanđelje, ne samo propovedanjem, već jednostavno time što ćemo biti vođeni Svetim Duhom. Tekst Dela 1,8 objavljuje da će nas, kad sarađujemo sa Bogom, Sveti Duh voditi u širenju Njegove Reči.

Pol Grejem, Bouvi, Merilend, SAD

Elen G. Vajt kaže da je „cela knjiga Dela apostola naš udžbenik“¹. Ona govori o živopisnim čudima i znacima koji su pratili propovedanje i učenje apostola. To je nadahnjujuća istorijska knjiga napisana „pod nadzorom Svetog Duha“.² Nadahnuće je ta svetlost koja je od apostola stvorila tako teške, ali praktične teologe. U nastavku navodimo tri „poslastice“ iz tog udžbenika.

Među poukama iz knjige Dela apostola je i ta da su apostoli i učenici ispunili cilj koji im je Bog postavio i čime ih je zadužio. Ključ njihovog uspeha nije bio „u njihovoј snazi, već u sili živoga Boga... Neodlučnost, kolebljivost, besciljnost – nisu imali mesta u njihovim naporima. Bili su spremni da se troše i budu potrošeni.“³

Kao apostoli, i „mi treba da radimo kao muškarci i žene koji imaju živu vezu sa Bogom. Treba da naučimo kako da se sretnemo s ljudima tamo gde

se oni nalaze. Svaka duša ima odgovornost pred Bogom, i ljudi ne treba proizvoljno da joj nalažu šta da radi, šta da govori i kuda da ide. Ne treba da se oslanjamo na ljudske savete i da pristajemo na sve što oni kažu ukoliko nemamo dokaz da se oni nalaze pod uticajem Božjeg Duha.“⁴

Druga pouka iz te nadahnute istorijske knjige je snaga solidarnosti. I ponovo, Elen Vajt stavlja naglasak na važnost koju to ima za nas danas: „Poruka sadašnje istine treba da pripremi ljudе za Gospodnji dolazak. Shvatimo to i neka se oni na odgovornim položajima ujedine tako da posao može neometano da napreduje.“⁵

Treća i konačna pouka je naglasak na svetlosti koju su nosili. „Svest o odgovornosti koja je počivala na njima pročišćavala je i obogaćivala njihovo iskustvo, a nebeska blagodat otkrivala se u osvajanjima koja su postizali za Hrista. Bog je silom svoje svemoći delovao preko njih i činio da Jevanđelje bude pobedosno.“⁶

I mi možemo da činimo sve što su oni činili samo ako smo voljni da to činimo upravo onako kako su oni činili. Uzdajmo se u Boga! Molimo se za svetlost, mudrost i razumevanje! Ohrabrimo se u Hristovoj blagodati i starajmo se brižljivo za najmanje među nama.

ODGOVORITE:

1. U jednom raznolikom i podeljenom društvu, na kakav odnos prema drugima knjiga Dela apostola upućuje vernika?
2. Kako savremeni vernik može da iskusи istu vrstu žara i sile koje su apostoli pokazali?

Pol S. Anderson, Bouvi, Merilend, SAD

1. 6BC – S. D. A Bible Commentary, Volume 6 Acts, p. 1055.

2. Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 593 orig.

3. Isto.

4. Ellen G. White, Fundamentals of Christian Education, p. 529.

5. Ibid, p. 530.

6. Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 595.1 orig.

11. jul 2018.

KAKO PRIVUĆI DRUGE BOGU

PRIMENA (Jovan 13,34.35; 1. Jovanova 4,9-11)

Sr

Svet u kom danas živimo sve se više protivi organizovanoj religiji. Suviše često čujemo da, kako godine prolaze, crkve širom sveta gube sve više i više članova. Svako od nas verovatno ima nekog prijatelja ili člana porodice koji su nekad bili deo crkve, ali više nisu. To se, naravno, ne odnosi samo na crkve adventista sedmog dana, već pogarda sve verske organizacije. Jedna od najvećih zamerki koje čujem od onih koji su otišli je „licemerje“ koje se vidi među članovima crkve. Premda su ljudska bića po prirodi grešna, mislim da je važno imati na umu da su istinite reči jedne stare pesme koje glase: „Znaće da smo hrišćani po našoj ljubavi.“

Postoji svet pun grešnika koji su žedni Hristove ljubavi i naša je dužnost kao vernika da širimo tu ljubav u svom svakodnevnom životu. Ako svakodnevno činimo sitna dela ljubavnosti, drugi će zapaziti duhovni žar koji posedujemo i tražiće da saznaju više.

Mislite li da je to pretežak zadatak da biste ga se prihvatali? Iznenadili biste se koliko je to jednostavno:

Uvek pripisujte zasluge Bogu. Bez obzira koliki su vaši talenti i koliko naporanost ste radili da biste stigli do tle, On je krajnji razlog što ste blagosloveni. Unapređenje na poslu? Zahvalite svom prepostavljenom, naravno, ali ne zaboravite ni svog nebeskog Prepostavljenog. Dramatičan gubitak težine? Neko vam je možda pomogao da se držite propisanih kalorija, ali Bog vam je dao snagu volje i fokus da biste ostali na pravom putu. Pripisivanje zasluga Bogu ne samo da će vam doneti nove blagoslove, već će to postati očigledno i onima oko vas.

Budite puni razumevanja. Nešto jednostavno ne znate zato što to niste doživeli. Skloni smo da donosimo preuranjene zaključke kad čujemo dete koje vrši u avionu, kada nam bahati vozač preseče put, ili kad se prodavačica za kasom ne potradi ni da nas pozdravi. Ljudi se neprestano suočavaju sa životnim izazovima. Iskreno se osmehnuti, klimnuti glavom bez reči, pa čak i jednostavno „Kako ste?“ može značiti zaista mnogo nekome ko prolazi kroz teška iskušenja.

Promenite način na koji se molite. Svako može da se moli da Sveti Duh nastavi da kuca na vrata nečijeg srca, ili za mir na Bliskom istoku. Ne znači da treba da prestanete da se molite za te stvari i ne znači da vas Bog ne čuje. Ali, mi ne znamo uvek na koji tačno način Bog želi da nas upotrebi i zato Mu zatražimo da nam to otkrije. Znam da On želi da što je moguće više Njegove dece dođe da živi s Njim, a mi možemo odigrati veoma važnu ulogu u tome ako Mu dopustimo da radi preko nas.

ODGOVORITE:

1. Kakve su vam izgovore za napuštanje crkve dali vaši prijatelji i članovi porodice? Šta ste im rekli o tome šta vas zadržava u crkvi i u veri?
2. Sad kad imate neka osnovna uputstva, kako ćete pokazati ljubav prema drugima tokom svojih svakodnevnih aktivnosti?

**Znaće da smo
hrišćani po
našoj ljubavi.**

Erika Harmon, Majami, Florida, SAD

Sećate li se kad ste kao deca otvarali poklone, možda na Božić? Svake godine, to krajnje prijatno ushićenje prilikom cepanja svetlucavog papira i kidanja ukrasnih vrpci bilo je potpuno vredno čekanja, bez obzira koliko dana u kalendaru je trebalo da precrte do tog značajnog jutra. Mogu skoro da okusim to slatko praznično isčekivanje kada bi se ukrasi pojavili skoro preko noći, a poznati, veseli tonovi božićnih pesama ispunili vazduh.

Da li su učenici doživeli nešto slično dok su čekali na dolazak Svetog Duha? Dok su časovi otkucavali i dani se smenjivali u gornjoj sobi, oni mora da su nestrpljivo iščekivali obećani Dar za koji nisu imali šifru isporuke.

**Nijedan drugi dar
osim Isusovog
rođenja nije imao
takav uticaj na
svet.**

Kad je Sveti Duh stigao, prisutni muškarci i žene ispunili su se Njime, i dugoočekivani Utešitelj bio je, bez ikakve sumnje, među njima i u njima. Oni nisu više bili samo Isusovi sledbenici – sada su i sami posedovali silu kojom je On lečio bolesne i podizao mrtve. Nijedan drugi dar osim Isusovog rođenja nije imao takav uticaj na svet.

Sveti Duh se nije osetio samo u gornjoj sobi. Zvuk Njegovog dolaska zbumio je mnoštvo ljudi „iz svakoga naroda koji je pod nebom“ (Dela 2,5) kad su čuli kako se govori njihovim jezicima. Kakvog li Dara koji je huku vetra, plamene jezike i različite gorovne jezike objedinio na jednom mestu! Dar kupljen po cenu krvi, suza i žrtve, u oštrot suprotnosti sa zveckanjem sitniša, umotavanjem i odmotavanjem papirnih novčanica, i oglašavanjem aparata za kreditne kartice, koji najavljuju „najdivnije doba godine“.

Volim da primam poklone. Mislim da bi primanje poklona zapravo moglo da bude jedan od mojih jezika ljubavi. Međutim, od svih predivnih poklona koje sam dobila, nijedan ne može da se poredi sa darom prisutnosti Svetog Duha u mom životu svakoga dana. Zahvalna sam zato što je ta mala grupa muškaraca i žena sačekala da primi taj dragoceni dar.

ODGOVORITE:

1. Koji je najduži vremenski period kada ste morali da sačekate nešto što ste platili? Ili nešto što ste primili kao dar?
2. Da li ste ikad dobili poklon koji vam se nije svideo? Kako ste reagovali?

Kvantrila „Kvani“ Ard, Hanover, Merilend, SAD

ZAKLJUČAK

Pre nego što se vazneo na nebo, Isus je svojim učenicima obećao da će doći „Utešitelj“ da ih ohrabri kad budu započeli svoju globalnu misiju. Čak i u Hristovom fizičkom odsustvu, saznajemo, prema Elen Vajt, da je Sveti Duh „Hristovo lično prisustvo duši“. Dolazak Svetog Duha u kuću u kojoj su se nalazili zapalio je i pokrenuo u srcima vernika veliki žar koji je njihovu službu poveo napred. Duh je došao da ispunji duše koje su bile prazne i bez nade. On je došao da pomogne i povede um i srce natrag ka Ocu. On je došao da „zapali“ svoj narod! Mi takođe možemo doživeti ispunjenje Svetim Duhom, čak i danas.

RAZMOTRITE

- Zažmurite i zamislite da se nalazite u toj kući neposredno pre dolaska Svetog Duha. Pevajte poznatu hrišćansku pesmu „Spirit of the Living God“ (Duh živog Boga) od Danijela Ajversona i razmišljajte o značenju teksta.
- Zamislite da ste staklena čaša. Ispraznite svoj um od svake negativne misli i osećanja. Čitajte Dela 2,17-21. Duboko dišite. Neka vas Sveti Duh ispunji pozitivnim mislima i ohrabrenjem.
- Napišite kratko pismo Svetom Duhu. Pozovite Ga kad vam je potrebno vođstvo u životu.
- Naučite da kažete „Bog te voli“ na najmanje 3 različita jezika. Podelite to sa prijateljem.
- Povedite otvorenu grupnu diskusiju o različitom sagledavanju teme „govorenja jezka“ u crkvi.
- Skuvajte ukusan obrok i podelite ga sa prijateljima. Ispričajte im priču o Pedesetnici dok ih obasipate svojom ljubaznošću.

POVEŽITE

Jovan 14.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 5. poglavlje, „Dar Svetoga Duha“.

Džastin Braun, Silver Spring, Merilend, SAD

Pouka 3

Od 14. do 20. jula 2018.

Život u ranoj crkvi

»I svaki dan bijahu jednako jednodušno u crkvi,
i lomljahu hljeb po kućama, i primahu hranu s radosti
i u prostoti srca, hvaleći Boga, i imajući milost u sviju ljudi.«
(Dela 2,46.47)

KOMPLEKS ZBOG KAŠNJENJA I NEDOVOLJNE VREDNOSTI

UVOD (Matej 28,16-20)

Su

Da li ste ikad čuli idiom: „Za dan prekasno, za dolar manje“? E pa, ja sam dala sebi slobodu da potražim šta to znači. To znači da je „neko istovremeno propustio priliku i bio neopravданo nespreman za nju“. Budući da je dan relativno kratak vremenski period, a dolar relativno mala svota novca, taj idiom uglavnom podrazumeva da je neko prilično blizu, ali još uvek ne dovoljno dobar da bi zadovoljio uslove. Taj izraz može ponekad da se tumači i kao blaga opomena da se treba adekvatno pripremiti i ispuniti zadate obaveze i očekivanja drugih.

Tokom svoje službe na zemlji, Isus je odabrao dvanaestoricu učenika pozivajući ih da Ga slede kako bi mogao da ih učini lovциma ljudi. Nakon svoje smrti, dao im je konačnu zapovest – da idu po celom svetu (Matej 28,16-20). Kao adventistički hrišćani, mi cenimo otkriveno proročanstvo i tri anđeoske poruke, i kao učenici i rani Isusovi sledbenici posle Pedesetnice osećamo hitnu potrebu da objavljujemo Hristovu smrt, vaskrsenje i skori dolazak. Tada nije bilo beskonačnih sastanaka na temu ko kuda treba da ide i šta da kaže. Rana crkva se odrekla svojih ovozemaljskih poseća kako bi mogla da širi evanđelje i govori o Isusovom povratku. Znali su da je životno važno da svako sazna o Hristovoj ljubavi i žrtvi, i o tome koliko život sa Isusom može da deluje oslobađajuće.

Učenici su proveli godine sa Isusom, a nisu razumeli Njegov pravi cilj. Međutim, nakon Njegove smrti i vaznesenja, kad je Sveti Duh ispunio njihov život, konačno su postali lovci ljudi, i stvarali nove učenike – čak i kad su se suočavali sa teškoćama iznutra i spolja. Koliko ste vi spremni da dopustite da se Sveti Duh izlije u vaš život, tako da, kad govorite svojoj porodici, prijateljima i kolegama o Isusu, to ne bude „za dan prekasno i za dolar manje“?

Kao hrišćani, moramo slediti Hristu i iskoristiti svaku priliku da one u našem životu koji su izgubljeni povedemo ka Darodavcu života. Njegovo ime je Isus i On čezne da Ga otkrijete onima u crkvi i onima koje srećete na poslu i na ulici. To možemo učiniti samo ako, poput apostola, stvaramo učenike u naše moderno doba. Ove sedmice, upravo ovog dana, nadamo se da ćete naći načina da iskustvo rane crkve učinite delom svog postmodernog načina života. Jer istina je da bi sutra lako moglo biti prekasno.

**Sutra bi lako
moglo biti
prekasno.**

Donet Čembers, Raund Rok, Teksas, SAD

Ne***Potrebno je selo***

Postoji poslovica koja glasi: „Potrebno je selo da bi se odgajilo dete“, što znači da razvoj jednog deteta zahteva udružene snage. Učešće društvene zajednice je ključno za rast. U drugom poglavlju Dela apostolskih vidimo da je potrebno selo da bi neko bio hrišćanin.

Sveti Duh je ispunio gornju sobu, gosti su mogli da se sporazumevaju na sopstvenom jeziku, a Petar je održao moćnu propoved. Petrova propoved bila je tako zadivljujuća i ubedljiva da su se ljudi kajali i krštavali. Luka zapaža osećaj strahopoštovanja koji su svi imali zbog onoga što se dešavalo (Dela 2,43).

**Prevara i
nepoštenje
ugrožavaju sam
temelj zajedništva.**

Vernici su se okupljali, posvetivši se „apostolskom učenju, zajedništvu, lomljenju hleba i molitvama“ (Dela 2,42, SSP). Propovedanje evanđelja i prisustvo Duha bilo je ono što ih je sve ujedinilo, stvarajući zajedništvo. Reč ovde upotrebljena za zajedništvo je slojevita i ima više značenja. Zajedništvo nije ograničeno samo na kontakt i bliskost. Zajedništvo podrazumeva ravnopravnost. Svi donose ono što imaju i dele među sobom. Svako ima pristup istim stvarima u isto vreme i svako uzima samo ono što mu je potrebno. Ta ideja o zajedništvu je tako radikalna zato što je u suprotnosti sa sebičnim sklonostima grešnog srca (Jermija 17,9). Zajedništvo je težak posao i to je posao koji samo Sveti Duh može da obavi.

Selo je iskušano (Dela 5)

Kasnije u svom izveštaju o ranoj crkvi Luka iznosi tragediju Ananije i Sapfire, opisanu u petom poglavlju Dela. Ne posredno pre opisa tog incidenta, Luka govori o Varnavi koji „prodade njivu koju je imao, a novac doneće i stavi ga apostolima pred noge“ (Dela 4,37, SSP). Zatim se, kao suprotnost Varnavinim postupcima, navode postupci Ananije i Sapfire. Oni su prodali deo svoje imovine (baš kao i Varnava), a zaradu od prodaje su položili apostolima pred noge (kao što je Varnava učinio). Međutim, Ananija je kažnjen zato što je zadržao deo novca od prodaje. Petar ga ukorava i kaže mu da nije slagao čoveka već Svetog Duha, i Ananija, pošto je čuo te reči, pada mrtav. Tri sata kasnije, Petar se suočava sa Sapfirom, pita je da li su zemlju prodali po „toj i toj ceni“, i ona potvrđuje. On je onda ukorava i saopštava joj da su isti ljudi koji su sahranili njenog muža tu da bi sahranili i nju (Dela 5,7-10).

Premda nam ovaj incident deluje surovo, on naglašava koliko je integritet neophodan unutar zajednice vernika. Osnovna razlika između izveštaja o Varnavi i onom o Ananiji i Sapfiri sastoji se u tome što su to dvoje slagali Duha i nisu se držali obećanja. Iz teksta se može zaključiti da su Ananija i Sapfira

pristali da sav novac od prodaje daju crkvi, ali su umesto toga dali samo deo i predstavili to kao da je reč o punoj sumi koju su primili. Oni su slagali Svetog Duha, osobu (uzgred, da, Sveti Duh jeste osoba) koja je davala jedinstvo i ravnopravnost toj mladoj crkvi. Petar im kaže da je zemlja ionako bila njihova i da su mogli da rade s njom šta su hteli. Nisu bili primorani da posvete ceo iznos crkvi, ali oni su odlučili da proture deo novca kao da je reč o punoj sumi. Prevara i nepoštenje ugrožavaju sam temelj zajedništva. Upravo sotonina prevara i nepoštenje na nebu doveli su do toga da se trećina anđela pobuni protiv Boga. Integritet je od životne važnosti za zdravlje, rast i održivost crkve. Premda smo mi u stanju da napravimo fasadu od svog integriteta, ne možemo se sakriti od Onoga koji čita srce (Jeremija 17,10).

Selo na ispitu

Nepoštenje Ananije i Sapfire nema samo ozbiljne unutrašnje implikacije za tu novu grupu vernika, već ima i spoljnje posledice. Kako je trebalo da Luka kao pisac predstavi nedostatke Božjih vernika onima koji su izvan crkve? Luka piše jednu istorijsku knjigu i on svakako ima mogućnost da isključi tu priču iz svog izveštaja. To je mučan i štetan narativ. On je mogao da poseje neslogu među vernicima, ili da odvrati one koji nisu bili deo tog hrišćanskog pokreta.

Imajući tu mogućnost pred sobom, Luka je ipak odlučio da ostane veran istorijskim događajima. On nam pokazuje šta se može dogoditi kad se ljudi zbliže pod vođstvom Duha, ali nam takođe pokazuje šta se dešava kad ljudi zaborave na Duha gledajući sopstvene interese. Luka adekvatno oslikava autentičnost crkve. Istina, crkvu je osnovao Bog, ali ona će imati svoje probleme zato što, na kraju krajeva, ljudska bića, iskvarena grehom, čine tu crkvu.

Selo koje će se pokazati kao verno

Pravo zajedništvo donosi ravnopravnost. Ravnopravnost se može održati jedino očuvanjem integriteta. Isti Duh koji nas okuplja u zajednicu mora da preuzeme naš život i drži nas odgovornima. Sve moramo podrediti Duhu, uključujući svoju volju i svoj integritet, da ne bi bilo prepreka Božjem delovanju. Integritet i čestitost su važni i onima unutar i onima izvan crkve. Neki možda smatraju da crkva nije dovoljno transparentna. Premda crkva nije dužna da prijavi svaki pogrešan korak, ona ipak ima sjajnu priliku da svedoči svetu o tome kako Bog još uvek može da upotrebi i spase ustanove i pojedince koji su zabrljali. Autentično i adekvatno prikazivanje delovanja i istorije crkve pozitivnije govorи о Богу, koji je u stanju da izvede na dobro čak i naše nerazumno ponašanje, nego naši pokušaji da ublažimo sopstvenu istoriju.

ODGOVORITE:

1. Kako bi autentično zajedništvo moglo da izgleda u 21. veku?
2. Zašto je integritet tako važan za zajedništvo među vernicima?
3. Na koji način bi crkva mogla autentično da se predstavi svetu?

Mark Antoni Rid, Berien Springs, Mičigen, SAD

„Hristos je preduzeo potrebne mere da bi Njegova crkva bila jedno preobraženo telo. Osvetljena nebeskom svetlošću, ona poseduje slavu Emanuila. Njegov cilj je da svaki hrišćanin bude okružen duhovnom atmosferom svetlosti i mira. Nema granica korisnosti onoga koji ostavljajući svoje 'ja' po strani, stvara prostor za delovanje Svetog Duha na srce i živi životom potpuno posvećenim Bogu.“¹

„Kada su apostoli objavili slavu Jedinorođenoga od Oca, obratilo se tri hiljadu duša. Pomogli su im da vide sebe kakvi jesu, grešni i pokvareni, a Hrista kao svog Prijatelja i Otkupitelja. Silom Svetoga Duha koja se spustila na ljude Hristos je bio uzdignut, Hristos je bio proslavljen. Ti vernici verom su Ga sagledali kao Onoga koji je podneo ponizanje, patnje i smrt da oni ne propadnu, već da dobiju večni život. Otkrivajući Hrista, Sveti Duh im je pomogao da shvate Njegovu silu i veličanstvo i oni su ispružili ruke k Njemu, govoreći: 'Verujem!'“²

»Nema granica korisnosti onoga koji ostavljajući svoje 'ja' po strani, stvara prostor za delovanje Svetog Duha na srce, i živi životom potpuno posvećenim Bogu.«

„Tako će biti uvek kad Sveti Duh preuzme vlast nad životom. Oni čija su srca ispunjena Hristovom ljubavlju, slediće primer Onoga koji je nas radi postao siromah, da bismo se mi Njegovim siromaštvo obogatili. Novac, vreme, uticaj – sve darove koje su primili iz Božje ruke, oni će ceniti samo kao sredstva za unapređenje evanđeoskog dela. Tako je bilo u prvoj Crkvi, i kada u današnjoj Crkvi bude jasno da su vernici podržani od Svetog Duha prestali da vole ono što je na svetu, i da su spremni da podnesu žrtve da bi njihovi bližnji mogli da čuju Jevangelje, objavljene istine imaće snažan uticaj na slušaoce.“³

„Atmosfera nebeske ljubavi okružuje čoveka u čijem srcu boravi Sveti Duh. Kao posvećeno božansko oruđe, on s drugima deli preobilje božanskih blagoslova kojima je obasut.“⁴

„Hristos od svojih sledbenika ne traži da nastoje da svetle. On samo kaže: 'Neka sveti videlo vaše!' Ako si primio božansku blagodat, onda je svetlost već u tebi. Ukloni smetnje i Gospodnja slava sama će se pokazati. Svetlost će zasjati, probiti i rasterati tamu. Ti ćeš isto tako u krugu svoga uticaja širiti svetlost, jer drukčije ne bi ni moglo biti.“⁵

ODGOVORITE:

1. Na koji način mi primamo Božju blagodat da bi Njegova svetlost bila u nama?
2. Šta bismo mogli da preduzmemo na kampusu ili na radnom mestu kako bi naša svetlost sijala pred drugima?

Jolanda Pju, Talahasie, Florida, SAD

1. Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p. 99.
2. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 118 orig.
3. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 71 orig.
4. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 419 orig.
5. Isto, str. 420 orig.

ZADOVOLJITI POTREBE PORODICE

DOKAZ (Dela 2,42-47; 4,1-18; 5,1-11. 29-33.41.42)

Ut

„Traganje za izgubljenima“ je nešto na šta crkva obično stavlja snažan naglasak – mi oglašavamo programe probuđenja, organizujemo biblijska proučavanja i delimo materijale za čitanje, nadajući se da ćemo ispuniti „Veliki nalog“. Ali i pored velike revnosti da ljudi doveđemo u Hristovo telo, ponekad ne posvećujemo dovoljno pažnje njihovom duhovnom putovanju. Da li ljudi posmatramo samo kao brojeve, a nakon što se krste, ignorisemo njihove borbe i prelazimo u sledećeg mogućeg obraćenika? Kao porodica u Hristu, trebalo bi da se pozabavimo slabostima i nevoljama naše braće i sestara.

Međutim, tema društvene pravde često nailazi na neodlučnost. S obzirom na veliku neslogu koja se zapaža na svim društvenim frontovima, može se dovesti u pitanje naša potreba da učestvujemo u svemu tome. Kad jednom iskoračimo, stalno se suočavamo sa protivljenjem svake vrste, a neki doživljavaju takav sukob čak i u sopstvenom domu. Otuda, hrišćani uveliko raspravljaju da li bi ipak trebalo da se držimo izvan arene društvene pravde, međutim, činjenice pokazuju da smo mi već unutar nje.

Kao porodica u Hristu, trebalo bi da se pozabavimo slabostima i nevoljama naše braće i sestara.

Teorija interseksionalnosti otkriva da pojedinac može imati brojne društvene identitete koji se uzajamno preklapaju.¹ Drugim rečima, vi niste samo hrišćanin – okarakterisani ste takođe i svojom rasom, polom, klasom i sposobnošću. Premda je čovek sistematizovao te društvene strukture kako bi stvorio sisteme moći, mi se nalazimo usred jedne velike složenosti i pod njenim smo uticajem.

Petar i Jovan su prihvatali kao svoju misiju da dele Hristovu ljubav u ovom pokvarenom svetu. Kroz zajedništvo, izgradili su iskrene, trajne odnose i bili spremni čak i da se suoče sa hapšenjem i smrću kako bi odbranili svoje pravo da novim vernicima donose isceljenje, pokajanje i spasenje (Dela 4,1-18, 5,33. 41.42). Vernici su na Božju ljubav uvratili delima – „prodavali su svoja dobra i imovinu“ i „delili svima“, tako da su i učenici mogli da se kreću slobodno u Hristu (Dela 2,45, SSP).

Ananija i Sapfira su bili sušta suprotnost – lagali su o tome da su sav prihod od prodaje zemlje dali učenicima, dok su zapravo deo toga „zadržali“ za sebe (Dela 5,1-11). U ovom tekstu, grčka reč za „zadržati“ u stvari znači „ostaviti, napustiti“², i oni su upravo to učinili. Napustili su poziv da druge stave ispred svojih ličnih želja. Uskratili su duboko poštovanje Bogu nepoštenim odnosom prema Njemu i neverstvom prema svojoj porodici u Hristu. Prestali su da odražavaju Spasitelja.

Dok je bio na nebu, Hristos je uvideo našu potrebu i napustio svoju zonu udobnosti, stupio u kontakt sa nama, borio se za nas protiv sotone - našeg tlačitelja, dobrovoljno umro da bismo mi mogli da živimo opravdani u Njemu, i nastavlja da bude naš veliki Advokat. Neka nas Hristov primer pouči da se ne trudimo samo da zadobijamo duše za Njega, već da ih svojom ljubavlju, zajedništvom i žrtvom dovedemo do potpunog obnovljenja.

ODGOVORITE:

- Šta ste vi spremni da rizikujete ili žrtvujete da biste pomogli svojoj zajednici?
- Kako vaša iskustva mogu da stvore platformu za izgradnju boljih odnosa i pružanje Hristove ljubavi?
- Kako možete aktivno da učestvujete u trajnom zajedništvu i duhovnom putovanju drugih?

Monik Marisa Noris, Kisimi, Florida

- „Interseksionalnost“ – termin proizašao iz sociološke teorije **interseksionalnosti**, koja diskriminaciju analizira kao složen sistem u kome su različiti oblici diskriminacije zasnovani na različitim kategorijama identiteta (roda, pola, rase, klase, itd).
- Strong's Greek: 3557. *νοσφίζω* (*nosphizó*) – to abandon, to set apart. N.p., n.d. Web. <http://biblehub.com/greek/3557.htm>

Franjo Asiški je skovao dobro poznatu izrek: „Propovedaj evanđelje uvek, a kad je neophodno, koristi reči“. To stvara utisak da evanđelje ne bi trebalo toliko izvikivati sa vrha tornja, koliko aktivno pokazivati na ulicama. Međutim, neki su svoje cipele za šetnju trampili za tapacirane klupe. Veliki nalog glasi: „... Idite i sve narode učinite mojim učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Sveteoga Duha, učeći ih da se drže svega što sam vam zapovedio...“ (Matej 28,19-20, SSP). Isus nam je rekao: „Idite“, a ne: „Sedite“. Kad bi mrtvi mogli da govore, siguran sam da bi Franjo prošaputao: „Manje priče, više hodanja“.

Govorimo o velikim ciljevima, ali možemo li da ih ostvarimo? Ili, bolje da pitamo, kako mi sprovodimo Veliki nalog u svom životu? Verujem da se odgovor nalazi u sledećem tekstu: „Oni se posvetiše apostolskom učenju, zajedništvu, lomljenju hleba i molitvama“ (Dela 2,42, SSP). Mnogi „posvećeni“ hrišćani

istakli bi da taj tekst govorи o „učenju“. Da, ljudi bi trebalo da budu naučeni onome što ne znaju, ali to nije sve što taj tekst kaže. U njemu se takođe koristi reč „zajedništvo“. Zajedništvo nije samo ono što se dešava prilikom „zajedničkog ručka“ kada se družimo nakon bogosluženja. Zajedništvo prema Delima apostolskim je blagosiljanje drugih onim što vi imate. To nije blagosiljanje drugih samo onda kad

vam je nešto višak, već čak i kad vam je to poslednje što imate. Dakle, pitanje je: „Kakvo zajedništvo imamo jedni sa drugima?“

Prvo, morate biti svesni potreba koje postoje oko vas (Dela 2,45). Budite aktivni u svojoj zajednici tako što ćete uvek tražiti način da pomognete. Uvek u blizini ima nekog koji pokušava da učini boljim mesto u kom živi. Čišćenje parkova, dostava hrane, krećenje zidova prodavnica, hranjenje beskućnika, vraćanje dece iz škole – mogućnosti su beskrajne samo ako otvorimo oči za potrebe koje postoje oko nas.

Drugo, zajedništvo je i zabavno. Zato, ako imate prijatelje koji ne znaju mnogo o Bogu, izadite ponekad s njima pre nego što ih dovedete u crkvu na neki program posvećen mladima. Vernici u Delima su „lomili hleb zajedno“ i to je bilo njihovo zajedništvo. Danas bi zajedništvo izgledalo više kao vožnja rolera, streličarstvo (bezopasnim strelama), fudbal u balonima, itd.

Treće i poslednje – mi imamo dopuštenje da poučavamo, bilo da to činimo sami, ili dovodimo ljudе na biblijsko proučavanje, na omladinski čas, ili u malu grupu. Kako god izgledalo to poučavanje, tako će biti bolje prihvaćeno, jer „ljudima nije stalo do toga koliko vi znate, sve dok ne saznaju koliko je vama stalo (do njih).“

ODGOVORITE:

1. Šta vi možete da uradite u svojoj zajednici?
2. Na koji vid rekreacije možete da pozovete nekog svog prijatelja?

Daniel Maden, Hamilton, Ontario, Kanada

OSKUDEVANJE U ZAJEDNICI

MIŠLJENJE (Dela 2,46.47)

Mnogi od sukoba i briga sa kojima se suočavamo u današnjem svetu i crkvi imaju svoj koren u strahu od oskudevanja. Strah da možda nećemo biti dovoljno pametni, dovoljno „kul“, dovoljno snažni, dovoljno bogati, dovoljno privlačni, ili dovoljno obrazovani pogađa sve nas u nekom trenutku. Sviše često, strah od oskudevanja ne narušava samo našu ličnu dobrobit, već dovodi i do raspada naših zajednica. Svi smo bili u iskušenju da dovodimo u pitanje svoju ili tuđu vrednost i dostoјnost, ili da izbegnemo da pokažemo saosećanje. Kao rezultat toga, naša opšta čežnja da nekom pripadamo, da budemo vrednovani i da imamo ono što nam je potrebno da bismo preživeli, ostaje nezadovoljena.

U priči o ranoj crkvi u Delima apostolskim, počinjemo da uviđamo kako je evanđelje o Hristu radikalno preobrazilo grčko-rimsko društvo. Posmatramo kako je izlivanje Svetog Duha ukinulo društvene podele po verskoj, etničkoj, kulturnoj, jezičkoj, polnoj i klasnoj osnovi. Tekst dela 2,44-47 glasi: „A svi koji su poverovali bili su zajedno i imali sve zajedničko. Prodavali su svoja dobra i imovinu i delili svima, kako je kome bilo potrebno. Svakog dana su se istrajno i jednodušno okupljali u Hramu. Po kućama su lomili hleb i zajedno jeli radosnog i iskrenog srca. Hvalili su Boga i uživali naklonost celog naroda, a Gospod im je svakog dana pridodavao one koji su se spasavali“ (SSP).

Skoro trenutno, propovedanje o Isusu vodilo je ka punijoj, otvorenijoj zajednici u kojoj je sve bilo zajedničko. To pokazuje da bi ispravno razumevanje toga ko je Isus trebalo da reši problem našeg oskudevanja u zajednici. Evanđelje o Hristu podrazumeva da smo svi mi Božja deca, dostoјna i pozvana u žrtveni odnos s Njim i jedni s drugima. Ne bi trebalo da sebe doživljavamo kao inferiorne ili superiorne u odnosu na druge na osnovu naših dostignuća, kulture, religije ili etničke pripadnosti. Kad se propoveda u skladu sa istinom, evanđelje ruši društvene barijere i lažan osećaj nedovoljnosti. Međutim, ova priča nagoveštava da naše društveno i materijalno oskudevanje u hrišćanskoj zajednici može biti povezano sa nedovoljno jasnim shvatanjem života i poruke Isusa Hrista.

ODGOVORITE:

1. Kakve misli, verovanja i ponašanje dovode do toga da oskudevanje bude stalno prisutno u crkvenoj zajednici?
2. Šta vas sprečava da osećate empatiju prema sebi i drugima?
3. Koje primere pronalazimo u Hristovom životu i učenjima na koje se možemo ugledati da bismo razvili zdravije zajednice u crkvi danas?

Ajliana K. Denis, Čikago, Illinois, SAD

ZAKLJUČAK

Izgleda da su zajedništvo i stvaranje učenika bili velika pokretačka sila u životu rane crkve. Oni su davali sve što su mogli za Hristovo delo. Preko 2.000 godina kasnije, cilj je još uvek isti – dopustiti svetu da vidi Isusa. Dopustiti stanovnicima osuđenog i umirućeg sveta da znaju da je njihov Spasitelj živ, da želi da stupi u vezu s njima i da će se jednog dana vratiti da ih potraži kao svoje. Kao adventisti, mi verujemo da imamo posebnu poruku za svoju generaciju. Kako možemo dosegnuti do ljudi i ukazati im na Hrista u ovom svetu preplavljenom sa tako mnogo toga što ih odvlači od Njega?

RAZMOTRITE

- Muzika je nešto što prevazilazi uobičajene barijere u komunikaciji. Odslušajte pesme „I will be the one“ (Ja ću biti ta) i „Neka svako dosegne do još nekog“ od Bejbi Mejson (Babbie Mason). Dok budete slušali muziku, čitajte tekstove i razmišljajte o tome kako možete živeti u skladu s rečima tih pesama u svojoj zajednici.
- Napravite listu ljudi u svom životu kojima biste želeli da govorite o Isusu i molite se za odgovarajuću priliku da im progovorite o Njemu.
- Potražite na internetu dobrotvorne službe i organizacije unutar vaše zajednice i pronađite način da se vi ili grupa ljudi iz vaše crkve uključite.

POVEŽITE

Matej 28,16-20

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 28-33, 57, 64-66 orig.

Read Studies from the Book of Acts: 6. Characteristics of a Healthy Church <https://bible.org/seriespage/6-characteristics-healthy-church-acts-241-47>

Sabrina Vašington, Ostin, Teksas, SAD

Pouka 4

Od 21. do 27. jula 2018.

Prve crkvene vođe

»Riječ Božija rastijaše, i množaše se vrlo broj
učenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi
pokoravahu se vjeri.«

(Dela 6,7)

U svom hodanju sa Bogom, iznova i iznova uviđam Njegovu upornu želju da me dovede u situaciju koju je naizgled nemoguće rešiti. Na primer, odmah posle srednje škole, poslao me je na jedno udaljeno ostrvo u Pacifičkom okeanu da bih živeo kao misionar bez ikakvog iskustva i sredstava. Tamo sam se, u vrlo primitivnim uslovima, suočavao sa izazovima koji su uveliko prevazilazili moje

snage: Kako da govorim o Hristu ljudima koji ne razumeju ni reč od onog što kažem? Šta da radim sad kad je ostrvo ostalo bez sveže vode i hrane? Kako da komuniciram sa spoljnjim svetom kad je sve što imam radio koji ne funkcioniše u potpunosti?

Upravo kad se javi kriza, Bog želi da učini nešto izvanredno u nama i preko nas

Međutim, naučio sam da kad se suočeni sa teškoćama i nemogućnostima oslanjam na Hrista, onda zaista rastemo. Upravo kad se javi kriza,

Bog želi da učini nešto izvanredno u nama i preko nas.

Sotona mrzi istinu. Još od Edema, on napada nju i njene sledbenike, pokušavajući da ih prevari i uništi. Zato ne iznenađuje kad čitamo o progonstvu i problemima koji su postojali u okviru ranog hrišćanskog pokreta – najznačajnije revolucije koju je ovaj svet ikad doživeo.

Oni su, kao i mi, bili pred izazovom upućenim sa neba – da ispune Hristov radikalni nalog i objave evanđelje svetu. Povrh toga, neprijatelj sveukupne istine potudio se da staza ka evangeliziranju sveta bude puna naizgled nesavladivih teškoća – spolja i iznutra.

Vođe rane crkve bili su mladi ljudi i, iz svetovne perspektive, neobrazovani. Ali budući da su u Hristovoj školi naučili pouke o ljubavi, poniznosti, predanju sebe i poverenju, Bog je mogao da izlije svog Duha na njih. To ih je osposobilo da rešavaju teške probleme, da budu moćni svedoci koji čine čuda i objavljuju istinu sa svetom odvažnošću usred iskušenja i progonstva.

Važne pouke o hrišćanskom vođstvu nalazimo u životu tih mlađih vođa. Iako su misija i izazovi sa kojima su bili suočeni prevazilazili njihove snage, njihove reči i dela otkrivaju nama danas ključeve uspešnih misionskih naporâ, ispravan način na koji možemo da se pozabavimo unutrašnjim i spoljnim problemima crkve, i što je najvažnije, stazu ka Duhom ispunjenom, plodnom življenju Bogu na slavu.

Pozivam vas da ove sedmice učite od njih i prihvivate poziv koji prevazilazi vaše snage!

Džonatan Volter, Grand Hejven, Mičigen, SAD

DILEMA CRKVE

DOKAZ (Dela 6,1-7)

Ne

Evangelizam se odvijao uspešno. Čuda su se masovno dešavala. Ljubav je vladala – i upravo tada se to dogodilo. Zajednička kasa rane crkve, fondovi iz kojih se delilo tako da niko ne oskudeva, bili su uskraćeni nekim helenskim hrišćanskim udovicama koje su govorile grčki. Nešto je trebalo preduzeti u korist zanemarenih, ili bi u crkvi došlo do nejedinstva.

Razmišljajući šta da urade, apostoli su došli na ideju – umesto da energiju koja im je potrebna za evangelizam troše na smirivanje oluje, zašto ne bi izabrali tim koji će biti zadužen za zajedničku kasu? I tako, sedmorica bogobojaznih ljudi postavljena su na načitim ciljem – da vode računa da se sve odvija pošteno kako bi Božje delo moglo uspešno da napreduje.

Od te sedmorice postavljenih najviše znamo o Stefanu. Njegovo ime, Stefan, potiče od grčke reči koja znači „kruna, venac“. Zbog njegovog grčkog imena, i zato što je postavljen kao đakon u odgovoru na žalbe helenskih hrišćana koji su govorili grčki, pretpostavlja se da je i on bio helenizovani Jevrejin (živeo pod helenskim uticajem i govorio grčki).¹ Zapravo, ispitivanje imena ostale šestorice otkriva da su i oni bili helenizovani Jevreji,² „među onima koji su rođeni ili su živeli izvan granica Palestine, te su, prema tome, došli pod uticaj preovlađujuće helenske kulture“.³ Koji tim bi mogao bolje da se pozabavi problemom zanemarenih helenskih udovica od helenskog tima?! Umesto da situacija izmakne kontroli, Bog je naveo crkvu da se tim problemom pozabavi na način koji joj je doneo više snage i bolju organizaciju, tako da je imala uticaj na još veći broj ljudi.

Ni Stefan ni njegov tim nisu se ograničavali samo na dužnosti oko blagajne (prema ortodoksnoj tradiciji, Stefan je bio najstariji, pa je prozvan „arhiđakon“⁴, a među njima je verovatno uživao najveće poštovanje i bio im je nadređen). Činili su i više nego što se od njih moglo očekivati. Ne samo da je, kao što tekst Dela 6,7 podrazumeva, Božja Reč nastavila da se širi kao rezultat njihove službe, već se u Dela 6,8 izričito поминje da je Stefan bio „bun milosti i sile“ i „činio je velika čuda i znаменја међу narodom“ – dela koja su konačno dovela do njegove mučeničke smrti. Odvažan bez obzira na cenu, služio je zalažući se do krajnjih granica. To je bilo Božje delo.

Posebno mi je interesantno to što tradicija kaže da je Stefan, premda je bio najstariji, imao oko 30 godina kad je umro.⁵ Izgleda da postoji neko uvreženo mišljenje da morate imati izvesne godine da bi Bog mogao da vas upotrebi, pa ipak, onaj čija je žrtva i svedočenje uticalo na milione bio je još uvek mladić, a ostatak njegovog tima koji je Bog upotrebio da bi rešio problem u crkvi bio je još mlađi. Mislite da Bog ne može da vas upotrebi? Razmislite ponovo o tome.

ODGOVORITE:

1. Da li mislite da je organizacija dobra ili loša stvar? Zašto?
2. Bog želi da vas upotrebi da biste činili čak i neka moćna dela. Šta treba da se dogodi da biste prešli na sledeći nivo sa Njim?

Rajan Nil, Orlando, Florida, SAD

1. Richert, Scott P., „Saint Stephen, the First Martyr and First Deacon.“ *ThoughtCo.* 5 July 2016. Web. 15 Apr. 2017.
2. The Early Christian Church., „Acts.“ *Acts to Ephesians*, 1980, pg. 26. *Seventh-Day Adventist Bible Commentary*. General editor, Francis D. Nichol, vol. 6, Review and Herald.
3. Crawley, John J. St. Stephen. Eternal World Television Network, n.d. Web. 15 Apr. 2017.
4. „Protomartyr and Archdeacon Stephen.“ OCA. N.p., 2017. Web. 15 Apr. 2017.
5. Ibid.

Postavljanje sedmorice đakona (Dela 6,1-6)

Zbog rasprave između Grka (Jevreja iz Grčke) i Jevreja (iz Jerusalima), ukazala se prilika za dalju organizaciju crkve. Do tog trenutka, koliko možemo da vidimo na osnovu prethodnih poglavlja, apostoli su obavljali najveći deo posla. Međutim, zbog povećanja broja vernika, potražnja je bila veća od ponude. Evo ključne pouke u vezi sa vođstvom – važnost delegiranja (podele i raspoređivanja dužnosti). Deo poslova oko pomaganja udovicama i ostalima koji su bili u potrebi predstavljao je takav aspekt službe koji su i drugi mogli biti pozvani da obave. Međutim, postojao je i takav aspekt evanđeoske službe koji su samo apostoli mogli da izvrše i zato nije trebalo da bude zanemarivan zbog nečega što su mogli da ostvare i drugi. I tako je izabrano sedam đakona.

Vidimo takođe da se rana crkva nije bavila samo verbalnim propovedanjem Reči, već i pomaganjem onima koji su bili u potrebi. Prava evanđeoska služba uvek zadovoljava i fizičke kao i duhovne potrebe pojedinaca. Taj aspekt službe ne bi trebalo uzimati olako, kao što se vidi na osnovu uslova za izbor te sedmorice. Bili su to ljudi za koje se znalo da su „puni Duha i mudrosti“.

Bog je Bog reda (1. Korinćanima 14,33.40) pa, prema tome, Njegovo delo treba da se obavlja na uređen način. Tekst Dela 6,7 kaže nam da je crkva napredovala i mnogo više duša se obraćalo istini kao rezultat bolje organizacije i veće uključenosti članova.

**Često u Svetom pismu
vidimo kako Bog koristi
neobična oruđa da bi
činio velike stvari –
da slava ne bi pripala
čoveku nego Bogu.**

Stefanova služba (Dela 6,8-15)

Većina nas je slušala o Stefanu kao o hrišćanskom mučeniku koji je moćno branio svoju veru pred Sinedrionom. Međutim, često zaboravljamo da je Stefan bio „samo“ đakon. Naše shvatanje đakona danas je sasvim drugačije od primera koji je

ostavio taj mučenik. Mišljenje koje često preovlađuje o tome da su pastori, starešine i koordinatori različitih službi jedini koji treba da se bave evangelizmom, a ne i svi laici, odvažno demantuje primer rane crkve. Stefan nije samo širio evanđelje, već kad se raspravljaо sa onima u sinagogi, oni „nisu mogli da se suprotstave mudrosti i Duhu kojim je govorio“ (Dela 6,10, SSP).

Pošto nisu uspeli da ga učutkaju raspravom, oni u sinagogi pribegli su prevari. Pa ipak, dok su ga lažni svedoci obasipali svojim groznim optužbama, svi su mogli da vide suprotan dokaz koji se jasno ogledao na njegovom licu. Čak i više od neoborivih argumenata koje je iznosio, njegov karakter dodavao je silu istini evanđelja.

Stefanova odbrana (Dela 7,1-53)

Stefan je temeljno poznavao Sveti pismo. To je još jedan primer koliko je potrebno da svi članovi crkve znaju razlog svoje vere i budu spremni da je odbrane. Na suđenju, Stefanova odbrana sastojala se u običnom podsećanju na jevrejsku istoriju, pri čemu je naglašavao proročanstva u vezi sa Hristom. Nije

umanjivao krivicu svojih slušalaca, već je izjavio da oni odbacuju Svetog Duha i čine dela svojih otaca koji su ubijali proroke u prošlosti.

Stefan je izneo interesantno zapažanje u vezi s Mojsijem, koje se nalazi u tekstu Dela 7,34.35. On kaže da je Bog čuo viku Izraelaca i odlučio da se umeša. Međutim, izabrao je neobično oruđe, čoveka koji je prethodno bio odbačen i koji, iz ljudske perspektive, očigledno nije delovao podobno za taj posao, i to iz mnogih razloga. Slično tome, Isus koji je došao iz Nazareta nije imponovao ponosu jevrejskih vođa, i to ih je podstaklo da Ga odbace. Često u Svetom pismu vidimo kako Bog koristi neobična oruđa da bi činio velike stvari – da slava ne bi pripala čoveku nego Bogu.

Isus stoji na sudu (Dela 7,55-8,2)

Kamenovanje Stefana označava završetak proročanstva o sedamdeset sedmica koje se ticalo izraelskog naroda; tada se završilo njihovo vreme probe, što je značilo da su oni prestali da budu Božji poseban narod (videti Danilo 9,24-27). Izrael kao narod tako je dugo bio u otpadu da im je Bog dao 490 godina pre nego što bude izabrao drugo oruđe da bi dosegao svet. Čak i pošto su razapeli Mesiju, ostalo im je još tri i po godine vremena probe (Danilo 9,27). Zbog togaje Isus počeo da propoveda da se „približi vreme“ (videti Matej 4,17; Marko 1,14-15; Luka 24,47), i da govori učenicima da idu izgubljenim ovacama u Izraelu (videti Matej 10,5,6).

Godine 34. posle Hrista, pre svoga pogubljenja, Stefan je video Isusa na nebu kako „stoji“ s desne strane Bogu, što ukazuje na sud (videti Isus Navin 20,6; Jezekilj 44,24). U svoju odbranu, on je pomenuo da su se Jevreji „protivili Svetom Duhu“ i prekršili zakon koji im je dat (Dela 7,51.53). Tako je nastupilo vreme da evangelje bude odneto neznabušcima. Čim je Stefan mučki pogubljen, počelo je svirepo progonstvo i Hristovi sledbenici su bili prinuđeni da beže, što je dovelo do toga da se evangelje raseje po čitavom svetu. Jevreji su još uvek imali priliku za spasenje kao pojedinci, ali nisu više bili Božji izabrani sud za objavljivanje evangelja svetu.

Evanđelje se širi (Dela 8,4-25)

Talas progonstva koji je đavo poslao da bi uništio ranu crkvu Bog je pretvorio u blagoslov, šireći evanđelje izvan Jerusalima, po čitavom svetu. Filip, takođe jedan od sedmorice đakona, otišao je i preobratio Samariju, lečeći i sve vrste bolesti na koje je tamo našao.

Premda je Simon, nekada враћар, prihvatio evanđelje o Hristu, on je napravio skoro fatalnu grešku pokušavajući da kupi dar Svetog Duha. To nas uči da Božji poziv nije nešto što se može kupiti ili zaraditi dobrim delima, već se besplatno daje onima koje On izabere. I pored toga, oni koji ne prime neki naročit dar ne treba samozadovoljno da sede, već da se prihvate službe u delu koje im je najbliže.

ODGOVORITE:

1. Zašto je rana crkva bila tako uspešna u širenju evanđelja?
2. Koji je ključni događaj i njegove rezultate Bog upotrebio da bi globalno proširio delo? Čemu nas to uči kad je reč o nevoljama?
3. Na koje načine vi lično možete pomoći u objavljivanju evanđelja vašoj društvenoj zajednici?

„...Uz molitvu i polaganje ruku, sedam izabranih ljudi bilo je svečano odvojeno da obavljaju dužnost đakona... Ovi službenici obraćali su posebnu pažnju pojedinačnim potrebama vernika kao i opštim materijalnim interesima Crkve. Svojim mudrim rukovođenjem i pobožnim primerom pružali su značajnu pomoć drugim službenicima u povezivanju različitih interesa Crkve u jedinstvenu celinu.”¹

Međutim, „činjenica da su ta braća bila rukopoložena da obavljaju posebno delo staranja za potrebe siromašnih, nije ih isključila iz dela propovedanja istine. Sasvim suprotno tome, oni su bili potpuno osposobljeni da druge poučavaju istinama, pa su se uključili u to delo s velikom ozbiljnošću i velikim uspehom.”²

„Stefan, najistaknutiji od sedam đakona, bio je čovek duboke pobožnosti i sveobuhvatne vere. Iako Jevrejin po rođenju, govorio je grčki i bio upoznat sa

**»Činjenica da su ta
braća bila rukopoložena
da obavljaju posebno
delo staranja za
potrebe siromašnih,
nije ih isključila iz dela
propovedanja istine.«**

grčkim običajima i načinom ponašanja. Zato je iskoristio priliku da propoveda Jevanđelje u sinagogama helenizovanih Jevreja. Bio je vrlo aktivan u Hristovom delu i smelo je objavljivao svoju veru. Učeni rabini i znaci Zakona upuštali su se u javne rasprave s njim, duboko uvereni da mogu očekivati laku pobedu. Međutim, ‘ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojim govoraše’. Ne samo da je govorio u sili Svetoga Duha, već je bilo jasno da je pročavao proročanstva i da je bio upoznat sa svim pitanjima Zakona. Uspešno je branio istine koje je zastupao i potpuno poražavao svoje protivnike.”³

ODGOVORITE:

1. Premda su đakoni bili izabrani da „služe oko stolova“, očekivalo se da to budu „pošteni ljudi, puni Svetog Duha i mudrosti“, potpuno osposobljeni da upute i pouče svakoga. Kako bi crkva danas izgledala kad bi te karakteristike opisivale svakog pojedinačnog člana koji ima neku službu, od redara pred vratima do propovednika za propovedaonicom?
2. Šta to govorи o različitim položajima u crkvi? Da li postoji tako nešto kao manje ili više važan posao ili položaj kad je reč o uzimanju učešća u poslu propovedanja?
3. U svetu gde je očajnički potrebno da se dopre do bogatih i obrazovanih ljudi da bi i oni prihvatali Isusa, kako Stefanovo svedočanstvo može biti primer za nas? Kako možemo mi, kao đaci i studenti, upotrebiti sve znanje i veštine koje smo stekli u različitim oblastima svojih studija da bismo širili evanđelje?

Abigejl Rodrígez Matambo, Anjasko, Portoriko, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 89 orig.
2. Isto.
3. Isto, str. 97 orig.

DOVESTI SVOJE SRCE U RED

PRIMENA (Dela 8,4-25)

Sr

Progonstvo u Jerusalimu otvorilo je put da se evanđelje preseli u oblasti izvan tog grada. Filip je završio u Samariji i tu je upoznao Simona враčara koji je bio poznat u svom mestu zbog mnogih čuda koja je izvodio služeći se magijom. Filip je doneo istinu evanđelja i obratio čitav grad uključujući i Simona koji se takode krstio.

Simon je bio fasciniran čudima koja je Filip učinio, a kojima je on bio svedok. Jak utisak na njega ostavilo je i to kako je Sveti Duh sišao na novokrštene vernike nakon što su Petar i Jovan položili ruke na njih. Želeći da i sam bude u stanju da to čini, Simon je ponudio apostolima novac da bi mu otkrili „tajnu“ kako oni to rade. Petrov odgovor je ono na šta ćemo se usredsrediti: „Propao tvoj novac zajedno s tobom, jer si mislio da se Božiji dar stiče novcem! Ti nemaš ni dela ni udela u ovome, jer ti srce nije ispravno pred Bogom“ (Dela 8,20.21, SSP).

Simon je bio navikao da izvodi „čuda“. Navikao je na priznanje koje uz to ide, a video je veću silu na delu u širenju evanđelja nego što je ikad ranije zapazio dok se služio magijom. Zapravo, on je više želeo priznanje nego što je želeo Svetog Duha. Slično tome, i danas se možemo naći u iskušenju da nastojimo drugima da prenesemo Božjeg Duha, a da Ga nismo najpre lično doživeli. Simon je hteo da radi „Hristov posao“, a da ne primi Hristovog Duha.

Dok budete rasli kao hrišćanin, doživećete mnoga iskustva obraćenja duž tog puta. Kako možemo izbeći neprijateljevu zamku da jednostavno radimo za Hrista i obavljamo naizgled veliko delo za Njega, a da ipak sve vreme zapostavljamo Hristovu silu kojoj treba da dopustimo da najpre deluje na naše srce? Kako možete dovesti svoje srce u red i zadržati ga u tom stanju?

1. Redovno preispitujte svoje namere i tražite od Boga da vas vodi (Psalam 139,24).
2. Pokajte se zbog svega što nađete da nije u redu u vašem srcu i dopustite Bogu da osveži i ponovo izoštri vaš fokus (Dela 3,19).
3. Molite se usrdno i neprestano dok propovedate evanđelje (Dela 4,31).
4. Dopustite Bogu da vas menja i svakodnevno boravite u Njegovom prisustvu putem Reči (Jezekilj 11,19.20).

ODGOVORITE:

1. Može li Sveti Duh da vas upotrebi ako vam srce nije u redu?
2. Šta mislite zašto je tako lako uhvatiti se za to da samo „odrađujemo“ evanđelje?

**Danas se možemo
naći u iskušenju da
nastojimo drugima
da prenesemo Božjeg
Duha, a da Ga nismo
njajpre lično doživeli.**

Čitati knjigu Dela apostolskih nije uvek lako. Neverovatne priče o vernicima koji su bili ispunjeni Svetim Duhom, činili čudesna dela i umirali mučeničkom smrću zbog svoje vere često nam može izgledati daleko od naše realnosti. Mi najvećim delom imamo versku slobodu. Imamo televizijske prenose i radio programe koji objavljaju poruku. I dok verujemo i znamo da treba da širim evanđelje po svetu, koliko nas se prihvata toga da deli istinu sa onima koje svakodnevno sreće – sa našim susedima, prijateljima, sa ženom iza nas u redu pred kasom?

Šta mi možemo učiniti da bismo dovršili delo koje su apostoli započeli?

ma iz okolnih područja, a i šire.

Šta mi možemo učiniti da bismo dovršili delo koje su apostoli započeli?

Suočen sa protivljenjem, Stefan je nepokolebljivo propovedao, i to ga je na kraju koštalo života. Niko nije mogao da se suprotstavi istini koju je uzdizao, i Biblija nam kaže da su svi koji su ga netremice gledali videli „da mu je lice kao lice anđela“ (Dela 6,15).

Ali kako je bilo ko od apostola dospeo dотле? Potpunim predanjem Svetom Duhu – ne samo u gornjoj sobi na Pedesetnicu, već svakoga dana.

Kad budemo ponizili svoje srce u molitvi i dopustili da nas Duh upotrebi, videćemo kako se u našem životu dešavaju čudesne stvari koje će doprineti napredovanju Božjeg carstva. Na to smo pozvani. Tako treba da živimo.

Evanđeoska poruka je, onima koji je prihvate, čudesnija od bilo čega drugog, od bilo kog drugog spektakla koji ovaj svet može da ponudi (videti Dela 8,9-12). Ako su je apostoli propovedali s takvom revnošću pre 2.000, koliko bi više mi danas trebalo da objavljujemo istinu onima koji su oko nas? Koliko više bismo morali biti ispunjeni Duhom? Hristov dolazak se približio. Uskoro ćemo Ga videti kako dolazi na oblacima – baš kao što su Ga apostoli gledali kako odlazi. Predajmo svoj život Duhu da bismo poučavali druge sa puno ljubavi i hrabrosti i dovršili delo koje je rana crkva započela.

ODGOVORITE:

1. Kako možemo biti sigurni da ćemo braniti istinu, čak i kad svi budu bili protiv nas?
2. Šta za nas znači da otvorimo svoje srce da bismo dopustili Duhu da radi preko nas?

Amanda Volter, Grand Hejven, Mičigen, SAD

ZAKLJUČAK

Prigovor helenista, opisan u 6. poglavlju Dela apostolskih, predstavljao je ključno iskustvo za ranu crkvu. Da se nisu njime pozabavili, taj sukob je mogao da poprimi ogromne razmere. Ipak, bila je neophodna taktičnost da bi cilj raznošenja evanđelja svim narodima ostao u fokusu. Delegiranje, tj. podela dužnosti je, u ovom slučaju, bila rešenje. Taj problem se više ne pominje u Delima, već umesto toga vidimo novoizabrane đakone, Stefana i Filipa, kako moćno rade na zadobijanju duša za Boga. Kao i u slučaju rane crkve, Bog je spremam da nas silno upotrebi ukoliko, dok rešavamo probleme, ne gubimo iz vida sveobuhvatnu misiju i svrhu crkve.

RAZMOTRITE

- Slušajte i pevajte himnu „Macedonia“ (Makedonija) od En Ortland (Anne Ortlund). Razmislite o Isusovoj ulozi u pomaganju crkvi da ostane usredsređena na svoju misiju.
- Odgledajte snimak „The Monkey Business Illusion“ (Iluzija „majmunska posla“) na Jutjub kanalu Danijela Simonsa (Daniel Simmons). Kakve veze ta iluzija ima sa potrebom da svoj pogled održimo usredsređen na Hrista i poziv koji imamo kao crkvu?
- Navedite sve aktivnosti na koje trošite svoje vreme. Šta možete izbaciti iz svog rasporeda ili preneti na druge kako biste ostali usredsređeni na ono što je bitno?
- U saradnji s grupom mlađih, snimite ili izvedite skeč na temu kako se neki zajednički problem u crkvi može rešiti iznošenjem na video šire slike koja otkriva zašto crkva uopšte postoji.
- Proučite 3 neobične simbiotske veze u životinjskom carstvu. Razmislite zašto i kako Bog, sa istim ciljem, svesno postavlja različite ljude u crkvu.
- Čitajte i komentarišite sa prijateljem poglavlje „How to Stay Focused on What You Really Want“ (Kako da ostanete usredsređeni na ono što zaista želite) iz knjige *Crucial Conversations* (Ključni razgovori).

POVEŽITE

4. Mojsijeva 11,1-17; Dela 15,1-29

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 2. poglavlje, „Obučavanje dvanaestorice“; 9. poglavlje, „Sedam đakona“; *Christian Service*, chapter 8, „Organizing Christian Forces“; Čežnja vekova, 29. poglavlje, „Subota“.

Steven J. Lawson, *The Gospel Focus of Charles Spurgeon*, chapter 1.

Pouka 5

Od 28. jula do 3. avgusta 2018.

Pavlovo obraćenje

*»Idi, jer je taj čovek moje izabrano oruđe
da iznese moje ime pred pagane,
pred kraljeve i pred Izraelce.«*

(Dela 9,15, SSP)

PROGONITELJ I OPTUŽITELJ

UVOD (Dela 26,9–11)

Su

Više od sedamdeset godina nakon njegovog završetka, sećanje na Holokaust nastavlja da progoni čitav svet u 21. veku. Svetski velikodostojnici su ga redom osudili. Dana 27. januara 2017. predsednik Donald Tramp je primetio: „Teška srca i skrušenog uma sećamo se žrtava, preživelih, heroja Holokausta... Pa ipak, znamo da u najmraćnjim časovima čovečanstva svetlost najjasnije sija.“¹

Period između 1941. i 1945. godine upamćen je po masovnom ubijanju šest miliona Jevreja od strane nacističkog režima. Prema informacijama objavljenim na sajtu: history.com, Adolf Hitler, idejni vođa nacista smatrao je da su „Jevreji niža rasa, strana pretinja nemačkoj rasnoj čistoti i zajednici“.²

Epizoda sa Holokaustom ima jedinstvenu sličnost sa poukom za ovu sedmicu. U ranim danima hrišćanstva, Pavle je bio među onim Jevrejima koji su mu se suprotstavili svom snagom. Hrišćanstvo se smatralo inferiornom sektom i pretnjom jevrejskoj religiji. Zajedno sa ostalim jevrejskim vođama, Pavle je činio sve što je mogao kako bi sprečio širenje hrišćanstva u Jerusalimu. Progonio je i optuživao hrišćane. Nažalost, ta praksa se u nekim delovima sveta nastavlja čak i danas. Osoba koja se obrati u hrišćanstvo suočava se sa ozbiljnim opasnostima kao što su gubitak posla, društvena odbačenost, pa čak i smrt.

Međutim, Pavlu se desilo nešto što je zauvek promenilo njegov život. Mnogi bi poželeti da se isto to dogodilo Hitleru, izvršiteljima genocida u Ruandi i drugima koji i dalje vrše zverstva nad hrišćanima. U okviru svojih redovnih aktivnosti kao progonitelja hrišćana, Pavle se sreo sa Hristom na putu za Damask. Kao što Biblija to prenosi, „...iznenada ga obasja svetlost sa neba“ (Dela 9,3, SSP).

To iskustvo je označilo Pavlovo potpuno preobraćenje, tako da je postao Hristov saradnik. Mnogo puta je teško napraviti drastičnu promenu, delom zbog toga što su ljudi navikli na ono što obično rade, a delom i zato što se plaše nepoznatog. Pavle nije morao da menja nikakav plan. On je bio totalno zaukljen proganjanjem hrišćana i delovanjem protiv njih u pravnim nameštaljkama. Međutim, nije mogao ni da prepostavi da je Isus imao plan za njega.

Toliko toga se promenilo od Pavlovog obraćenja, ali jedna stvar ostaje jasna – progonstvo hrišćana zbog njihove vere vodi do naglog rasta crkve. Ove sedmice proučavamo o obraćenju Pavla koji je nekad bio progonitelj i optužitelj hrišćana, ali koji je na kraju postao jedan od najodlučnijih Hristovih sledbenika. Šta možemo naučiti iz njegovog života što će nam pomoći u našem učeničkom putovanju danas?

Žaklin Mvende, Nairobi, Kenija

1. <https://www.usatoday.com/story/news/politics/2017/01/27/trump-fails-mention-jews-holocaust-remembrance-statement/97150252/>

2. <http://www.history.com/topics/world-war-ii/the-holocaust>

Nakon obraćenja (Dela 9,3-9)

Priča o Pavlu uči hrišćane šta se zapravo dešava kad se grešnik obrati. Pre toga, Pavle je bio grešnik i, prema ljudskom rasuđivanju, ne bi bio pravi kandidat za spasenje. Bio je prisutan prilikom javnog poniženja i kamenovanja Stefana (Dela 8,1). Kasnije je nastavio da progoni hrišćane i stvara atmosferu koja je bila suviše nepovoljna za širenje evanđelja.

Međutim, priča o Pavlovom obraćenju uči nas da Bog može i najgore grešnike da preobrati za svoje delo. Od trenutka kad mu se Isus otkrio, do trenutka kad mu se povratio vid, izdvajaju se neke važne pouke koje potvrđuju znake pravog obraćenja.

Biblija već obezbeđuje razne testove u vezi sa osobinama i karakterom osobe koja iskreno prihvata Hrista kao ličnog Spasitelja (videti 1. Korinćanima 6,9-11; Galatima 5,19-21; Efescima 5,3-6; 1. Petrova 1,5-11). Iz Pavlovog obraćenja, možemo izvući sledeće pouke:

Ispovedanje greha nakon obraćenja (Luka 10,41; 22,31; 13,34)

Greh nas vezuje u lanac ropstva u kojem nastavljamo da progonimo Hrista. Svakim svojim grešnim činom, mi ponovo podižemo Hrista na taj grubi krst. S druge strane, Bog nas želi, a Isus nas nežno poziva po imenu (videti Luka 10,41; Luka 22,31; Luka 13,34). Kad je pozvao Pavla po imenu, Hristos je želeo da on srozna svoje grehe. Pavle je rado učestvovao u proganjanju hrišćana. Činio je to bez dvoumljenja.

Neverovatno, ali Hristos je video da se Pavle nalazi u opasnoj situaciji, kao neko ko stoji na samoj ivici ponora i samo što nije pao. Ponekad, Hristos može da nam se otkrije i kad se nalazimo usred najgorih greha. Kad je pozvao Pavla, Hristos je želeo da on postane svestan svojih greha. Nakon pojave zaslepljujuće svetlosti i Isusovog pitanja koje je usledilo, Pavle je ponizno odgovorio: „Ko si ti, Gospode?“ Prepoznavanje Hrista kao Gospoda predstavlja znak da je Pavle bio spremjan da izvršava Njegovu volju.

Nakon obraćenja progutati svoj ponos (Filibljanima 3,4-8)

Svet nam može pružiti prednosti i toliko sile da pomislimo da smo u pravu u svemu što radimo. Ponos rađa sve grehe i Hristovi istinski sledbenici moraju ga se kloniti po svaku cenu. Pavle je imao podršku jevrejske zajednice u svojim naporima da istrebi to novorođeno dete – hrišćanstvo.

„Bio je rođen u Tarsu, u Kilikiji, slobodnom rimskom gradu, a i sam je bio slobodan čovek kao stanovnik tog grada. Njegovi otac i majka bili su rođeni Jevreji, pa tako i on sebe naziva Jevrejinom od Jevreja. Poticao je iz Venijaminovog plemena koje je pristajalo uz Judu. Školovao se najpre u školama u Tarsu, koji je predstavljao malu Atinu kad je reč o obrazovanju, i tu se upoznao sa grčkom filozofijom i poezijom. Odatle je poslat na univerzitet u Jerusalimu da proučava božanstvo i jevrejski zakon. Njegov učitelj bio je Gamaleilo, uvaženi farisej. Imao je izvanredne prirodne predispozicije i silno je napredovao u učenju.“¹

Uprkos svemu tome, Pavle nije mogao zadobiti spasenje sopstvenom pravednošću. On je imao punomoć da hapsi hrišćane i svedoči protiv njih na

sudu, ali nakon epizode na putu za Damask, morao je da se ponizi u podnožju Isusovog krsta. Ne možemo se oslanjati na Hrista za svoje spasenje ako se i dalje hvališemo sopstvenim sposobnostima.

Ranije, Pavle je bio moćan čovek i vrstan poznavalac jevrejskog zakona. Ali, pošto je prihvatio Hrista, ponizio se pred običnim Hristovim slugama kao što je bio Ananija. Poniznost nije nešto neobavezno za osobu koja želi istinsko obraćenje.

Poslušnost Hristovom autoritetu nakon obraćenja (Dela 9,5-6)

Odgovor koji je odmah usledio: „Ja sam Isus, koga ti progoniš“, probudio je u Pavlu duboko osvedočenje u Isusovu moć. Inače, on mora da je mislio da je Isus zauvek umro, budući da se rugao Hristovim sledbenicima na i najmanje pominjanje Isusa kao Mesije. Mnogo puta, greh nas vuče naniže, tako da znamo samo za ovozemaljske sile. Pomišljamo samo na predsednika, premijera, kraljeve i vladare ovog sveta.

Pavle se ranije oslanjao na autoritet jevrejskih voda. Tako je od prvosveštnika dobio dozvulu da progoni hrišćane u Damasku. Međutim, kad je čuo Hristov glas, setio se šta su Njegovi sledbenici objavljivali. Prepoznao je Isusovu moć i autoritet. Svaka osoba koja prihvati Isusa mora da prepozna Njegovu moć i autoritet i da im se pokorava bez obzira na posledice.

Doživljaj duhovnog preobraženja nakon obraćenja (Galatima 2,20)

Jedna od glavnih promena koje je Pavle doživeo bila je radikalna preokret od duhovnog slepila ka duhovnom vidu. Kad je krenuo iz Jerusalima za Damask, Pavle je imao dobar vid u fizičkom smislu, ali nije imao duhovni vid. Posle obraćenja, dogodilo se suprotno – on je sad imao duhovni vid i video je stvari u drugačijem svetlu.

Duhovni preobražaj je proces očišćenja koji obraćenu osobu osposobljava da stvari vidi drugačije u svetlosti saznanja o Bogu, otkrivenom kroz Hristovu moć i autoritet. Nakon krštenja, Pavle je primio Svetog Duha i njegov život se potpuno promenio u odnosu na ranije. U Galatima 2,19.20, Pavle priznaje: „...S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u tijelu, živim vjerom sina Božijega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene“. To bi trebalo da bude priznanje svakog obraćenog grešnika, svakog hrišćanina.

ODGOVORITE:

1. Koji kasniji postupci pokazuju da je neka osoba zaista prihvatile Hrista?
2. Kako grešnici dolaze do spoznaje da je Bog učinio dovoljno za njih?
3. Premda je spasenje lično, kakvu ulogu društvo igra u tome da nas zadrži slepim za Isusovu spasonosnu blagodat?

Augenija Nzuve, Najrobi, Kenija

1. Matthew Henry's Complete Commentary on the Bible (quoted from: <https://www.studylight.org/commentaries/mhm/acts-9.html>)

HRISTOVA INTERVENCIJA U PAVLOVOM OBRAĆENJU

SVEDOČANSTVO (*Galatima 1,11-12*)

„Kada je Savle, zaslepljen zabludama i predrasudama, dobio otkrivenje od Hrista koga je progonio, došao je u neposredan dodir sa Crkvom, koja je svetlost svetu. U ovom slučaju Ananija je predstavljao Hrista, ali je predstavljao i Hristove propovednike na Zemlji, koji su određeni da deluju umesto Njega. Ananija je umesto Hrista dodirnuo Savlove oči da ponovo mogu da vide. On je umesto Hrista stavio ruke na njega i dok se molio u Hristovo ime, Savle je primio Svetoga Duha. Sve to bilo je učinjeno u ime Isusa Hrista i Njegovim autoritetom. Hristos je Izvor; Crkva je kanal koji prenosi silu.”¹

„Ananija je jedva mogao da poveruje u reči koje je čuo od anđela: jer su se glasovi o Savlovom surovom progonjenju svetih u Jerusalimu nadaleko i naširoko proširili. Usudio se da kaže: 'Gospode, ja čuh od mnogih za toga čoveka

kolika zla počini svetima tvojima u Jerusalimu; i ovde ima vlast od glavara svešteničkih da veže sve koji prizivaju ime tvoje.' Međutim, nalog je zazvučao kao zapovest: 'Iди, jer mi je on sud izabrani da iznese ime moje pred neznabоšće i careve i sinove Izraeljeve!'”²

„U izveštaju o Savlovom obraćenju objavljena su nam važna načela, koja uvek treba da imamo na umu. Savle se našao u neposrednoj prisutnosti Isusa Hista. Isus je nameravao da mu poveri najvažniji posao, trebalo je da mu postane 'sud izabrani'; ipak, Gospod mu u tom trenutku nije ništa rekao o poslu koji želi da mu da. Zaustavio ga je na njegovom putu i osvedočio u greh; ali, kada je Savle upitao: 'Gospode, šta hoćeš da činim', Spasitelj je radoznalog Jevrejina povezao sa svojom Crkvom da bi u njoj stekao znanje o nameri koju Bog ima sa njim.”³

„Čudesna svetlost koja je obasjala Savlovu tamu bila je Gospodnje delo, ali postojao je posao koji su za njega morali da obave učenici. Hristos je obavio delo otkrivenja i osvedočenja, a sada je pokajnik bio u položaju da uči od onih koje je Bog odredio da objavljuju Njegovu istinu.”⁴

ODGOVORITE:

1. Ko su predstavnici Ananije među hrišćanima danas?
2. Kako Hristos interveniše u našoj službi za Njega danas?

Meri K. Mutuku, Makueni, Kenija

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 122 orig.
 2. Isto, str. 121 orig.
 3. Isto, str. 120 orig.
 4. Isto, str. 121 orig.

ZNAK ZA LAKAT-KRIVINU

DOKAZ (Dela 9,9)

Ut

Knjiga Dela apostola otkriva aktivnosti rane hrišćanske crkve. Prvi izveštaj o Pavlu nalazi se u osmom poglavlju, gde se on pojavljuje prilikom kamenovanja Stefana. Situacija u Jerusalimu bila je nestabilna za hrišćane, što je dovelo do njihovog odlaska u okolne gradove, među kojima su bili Samarija, Judeja, Damask i drugi. U to vreme, Pavle je bio gnevni mladić i zakleti protivnik hrišćana. Sa ovlašćenjem od jevrejskih sveštenika, on kreće u Damask u potragu za hrišćanima koji su tamo pobegli. Njegov cilj bio je da ih pohapsi i vrati u Jerusalim na suđenje.

Sasvim suprotno tome, dok se nalazio na putu za Damask, Pavle je doživeo obraćenje. U kratkom vremenskom periodu došlo je do nekoliko promena u njegovom životu pre nego što je počeo da hoda sa Isusom. Tri pouke važne za hrišćane zasnivaju se na onome što se Pavlu događalo tokom njegovog obraćenja.

Promena imena. Ime je jedan od elemenata identiteta. Knjiga Dela apostola otkriva da je Pavlovo pravo ime bilo Savle. Nakon susreta sa Hristom (Dela 9,1-9), njegovo ime je promenjeno u Pavle, što je mogao biti znak da se nešto novo događalo u njegovom životu. Kad osoba prihvati Hrista, njen identitet se menja i ona otpočinje novo putovanje sa Hristom.

Pomazanje. Pavle je tri dana ostao u besvesnom stanju u kom nije mogao da vidi, jede, i piće. Tada je Bog poslao proroka Ananiju da položi ruke na Pavla kako bi mogao da mu se vrati vid. To je bila neka vrsta pomazanja koje je prorok izvršio nad Pavlom. Značenje grčke reči „pomazati“ je „dotaći rukom“.¹

Biblia spominje reč ‘pomazanje’ nekoliko puta i u Novom i u Starom zavetu. U 2. Korinćanima 1,21, saznajemo za pomazanje Svetim Duhom koje vrši Bog. Da bismo otpočeli novo putovanje sa Hristom, potrebno nam je pomazanje Svetim Duhom, baš kao što je Ananija pomazao Pavla.

Krštenje. Kad mu se vid povratio, Pavle se krstio i ispunio Svetim Duhom. Krštenje je pročistilo Pavla da bi započeo novo poglavlje u svom životu. Prihvatanje Hrista je nepotpuno bez krštenja, kao što je napomenuto u Pismu. Krštenje je znak pokajanja (Matej 3,1-12), a takođe i znak obraćenja (Matej 28,16-20).

Posle postavljanja ta tri ugaona kamena, Pavle je krenuo u akciju. Počeo je da propoveda upravo u Damasku. Kad postanemo spremni za Hrista, nema potrebe da čekamo. Kao što je Pavle počeo u Damasku, tako i vi možete početi upravo tu gde se nalazite.

ODGOVORITE:

1. Možda mi ne menjamo ime kao što je Pavle učinio, ali šta bi trebalo da ostavimo za sobom kad prihvativmo Hrista?
2. Šta znači „krstiti Svetim Duhom“ kao što je zapisano u tekstu Marko 1,8?

Džozef Mutuku, Makueni, Kenija

1. <http://biblehub.com/greek/5548.htm>

SAVLADAVANJE IZAZOVA NA NOVOM PUTOVANJU SA HRISTOM

PRIMENA (Dela 9,20-25)

Jedno kratko vreme hrišćanstvo je u Jerusalimu uživalo podršku. Isprva, Jevreji su ga smatrali izdankom sekte koja je pripadala struji nazarena. Međutim, ubrzo su se Hristovi sledbenici suočili sa teškim protivljenjem Jevreja. Jerusalim koji je bio baza hrišćanstva, postao je tako opasan za apostole da nisu mogli više tu da ostanu i propovedaju evanđelje. Nakon ubistva Stefana i stalnog progona ostalih vernika, stado se rasulo po različitim gradovima i regionima. U knjizi Dela apostola možemo da vidimo učenike kao što je bio Filip koji je prekoračio rasnu barijeru da bi objavio reč jednom etiopljanskom zvaničniku (Dela 8,26-32).

Apostoli su osnivali nove crkve kuda god su išli. U Damasku, Judeji, Antiohiji, Samariji, i na drugim mestima novi vernici su se pridruživali crkvi. Nakon svog obraćenja, Pavle se pridružio vernicima u Damasku i odmah počeo da propoveda. On je bio među pionirima evanđelja, usred teškog otpora Jevreja.

**Svet očekuje da
se ponašate na
određeni način kako
biste se uklopili.**

U Damasku, većina ljudi nije mogla da veruje svojim očima videvši Pavla u društvu hrišćana. Međutim, za Pavla je to bila nova mogućnost da svedoči za Hrista i dovede više vernika u Njegovo stado. U nekim slučajevima, on je odvajao vreme da objasni ljudima kako je upoznao Isusa (Dela 22,6-16). Često način na koji ljudi sude o nama nije isti kao i način na koji Bog sudi. Kad bi Bog studio kao ljudi, Pavle ne bi postao Hristov učenik.

U nastavku se nalaze važna zapažanja u vezi sa Pavlovim obraćenjem, koja mogu biti od velike pomoći hrišćanima danas.

Bog voli grešnike. Naši gresi mogu biti crveni kao skerlet, ali u trenutku kad prihvativamo Hrista, On može da ih opere tako da budu beli kao sneg. Važno je samo da se odazovemo na poziv. To što je učinio za Pavla, Bog može da učini i za nas danas.

Nikad se nije osvrtao. Pavle se odazvao na poziv, prihvatio je uputstva i počeo da deluje. Kad nas Bog poziva, On ima cilj za naš život. Mi možemo biti najgori materijal u očima sveta, a najbolji u Božjim očima.

Uopšte nije bilo lako, ali Bog je bio tu za njega. Najpre, protivljenje će početi već u vašem domu. Svet očekuje da se ponašate na određeni način kako biste se uklopili. Ali u trenutku kad prihvativete Boga, On očekuje da prigrilate nove principe za jedan novi život. Pavle se suočavao sa pretnjama ljudi koji su nekad bili njegovi pomoćnici, ali Bog mu je obezbedio silu da savlada te izazove.

ODGOVORITE:

1. Kako ste se izborili sa protivljenjem vaših nekadašnjih drugova kad su shvatili da ste hrišćanin?
2. Da li biste danas rizikovali svoj život za Hrista? Zašto da, ili zašto ne?

Piter Musau, Nairobi, Kenija

REZULTATI PAVLOVOG OBRAĆENJA

MIŠLJENJE (Dela 9,26)

Nakon Pavlovog obraćenja, još uvek možemo videti sile zla na delu. U Jerusalimu, njegovi sugrađani nisu mogli da veruju da je on učenik (Dela 9,29). I pored toga, sile dobra nadvladale su sile zla i Pavle je nastavio da propoveda dobru vest usred protivljenja i otpora kod kuće.

Rađanje hrišćanstva bilo je kao klijanje gorušičinog semena (Matej 13,31). Počelo je kao nešto malo, ali je izraslo ogromno i postalo svetski pokret. Pavlovovo obraćenje poslužilo je kao odskočna daska da bi se evanđelje pronelo do drugih delova Jerusalima i šire. Na dan svog velikog susreta sa Isusom Pavle je čuo glas: „Ustani, uđi u grad, i biće ti rečeno šta treba da učiniš“ (Dela 9,6 SSP).

Pozitivna strana Pavlovog obraćenja ogleda se u tome što ga je ono postavilo na pravu stazu da svedoči za Hrista. Počev od Damaska, pa celim putem do Jerusalima, Pavle je razne teritorije osvajao za evanđelje, hrabro govoreći o Hristu kao Mesiji. Duž čitave provincije Azije, proputovao je razna mesta i gradove da bi pomogao da se osnuju nove crkve i odnemogu novi vernici.

Kao mladi ljudi, mi imamo energiju i polet da bismo dovršili delo koje su apostoli, kao što je bio Pavle, započeli. Od trenutka kad se krstimo, na nama počiva odgovornost da prenosimo evanđelje ljudima i zajednicama koje ga nisu primile. Svojom snagom, znanjem i talentima koje je Bog dao svakom od nas, možemo unapređivati delo evanđelja sve do Hristovog povratka.

Rezultat Pavlovog obraćenja bio je ogroman rast crkava koje su svedočile u Rimu, Korintu, Efesu i na mnogim drugim mestima. To je na kraju dovelo do toga da se hrišćanstvo raširi po čitavom svetu. I pored otpora sa kojim se suočavao u svojoj misiji, on se potpuno oslanjao na Božje staranje i nikad nije kompromitovao svoju veru ni zbog čega.

Za crkvu, Pavlovo obraćenje je pouka da Bog gleda na našu budućnost, a ne na prošlost. U tekstu Jeremija 29,11 Biblija kaže da Bog ima velike planove za nas, planove da nam pruži boljši i sjajnu budućnost. Možda smo pravili razne greške u prošlosti, ali sad je vreme da otpočnemo novo putovanje sa Isusom, da na prikladan način iznosimo Njegovu poruku ljudima i zajednicama kojima je potrebna.

ODGOVORITE:

1. Šta crkva može da učini kako bi obezbedila da niknu nove crkve koje će nastaviti da šire evanđelje o Hristu?
2. Rezultat Pavlovog obraćenja bio je rast hrišćanstva omogućen njegovom službom. Koje aktivnosti mi možemo preduzeti u svojim zajednicama da bismo pokazali da smo prihvatali Hrista?

Džozefin Mvilu, Kitengela, Nairobi, Kenija

ZAKLJUČAK

Svrha oruđa je da izvrši određeni zadatak. Pavle je prihvatio da bude Božje oruđe za objavljivanje evanđelja svetu. U njegovom slučaju, Bog je stvorio najbolje iz najgoreg. I u mnogim drugim slučajevima, Bog čini ono što ljudi smatraju nemogućim. Priča o Pavlu uči nas da je Bog, bez obzira koliko smo loši bili u prošlosti, u stanju da nas iznova stvori i sposobi da ispunimo velike duhovne zadatke. Kao što je izabrao Pavla, Bog još uvek može da izabere i nas kao oruđe za unapređenje Njegovog dela u našoj generaciji.

RAZMOTRITE

- Na osnovu Dela 9,1-19, napravite video snimak o Pavlovom obraćenju. Odigrajte ulogu Pavla u tom videu i otkrijte kako vas to nadahnjuje da danas budete Isusov učenik.
- Prikupite podatke o Pavlovom životu pre obraćenja (potražite u video zapisi-ma, tekstovima, spisima Duha proroštva, itd.). Uporedite te podatke o Pavlovoj prošlosti sa njegovim životom posle obraćenja i zapazite razlike.
- Napišite priču o sopstvenom obraćenju i uporedite je sa Pavlovim obraćenjem. Koje su sličnosti a i razlike između te dve priče?
- Pitajte članove svog subotnoškolskog razreda kako su oni postali Hristovi učenici. Koristeći njihove odgovore, napravite kolaž priča o kojima će moći da razmišljate u svoje slobodno vreme.
- Organizujte molitvenu grupu da biste tražili od Isusa da se otkrije grešnicima u vašoj zajednici. Navedite neke od uvida koje ste imali dok ste se molili za Božju intervenciju.
- Ponovo pročitajte priču o Pavlovom obraćenju i druge slične priče u Bibliji (Jona 1,4-14). Razmislite šta bi to moglo da znači za vas kad biste napustili svoje tekuće dužnosti i pozicije da biste radili u Božjem delu.

POVEŽITE

2. Petrova 1,3-7

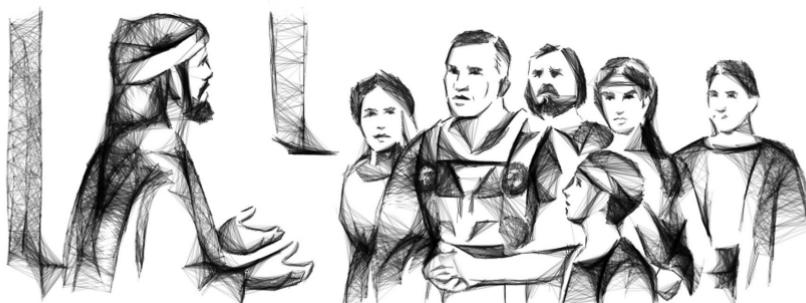
Ken Wade, Paul: A Spiritual Journey

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 12. poglavlje, „Od progonitelja do učenika“; *Sketches from the Life of Paul*.

Patrik Mvendva, Nairobi, Kenija

Pouka 6

Od 4. do 10. avgusta 2018.

Petrova služba

»A Petar otvorivši usta reče: zaista vidim da Bog ne gleda
ko je ko; nego u svakom narodu koji se boji njega
i tvori pravdu mio je njemu.«

(Dela 10,34.35)

Zamislite da ste jednog dana pored reke ugledali grupu ribara. Ribari su u jednom trenutku primetili osobu koju je povukla struja i koja se borila da se održi na površini jedva dolazeći do daha. Zajedničkim trudom izvukli su je na obalu da bi već u sledećem trenutku bili preneraženi brojem ljudi koje je još trebalo spasavati. Premda su nekima uspeli da spasu život, neki drugi su bili izgubljeni. Na kraju, jedan od ribara je odlučio da krene uzvodno da bi video zašto ljudi upadaju u reku. Kad se popeo malo više, video je da ljudi prilaze reci da bi uživali u pogledu, ali upadaju u nju zato što nije bilo ograde. Ribar je zaključio da je najbolje rešenje napraviti ogradu da ljudi ne bi više padali. Ta parabola o javnom zdravlju,

koju sam čula mnogo puta na svojim časovima, naglašava uticaj koji preventivne mere mogu imati na zdravlje i dobrobit ljudi.

Ribari u toj paraboli podsećaju me na učenike koji su prihvatili poziv Svetog Duhu. Zamisljam da „vode“ u koje su učenici zagazili kad su nosili evanđelje svetu nisu bile uvek mirne.

Irodovo nasilje prema crkvi bilo je neskriveno: „Jakova, Jovanovog brata pogubi mačem, pa kad je video da je to Judejima po volji, uhvati i Petra“ (Dela 12,2,3, SSP). Ali uprkos svom bolu i gubitku, oni su išli napred vođeni Svetim Duhom.

Ribar iz ove parabole koji je krenuo uzvodno, podseća me na ljude koji su tražili način da paralizovanog čoveka dovedu Isusu. „Pošto... nisu mogli da ga unesu, popeše se na krov i na postelji ga, kroz crepove, spustiše pred Isusa“ (Luka 5,19, SSP). Baš kao u slučaju ribara koji je krenuo uzvodno, mogu da ih zamislim kako traže rešenje da bi ga izveli pred Isusom. I kao taj ribar, i oni su odlučili da se popnu malo više.

Šta možemo da naučimo iz ove parabole i službe učenika? Možda ćete otkriti da ste na istoj talasnoj dužini sa ribarom koji je krenuo uzvodno, ili sa ljudima koji su imali veliku veru i popeli se na krov. A možda se osećate kao osoba u reci koju treba spasavati, ili kao paralizovani čovek koga je trebalo isceliti. Bez obzira na naše razlike i položaj koji zauzimamo u životu, Sveti Duh je na delu – isceljuje nas i blagosilja nas darovima i svedočanstvima koje treba da delimo. I kao što je Petar rekao: „Pa ako je Bog njima dao isti dar koji je dao nama kad smo poverovali u Gospoda Isusa Hrista, ko sam ja da se opirem Bogu?“ (Dela 11,17, SSP).

Mišel Gordon, Filadelfija, Pensilvanijska, SAD

Knjiga Dela apostola pokazuje nam silu evanđelja koja menja život. Možemo slaviti Boga zato što je omogućio da se prevaziđe etnička i kulturna segregacija u ranoj crkvi. Oni koji nisu bili jevrejskog porekla, pagani, bili su ograničeni u svojoj službi Bogu i u odnosu prema jevrejskom narodu zato što su smatrani duhovno nečistim. Za jednog pravovernog Jevrejina, dolazak u dodir sa njima značio je da će morati ritualno da se očisti kako bi mogao ponovo da izađe pred Gospoda. Pagani su mogli da prisustvuju bogosluženjima u jerusalimskom hramu, ali je bio podignut metar do metar i po visok „zid razdvajanja“ (Efescima 2,14, SSP), jevrejski *soreg*, koji ih je ograničavao na najudaljeniji deo predvorja hrama. Znaci postavljeni na jevrejskom, grčkom i latinskom jeziku upozoravali su svakog nejevrejina da je kazna za prestupanje te granice – smrt.¹

I baš kao što je Pavlu bilo potrebno otkrivenje da bi razumeo kako se nejevreji uklapaju u Božji plan (videti Efescima 3,1-7), tako je bilo potrebno i Petru (Dela 10). Isprrva, Petar nije bio spreman da poseti Kornelija, rimskog kapetana koga je Bog uputio da ga potraži. Petar je bio naučen „da Judejinu nije dozvoljeno da se druži sa tuđincem ili da ulazi u njegovu kuću“ (Dela 10,28, SSP), ali zahvaljujući Božjoj intervenciji, bio je ubeden da promeni mišljenje. Analiza simbola upotrebljenih u viziji – životinje, laneno platno i četiri ugla – pokazuje nam da Bog sve narode, plemena, kolena i jezike pokriva haljinom svoje pravednosti, a ne samo Jevreje. Pavle u Efescima 2,13, kaže da su se oni koji su „nekad bili daleko, približili Hristovom krvlju“ (SSP). Zapovest Petru sada je glasila: „Ustani... kolji i jedi!“ – što je značilo da treba da izađe i osvaja ljudska srca evanđeljem (videti Isaija 61,10; Jeremija 49,36; Danilo 7,5.23).

Budući da je Petar verom odgovorio na tu viziju, otvorila su se nova vrata i Isus je, posredstvom Svetog Duha, ušao u srce Kornelija i njegovih ukućana. Petar je potom preneo svoje iskustvo jevrejskim vernicima u Jerusalimu i pokazao im da je „Bog... i paganima dao pokajanje koje vodi u život“ (Dela 11,18, SSP).

ODGOVORITE:

1. Šta biste rekli nekome ko veruje da samo ljudi određene etničke pripadnosti, kulture, ili nacionalnosti mogu biti spaseni?
2. Šta mi govorimo drugima o Bogu ako se izdvajamo u pokušaju da ostanemo čisti?
3. Kako Isusova smrt na krstu donosi jednakost svim ljudima?

Endru Kerol, Alentaun, Pensilvanija, SAD

1. Norman Geisler and Joseph M. Holden, *The Popular Handbook of Archaeology and the Bible*, (Oregon: Harvest House Publishers, 2013), 339-341.

Implikacije Isusove službe (Luka 1,1-4; Dela 10,34.35)

Evanđelje po Luki napisao je Luka, lekar, koji otkriva šta je po profesiji načinom na koji prikazuje Isusov život. Luka niže događaje po tačno utvrđenom redosledu, premda ne obavezno i hronološki. Njegovom izlaganju o Isusovom životu prethodilo je temeljno istraživanje, i ono ima izuzetno strateške implikacije. Od samog početka, Luka iznosi razlog svog pisanja: „Da uviđiš verodostojnost onoga o čemu si poučen“ (Luka 1,4, SSP).

Glavna poruka Evanđelja po Luki je sama srž Isusove službe. Prvo, Luka piše Teofilu. Njegovo ime na grčkom znači „Božji prijatelj“, što nagoveštava da je on najverovatnije bio hrišćanin iz paganstva. Isusovo evanđelje je namenjeno svima. Nema više granice koja razdvaja „insajdere“ od „autsajdera“. Isusovo dobro poznato druženje sa „grešnicima“ otkriva da je evanđelje koje je On došao da uvede – evanđelje o blagodati.

Fariseji i učitelji zakona naglašavali su razlike među ljudima, ali evanđelje iskorenjuje te razlike pokazujući da je Isus došao da sve učini insajderima. Biti Božji prijatelj podrazumeva zajedništvo sa Isusom, a zajedništvo s Njim briše društvenu i religioznu hijerarhiju. Isus redefiniše „insajdere“ i „autsajdere“. Za fariseje i učitelje zakona, insajderi su bili ljudi jevrejskog porekla, koji su imali društveni prestiž i iz bilo kog razloga uživali njihovo odobravanje. Za Isusa, međutim, insajderi su oni koje društvo u celini tlači i marginalizuje. Insajderi su oni koji prepoznaju svoju potrebu za Isusom i shodno tome slede Njegovu volju. „Bog ne gleda ko je ko; nego u svakom narodu koji se boji njega i tvori pravdu mio je njemu“ (Dela 10,34.35). Za Isusa, autsajderi su ljudi obuzeti ponosom i samopravednošću, koji pristupaju Bogu sa pouzdanjem da je njihovo posvećenje već dovršeno, pre nego što je Isus objavio: „Svrši se“.

Praktičnost Isusove službe (Luka 5,17-26)

U vezi sa izlečenjem paralizovanog čoveka, Luka naglašava osnovni preduслов da biste bili insajder, a to je – vera. Kad je proglašio da su gresi oduzetoga oprošteni, otkrio je nešto zapanjujuće – Isus je pohvalio veru *prijatelja*, a ne veru dotičnog čoveka. A šta su to ovi prijatelji učinili što je bilo tako vredno hvale? Bili su odlučni u namjeri da dođu do Isusa uprkos preprekama.

Prva prepreka je masa. Do tog mesta u Evanđelju po Luki, masa ili odbacuje Isusa ili je predmet Njegove samilosti. Ljudi se dive Isusu zbog onoga što je u stanju da učini. Sve se završava na Njegovim čudima i autoritativnom učenju, a ne na onome koji sve to čini – Isusu lično. Biti u Isusovom okruženju nije isto što i biti *sa* Isusom. Masa je bila zadivljena Isusovim učenjem i sposobnošću isceljivanja, ali nije odgovorila pristajanjem uz Njegova učenja. Ovi ljudi su, s druge strane, postupili u skladu sa svojom verom u Isusa. Vera uklanja sve što stoji na putu do Isusa.

Luka odmah potom poredi veru tih ljudi sa cinizmom književnika i fariseja. Čineći to, on podvlači ono što je Isusu u centru pažnje – On se usredsređuje na srce, na namere koje stoje iza naših postupaka. Srce tih ljudi je pokazalo njihovu nepokolebljivu veru u Isusa, uprkos onome što bi drugi mogli da misle o njima, dok je srce fariseja i književnika pokazalo da su veoma loše procenili Isusovu službu i da očigledno gaje osećaj samopravednosti.

Isus je Bog. Njegov autoritet potiče od toga ko je On. Grčka reč za autoritet je *exousia*, što znači sila za delovanje, a posebno moralna snaga za delovanje i vršenje uticaja. Ista reč je upotrebljena da bi se opisao Isusov autoritet u poučavanju, kao i onda kad je zapovedio nečistom duhu da izade iz čoveka u tekstu Luka 4,31-37. Luka otkriva dve značajne stvari: Isus je Bog, i zato što je Bog, On se ne bavi samo našim fizičkim oboljenjima, već upućuje i na duhovne bolesti. Isusu nisu u centru pažnje naše društvene privilegije, On se usredsređuje na našu potrebu za Njegovom blagodaću. Svako ko prepoznaže tu potrebu i u skladu s tim postupa sa nepokolebljivom verom, postaje Božji prijatelj.

Rezultati Isusove službe (Dela 10,9-16; Titu 2,11; Galatima 3,28)

Kao rezultat Isusove službe, spasenje je dostupno svim ljudima (Titu 2,11). Isusov učenik, Petar, podsetio se te istine kad je dobio viziju, o čemu se govori u Dela 10. Bog mu je pokazao da se spasenje proteže izvan svih granica koje mi možemo da podignemo. Jevreski muškarci imali su običaj da se mole: „Gospode, hvala ti što nisam paganin, rob, ili žena“ – jer, to su bili autsajderi. Ali, nakon Isusove smrti i vaskrsenja, „nema više Judejin – Grk, rob – slobodnjak, muško – žensko, jer (smo) svi jedno u Hristu Isusu“ (Galatima 3,28, SSP).

Premda je proveo sa Isusom tri i po godine, Petar je još uvek gajio izvesne predrasude koje su bile u direktnoj suprotnosti s Hristovim učenjem. I pored toga, Božja blagodat je rešila da mu pokaže put. Bog je pokazao Petru da je u Božjem carstvu važna jedino vera u Hristovo delo.

ODGOVORITE:

1. Šta vas ponekad sprečava da govorite o evanđelju i sopstvenom iskustvu sa onima koji se razlikuju od vas?
2. Koja društvena zla podižu prepreke koje otežavaju širenje evanđelja? Kako izlazimo na kraj s njima?

Manuška Gracia-Desgaž, Fort Loderdejl, Florida, SAD

**Insajderi su oni koji
prepoznaјu svoju
potrebu za Isusom i
shodno tome slede
Njegovu volju.**

Kao hrišćani, mi smo na probi da bi se videlo koliko čvrsto je naša vera ute-meljena na Isusu. Pritiskaju nas iskušenja i pogađaju nesreće da bi se otkrio naš pravi karakter na osnovu toga kako izlazimo na kraj sa takvim situacijama. Živimo u eri kad je sve pod uticajem medija, pa i mi ponekad osetimo potrebu da se poviňujemo očekivanjima društva, pokušavajući da se dokažemo i pri-lagodimo ovozemaljskim stvarima, umesto da se držimo nebeskih obećanja našeg Oca. Ali, kad se čvrsto oslanjammo na Boga, On nam se otkriva, i u sta-nju je da naša iskušenja preokrene u moćno svedočanstvo.

**Kad se čvrsto oslanjammo
na Boga, On nam se
otkriva, i u stanju je
da naša iskušenja
preokrene u moćno
svedočanstvo.**

To se moglo jasno videti u iskušenjima i stradanjima učenika. „Kada se Njegova zemaljska služba približila kraju, kada je shvatilo da će uskoro morati da ostavi svoje učenike da Njegovo delo nastave bez Njegovog ličnog nadzora, Hristos je pokušao da ih ohrabri i pripremi za budućnost. Nije ih zavodio lažnim nada-ma. Kao iz otvorene knjige govorio je o onome što će se događati. Znao je da će se uskoro odvojiti od njih, da će ih ostaviti kao ovce među vukovima. Znao je da će oni trpeti progona, da će biti izbacivani iz sinagoga, zatvarani u tamnice. Znao je da će zbog svedočenja za Njega kao Mesiju, neki od njih pre-trpeti smrt. Ipak, nešto od toga im je i rekao. Govoreći o njihovoj budućnosti, bio je jasan i otvoren, da bi se u budućim nevoljama mogli setiti Njegovih reči i biti ohrabreni da veruju u Njega kao Izbavitelja.¹“

Kao što je imao poverenja u učenike, tako Bog ima poverenja i u nas. I mi ćemo se suočiti sa iskušenjima, i naše srce će biti okušano da bi se videlo koliko ćemo se čvrsto držati Njegove Reči. Bog želi da se u nevoljama oslanjammo na Njega, i možemo biti sigurni, kao i Petar, da će nas On izbaviti (Dela 12,11). Umesto da gubimo nadu, Bog očekuje da ćemo biti spremni da ponovo usta-nemo, jer će On stajati pored nas da bi nas pogurao kad zatreba, a Njegova ljubav je dovoljna da nam u tome pomogne.

ODGOVORITE:

1. Ako treba da budemo hrabri kad se suočavamo sa porazom da bismo stekli lič-no iskustvo, kako da se ponašamo u društvu kome u tolikoj meri nedostaje strpljenje i koje je toliko usredsređeno na sadašnji trenutak?
2. Čemu nas apostoli uče kad je reč o svedočenju i strpljenju dok se oslanjammo na Boga i dopuštamo Mu da se borи u našim bitkama?

Lav Malomeni Asante, Vudbridž, Virdžinija, SAD

1. Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 133.
2. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 21 orig.

HRISTOS, GOSPOD NAD SVIMA

PRIMENA (Dela 10,34-35)

Sr

Rana crkva je skokovito rasla. Za vrlo kratko vreme, narasla je sa 120 vernika (Dela 1,15), na preko 5.000 (Dela 4,4). To se dogodilo zahvaljujući delovanju Svetog Duhu i posvećenosti Petra i Jovana. Do tog trenutka, Petrova služba se prvenstveno fokusirala na jevrejsku populaciju (dok se Pavle fokusirao na pagane), ali Hristos je naložio svojim učenicima da odnesu Njegovu poruku do svih krajeva zemlje (Marko 16,15; Dela 1,8). Da bi to postigli, Petar je morao da proširi svoju aktivnost na pagane, što je bio poziv koji nije očekivao.

Premda mi sada shvatamo zašto je Hristos izabrao Petra da predvodi tu misiju, zašto ga je nazvao stenom na kojoj će sazidati svoju crkvu (Matej 16,18.19), i upotrebio njegova prethodna spasonosna iskustva sa Hristom da bi obezbedio da on održava neophodnu povezanost, poverenje i spremnost srca da ga Bog upotrebi na tako moćan način, to ne znači da je to bilo isto tako jasno i lako za njega u to vreme. Neosporno je da postoje trenuci u našem životu kad Bog ima poziv ili plan za nas koji ne možemo bez borbe da razumemo i ispunimo. Pogledajmo Petrova iskustva opisana od 8. do 10. poglavљa, koja su mu pomogla da dostigne nivo razumevanja i delovanja koje je Bog imao u vidu za njega.

Petar je ostao povezan sa Svetim Duhom i time je dopustio Bogu da ga vodi u svim oblastima. Bez obzira da li ga je trebalo podsetiti da se moli, da li je trebalo da odgovori na poziv za pomoć, da posluša uputstvo (Dela 10,19), da dobije viziju, ili da iznese istinu kritičarima i skepticima (Dela 10,34-48), Sveti Duh je nesumnjivo bio njegov vodič.

Petar se usrdno molio. Petar se molio za nove vernike, za Svetog Duha, za bolesne (za Eneju, Tavitu, itd.), a molio se i u vreme neizvesnosti. I svaki put kad se molio, pobeda bi brzo usledila. Kakav ohrabrujući podsetnik na silu molitve!

Petar je bio poniran i fleksibilan. Kada bi bio pozvan da pomogne, on se oduzivao; kad mu je Bog davao uputstva, on bi poslušao; kad se suočavao sa kritičarima i skepticima, jednostavno je ostajao strpljiv, govorio istinu i dopuštao Svetom Duhu da „radi“ na slušaocima.

Kao rezultat Petrove povezanosti sa Svetim Duhom, poslušnosti i poniznosti pred Bogom, kao i hrabrosti da se suoči sa nesrećama koje su pogadale ljudi, mnogi su se krstili i postali deo Hristovog tela – tela vernika koje se danas proteže preko čitave zemlje. „*Nema razlike između Judejina i Grka – isti Gospod je nad svima, velikodušan prema svima koji ga prizivaju*“ (Rimljanim 10,12, SSP).

ODGOVORITE:

- Šta bi u današnje vreme predstavljalo ekvivalent suprotnosti između Jevreja i pagana?
- Šta mislite da bi Petar rekao ili učinio u odgovoru na trenutne prepreke sa kojima se hrišćani suočavaju pokušavajući da doprinođu do različitih naroda i krajeva zemlje?

Marisa Smale, Klifton Hajts, Pensilvanija, SAD

Pozvani ste na zabavu. Spremili ste se i pojavili, ali samo da biste otkrili da niko od vaših prijatelja nije тамо. Štaviše, nije bilo nikog ni od vaših poznanika. Pokušali ste da razgovarate sa drugim gostima, ali oni su se ponašali kao da ste niko i ništa. Nije im bilo stalo da vas upoznaju, niti ih je zanimalo ko ste. Pokušali ste da se približite domaćinima zabave, a oni su vas otkačili rekavši da

moraju da se posvete svim gostima i da ne mogu da gube vreme na vas. Da li ste se ikad tako osećali – kao autsajder? To nije priyatno osećanje.

Da li ste se ikad tako osećali – kao autsajder?

„Drugi“ za Jevreje bili su pagani, a ko god nije bio Jevrejin smatrao se paganinom. Odnos između te dve grupe bio je veoma slab, budući da su

Jevreji gajili predrasude prema paganima. Pagani su bili „nečisti“ i vladalo je mišljenje da se Hristovo evanđelje ne odnosi na njih, u skladu sa mentalitetom nastalim tokom duge istorije segregacije (5. Mojsijeva 18,9; Luka 10,29-37; Ivan 4,9; Galatima 2,15; Efescima 2,11.12).

Međutim, Petrova vizija je dovela u pitanje ta pristrasna gledišta. Površno gledano, taj tekst se može smatrati izjavom o ograničenjima u ishrani, ali pokazalo se da je Petrova vizija u stvari metafora u kojoj Bog koristi simboličnu sliku da bi pripremio Petra da odnese evanđelje Korneliju (Dela 10,1-8.17-24). Kako su Petrove predrasude mogle da utiču na njegovu službu da mu Bog nije pokazao koliko greši?

Važno je za nas kao vernike da se često podvrgnemo ličnom, kritičkom samospitivanju. Lako se može desiti da usvojimo negativne „izme“, kao što su rasizam, seksizam, klasizam. Koliko često dopuštamo svojim predrasudama da utiču na našu sposobnost da služimo onima koji ne poznaju Isusa Hrista? Takođe, kako te predrasude utiču na naš odnos prema drugim vernicima? Koliko često naš rečnik i ponašanje učutkuju one oko nas kad iznose pravo iskustvo diskriminacije, što je realnost njihovog života? Kolikom broju ljudi je uskraćeno evanđelje zbog naših pogrešnih shvatanja o njima?

Na nama je da prepoznamo sopstvene predrasude i način na koji one utiču na širenje evanđelja. Moramo stalno raditi na oslobođanju od predrasuda i posvetiti pažnju učenju kako da usvojimo karakter našeg Spasitelja.

ODGOVORITE:

1. Kao hrišćani, trebalo bi da težimo da budemo Hristovi predstavnici. Kako naše predrasude, bilo da su vezane za rasu, pol, ili društveni status, utiču na to kako drugi pristupaju Hristu?
2. Važno je za nas da se neprestano oslobođamo svojih uvreženih predrasuda. Test implicitnih asocijacija (IAT) pomaže nam da prepoznamo predrasude koje imamo, a koje je teško priznati. Uradite test koji možete naći (na engleskom jeziku) na veb adresi: <https://implicit.harvard.edu/implicit/selectatest.html>. Šta ste naučili o sebi? Kako bi to moglo da utiče na vašu ličnu službu?

ZAKLJUČAK

Tokom osnivanja rane hrišćanske crkve, evanđelje o Isusu Hristu širilo se kao požar unutar jevrejske nacije i među paganima. Kao rezultat toga, mnogi učenici i hrišćani bili su progonjeni i ubijeni pod vladavinom cara Iroda. Osim toga, propovedanje evanđelja paganima postalo je sporna tema unutar rane crkve. Bog je morao da podseti crkvu, preko apostola Petra, da niko nije suviše prost i nečist da ne bi mogao da primi dobru vest evanđelja o Isusu Hristu, jer smo svi verom spaseni.

RAZMOTRITE

- Napišite i izvedite kratku predstavu (oko 5-10 minuta) usredsređujući se na Božju nepristrasnost u spasavanju čovečanstva.
- U rečniku sinonima potražite reč nepristrasnost. Napravite listu sinonima za tu reč. Zatim upotrebite te sinonime da biste dovršili rečenicu: „Bog je _____“.
- U svom subotnoškolskom razredu razgovarajte o sledećem pitanju: Kad Bog ne bi bio nepristrasan, ko po vašem mišljenju ne bi mogao ili ne bi trebalo da ima pristup spasenju? Kako vaši odgovori potvrđuju da Božja nepristrasnost pokazuje Njegovu bezuslovnu ljubav prema ljudskom rodu?
- Slušajte pesmu „I Feel Like Going On“ od grupe Kuumba Singers sa Harvard kolledža (<https://www.youtube.com/watch?v=k9z9qMTTVbM>) i obratite posebnu pažnju na stih „though trials come on every hand, I feel like going on“ (premda iskušenja dolaze sa svih strana, želim da nastavim).
- U okviru vaših svakodnevnih molitvi, odvojte vreme da biste posredovali za one koji su progonjeni zbog svoje vere.
- Nacrtajte sliku koja prikazuje kako vama izgleda progonstvo zbog nečije vere.

POVEŽITE

Efescima 2,11-19; Rimljanima 2,11; Rimljanima 10,12; Dela 14

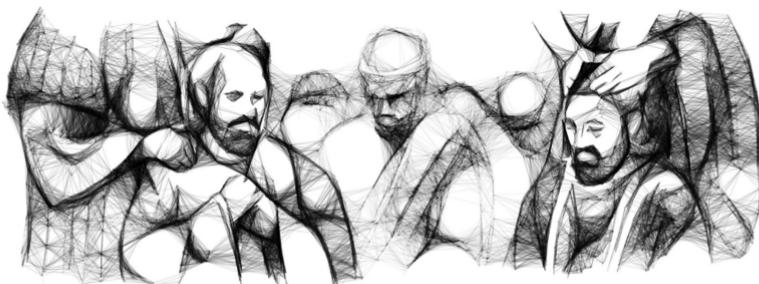
Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 14. poglavlje, „Čovek koji je tražio istinu“.

Rupert Shortt, *Christianophobia: A Faith Under Attack*. London: Rider & Co., 2013.

Sara Horacius, Boston, Masačusets, SAD

Pouka 7

Od 11. do 17. avgusta 2018.

Pavlovo prvo misionarsko putovanje

»Tako da vam je na znanje, ljudi braćo, da se kroza Nj vama propovjeda oproštenje grijeha. I od svega, oda šta se ne mogaste opravdati u zakonu Mojsijevu, opravdaće se u Njemu svaki koji vjeruje.«

(Dela 13,38.39)

JEDNOSTAVNO PRENESITE

UVOD (Dela 14,6-17)

Su

Odrastajući u veri čuo sam veliki broj propovedi. Najbolje od njih obično su držali evanđelisti, ljudi koji putuju svetom i propovedaju, tako da imaju iskušta u objavljuvanju radosne vesti. Posle izvesnog vremena, naučite da cenite zaista izuzetne propovedi u kojima vam se pružaju uvidi, povezuju elementi i otkrivaju slojevi evanđelja koje ranije niste zapažali. Kad se to dogodi, možemo se naći u iskušenju da gledamo na samog evanđelistu, a da ne vidimo Svetog Duha na delu.

Upravo se to, u najvećoj mogućoj meri, dogodilo Pavlu i Varnavi. Pošto je svesrdno propovedao Listranima, Pavle je prešao pogledom po publici i zapazio jednog čoveka. Posredstvom Duha, uspeo je da uoči nešto naročito u vezi s njim. Taj čovek je bio poseban – on je verovao u to što je Pavle propovedao. Mogu da zamislim Pavla kako pruža ruku i kaže: „Ustan i hodaj.“ A čovek, premda rođen hrom, pošto se verom uhvatio za Isusa, skočio je na noge – isceljen.

I upravo u tom trenutku, obistinili su se Pavlovi najgori strahovi. Listrani su ustali i, pripisujući čudo koje su videli Zevsu i Hermesu, otrčali do Zevsovog hrama da bi okupili sveštenike i prineli žrtvu tom božanstvu. Listrani su se spremali da obožavaju Pavla i Varnavu! Možete li to da zamislite? Budući da i sam propovedam, jedno od pitanja koje mi stalno prolazi kroz glavu jeste: „Da li oni razumeju?“ Zato s vremena na vreme i pitam: „Da li razumete?“ Siguran sam da je to isto pitanje i Pavlu prolazilo kroz glavu: „Da li oni razumeju?“

Mogu da zamislim kako je uzdrhtao pomislivši: „O, ne! Nisu shvatili! Kako da im objasnim?“ A onda je pokušao nešto drugačije. Razderao je svoju odeću i udarao se u grudi kao da hoće da kaže: „Ne činite to! Ja sam isti kao i vi. Kroz sva iskustva kroz koja vi prolazite, i ja prolazim. Gladan sam kao i vi, umoran kao i vi, trpim bol kao i vi, srećan sam kao i vi, uzbuđen kao i vi – u svemu sam kao i vi“. To je jedan od ključeva za pridobijanje duša. Možete li to da shvatite? Ako ne možete, budite iskreni. Jer, čak i ako vi ne možete, imamo Spasitelja koji to može (videti Jevrejima 4,15). A to je dobra vest – imamo Spasitelja koji je blizu, koga možemo da osetimo (Dela 17,27).

**Možemo se naći u
iskušenju da gledamo
na samog evanđelistu,
a da ne vidimo Svetog
Duha na delu.**

Artur Ujlaki-Nagi, Bronxvil, Njujork, SAD

Uvod (Dela 13,4.5)

Prva u nizu od tri pionirske misione „avanture“, od velikog značaja za izgradnju vere, opisana je u 13. i 14. poglavljiju Dela apostolskih. Otpočela je putovanjem do Kipra, a zatim se nastavila do delova Male Azije. Dok su propovedali, naoružani neuporedivom silom Svetog Duha i evanđeljem Isusa Hrista koje menja život, naišli su na veliko protivljenje, ali su doživeli i mnoge pozitivne odgovore na evanđelje. Cilj je izgleda bio da se prodre u svaki deo tada poznatog sveta kako bi ljudi mogli da donesu odluku u vezi sa spasenjem u Isusu Hristu.

Pavlov metod bio je da krene od Jevreja, a onda nastavi sa paganima (Dela 13,5.14). Ironično je što su Jevreji, koji su bili pozvani da poruku o spasenju odnesu svakom narodu, postali zavidni na tome što su i paganima ponuđene iste religiozne prednosti za koje su smatrali da pripadaju isključivo njima; i kao rezultat toga, odbacili su evanđelje i suprotstavili se Pavlovoj poruci.

Hristov Veliki nalog na delu (Dela 13,2-4.13-14)

Postoji povezanost između Pavlovog prvog misionskog putovanja u paganske zemlje, na koje je krenuo iz Antiohije (Dela 13,2-3), i Hristovog Velikog naloga da se ide među sve narode (Matej 28,19-20). U Delima apostolskim vidi- mo primenu Velikog naloga. (Videti Dela 1,8 za logičan sled širenja evanđelja.)

Kako Hristos upravlja svojom misijom preko crkve (Dela 13,2.4)

Možemo zaključiti da se isticanjem važnosti Svetog Duha u tekstu Dela 13,2.4 stavlja poseban naglasak na izlivanje Svetog Duha na dan Pedesetnice. Sveti Duh predstavlja početni i stalni podsticaj Hristovoj misiji.

Bog svojom crkvom često upravlja tako što one koji poseduju dar rukovođenja usmerava posredstvom Svetog Duha u cilju napredovanja Njegovog dela. Odbori danas često igraju tu ulogu. Odbori koji su pod vođstvom Svetog Duha obezbeđuju da se evanđelje propoveda u svim delovima sveta na strukturisan i sistematican način. Zadatak odbora je da prepozna Božju volju tako što će slušati Svetog Duha.

Evandeoska poruka sa Hristom u središtu (Dela 13,16-41)

Pavle je propovedao o najfascinantnijoj temi – Isusu, našem Spasitelju (Dela 13,23). Kao što njegova propoved (Dela 13,16-41) pokazuje, Pavlova poruka je bila isto ono apostolsko evanđelje koje je Petar propovedao nekima 12 do 15 godina ranije¹. Osnovni sadržaj koji mi objavljujemo ne menja se, jer je sila kojom to objavljujemo u životu Hristu, a ne u novim idejama i maštovitim mišljenjima. Ta hristocentrična poruka ima u sebi život koji je pokreće (Jevrejima 4,12). Reakcija na propovedanje o Hristu bila je tako burna da je sledeće Subote čitav grad želeo da čuje tu poruku.

Sve u Pavlovom izlaganju evanđelja upućivalo je na Spasitelja, Isusa Hrista, na oproštenje i spasenje koje On donosi. Međutim, izgleda da je propovedanje o Hristu na taj način, imalo za posledicu suočavanje s protivljenjem. Otkriveno

nje 14,6 naglašava trajnu i nepromenljivu prirodu večnog evanđelja i pokazuje postojanost Božje namere da spase čitav svet – kao što se vidi i u Starom i u Novom zavetu (videti 1. Mojsijeva 12,3; Isaija 60,3; Matej 28,19.20; Otkrivenje 14,6). Evanđelje kakvo je dato Izraelcima, a sada i nama kao hrišćanima koji veruju u Drugi dolazak, nije rezervisano samo za one koji su odrastali kao adventistički hrišćani, već treba da se prenese i onima koji tek treba da ga čuju i odgovore Isusu.

Suočiti se s protivljenjem kao Hristov sledbenik (Dela 13,6-11; 13,45; 14,2.19)

Kad objavljujemo evanđelje, suočavamo se sa nevoljama (Dela 14,22). Ne bi trebalo da nas iznenadi to što su Pavle i Varnava nailazili na stalan otpor (Matej 10,22; Jovan 15,18). Pri suočavanju sa onima koji se protive Božjim slugama dok objavljaju evanđelje izgubljenima, moramo biti ispunjeni Svetim Duhom da bi nas On poučio kako da reagujemo. Ponekad to podrazumeva da znate šta treba da kažete (Dela 13,9.10); u drugim prilikama treba da budemo odvažni i još vatrene objavljujemo istinu (Dela 13,46; 14,3); a neki put je ipak najbolje pobeći (Dela 14,5-6).

Međutim, kad propovedamo i isceljujemo Božjom silom (Dela 14,8-10), a slava se, umesto Bogu, pripisuje ljudskom oruđu, to je u izvesnom smislu još prepredeniji napad neprijatelja da bi se ljudima odvratila pažnja od evanđeoske poruke. To je verovatno jedan od opasnijih sotoninih metoda (Dela 14,15).

Pobedonosni završetak Hristove misije (Dela 14,26-27)

Pavle i Varnava su dovršili svoje prvo misionsko putovanje uprkos teškoćama. Božje delo je pobedonosno napredovalo uprkos preprekama. Božji cilj je ostvaren time što su vrata vere bila otvorena za pagane (Dela 14,27). Nakon propovedanja večnog evanđelja i tri andeoske poruke pune brižnih poziva i upozorenja, oni koji se budu odazvali opisani su u tekstu Otkrivenje 14,12, a zemaljska žetva u tekstu Otkrivenje 14,14-17. Propovedanje trostrukе andeoske vesti biće dovršeno uprkos konačnom napadu Vavilona koji će biti bez presedana. Pobedonosni završetak Hristove misije zasniva se na obećanju: „... Ja sam s vama svakog dana, sve do kraja sveta“ (Matej 28,20, SSP).

ODGOVORITE:

1. Opišite razlike između načina na koji se evanđelje objavljuvalo u ranoj crkvi u kojoj je Sveti Duh imao istaknutu ulogu, kao kad je Pavla i Varnavu uputio u nedosegnute oblasti (Dela 13. i 14. poglavje), i načina na koji se vaša lokalna crkva danas bavi misionskim delom?
2. Na koji način sadržaj poruke koju mi propovedamo pozitivno ili negativno utiče na širenje evanđelja?
3. Koje ste pouke izvukli iz toga kako su Pavle i Varnava reagovali na protivljenje dok su prolazili objavljajući evanđelje različitim gradovima u Maloj Aziji i na Kipru?

Elsvort Mark Bakken, St. Luis, Sejšeli

1. Richards, L. & Richards, L.O., 1987. *The teacher's commentary*, Wheaton, IL: Victor Books.

„Božji Duh pratio je reči koje su bile izgovorene i srca su bila dirnuta. Apostol je ovim pozivanjem na starozavetna proročanstva, i svojom izjavom da su se ispunila u službi Isusa iz Nazareta, uverio mnoge duše koje su čeznule za dolaskom obećanog Mesije. A govornikove reči da su 'radosne vesti' o spasenju namenjene i Jevrejima i neznabоšćima donele su nadu i radost onima koji se nisu ubrajali u sinove Avramove po telu.“¹

„Stolećima pre toga, nadahnuto pero opisalo je ovo okupljanje neznabоžaca; ali su te proročke reči bile vrlo nejasno tumačene. Osija je rekao: 'Ali će

ipak broj sinova Izrailjevih biti kao pijesak morski, koji se ne može izmjeriti ni izbrojiti; i umjesto da im se reče: Nijeste moj narod, reći će im se: Sinovi Boga živoga! I ponovo: 'I posijaću je Sebi na zemlji, i smilovaću se na Loruhamu, i reći ћu Loamiji: Ti si moj narod, i on će reći: Bože moj!' (Osija 1,10; 2,23).“²

**On želi da mi živimo i
radimo na takav način
da ljudi iz svakog
naroda, sa svakog
govornog područja,
čuju da je Bog s nama.**

„Srce Pavla i njegovih drugova bilo je privučeno onima koji su bili 'bez Hrista, odvojeni od društva Izraeljeva, i bez dijela u zavjetima obećanja, nade ne imajući, i bezbožni na svijetu'. Zahvaljujući neumornom zalaganju apostola za neznabоšće 'tuđi i došljaci', koji su 'negda bili daleko', shvatili su sada da 'blizu postadoste krvlju Hristovom', i da verom u Njegovu žrtvu pomirenja mogu 'živeti sa svetima' i postati 'domaći Bogu' (Efescima 2,12.13.19).“³

U tekstu Zaharija 8,23, Bog izražava svoju želju da stari Izrael živi i radi onako kako su živeli Hristos i Njegovi apostoli, a ta Božja želja odnosi se i na nas danas kao na „duhovni Izrael“. On želi da mi živimo i radimo na takav način da ljudi iz svakog naroda, sa svakog govornog područja, čuju da je Bog s nama, i požele da budu ubrojeni među Njegov narod.

ODGOVORITE:

1. Kako ćete vi živeti i raditi da biste služili onima među vama koji su „daleko“ i „bez Hrista“?
2. Šta oni moraju da vide u vama što će ih navesti da požele da se potčine Hristu i budu privučeni Njegovom krvlju?

Ajvan Džošua Radž, Long Ajland, Njujork, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str.172 orig.
 2. Isto, str. 174 orig.
 3. Isto, str. 175 orig.

EVANĐELJE KOJE MENJA SVET

DOKAZ (Dela 13,47-49)

Ut

Nakon Isusove smrti kao ispunjenja evanđelja, osnovana je nova crkva nade. Ti revnosni pojedinci nazvani hrišćanima, uključujući Pavla i Varnavu, imali su pred sobom veliku misiju. Ta dobra vest o spasenju iskupljenjem nije trebalo da ostane skrivena među Jevrejima, već da se proširi po čitavom svetu (Dela 13,2).

Međutim, to delo nije sprovedeno bez velikog progona od strane Jevreja (Dela 13,41; 14,2). Pa ipak, čak i usred tih smetnji od strane duhovno oholih Jevreja, radoznalost pagana u vezi sa evanđeljem bila je neutoljiva (Dela 13,42). Štaviše, dosledna vera osnivača rane crkve navodila ih je da istraju u svedočenju. Tako je njihov revolucionarni zadatak bio ostvaren (Dela 13,47-49). Na osnovu života tih posvećenih ljudi, dokazano je da istina uvek trijumfuje nad progontvom.

Stotinama godina kasnije, mi kao jedinstvena grupa vernika imamo sličan posao od suštinske važnosti. Tekst Matej 24,14 jasno prikazuje taj nalog: „A ovo evanđelje o Carstvu propovedaće se po celom svetu kao svedočanstvo svim narodima, i tada će doći kraj“ (SSP). Ali, baš kao što se vidi u izveštaju o crkvi u Antiohiji, i mi ćemo morati da se suočimo sa mnogim iskušenjima koja će pokušati da nas spreče u ostvarenju misije. To je tek početak progontava koja ćemo doživeti. Prorečeno je da nas očekuje mnogo teži progon dok se bližimo završnim događajima zemaljske istorije (Matej 24,9; Luka 21,12). Ali istina će uvek trijumfovati.

Da li je to evanđelje koje je objavlјivano od početka još uvek tako revolucionarno i u našem životu danas? Da li mi, preko Hrista, unosimo pozitivnu promenu u život onih s kojima dolazimo u dodir? Da li mi, dok nastojimo da završimo delo, osećamo istu žudnju kakvu su apostoli imali u početku dela? Bog može i hoće da upotrebi svakog od nas da bi promenio svet – korak po korak, osobu po osobu.

Napredak može izgledati spor, a sotonine barikade jake i nesavladive, ali moramo imati na umu da je Hristos već pobedio svet. Mi možemo jednostavno da idemo Njegovim tragom. Ispunimo dužnost na koju smo pozvani tako što ćemo što više članova porodice, prijatelja i stranaca povesti sa sobom!

ODGOVORITE:

1. Kako možemo imati veru koja trijumfuje nad progontvom?
2. Na koji način mi praktično i radikalno menjamo svet oko nas evanđeljem?

Logan Gardner, Grouvspring, Misuri, SAD

Braća iz Antiohije poslala su Varnavu i Pavla da objavljuju evanđelje duž severnog dela Mediteranske obale. Oni su imali mnogo uspeha na tom prvom misionskom putovanju, osnovali sedam crkava, okupili mnoge učenike, postavili starešine u svakoj crkvi i ohrabrivali sve vernike u gradovima koje su posetili. Međutim, iako je Bog otvorio vrata vere za pagane, apostoli Varnava i Pavle doživeli su progonstvo. Suprotstavio im se jedan враћ i neki Jevreji, istaknute žene su ih progonile, činjeni su nasilni pokušaji da se oni kamenuju, bili su obožavani kao paganski bogovi, i na kraju je Pavle zaista kamenovan.

Lagodan i luksuzan život ne izgrađuje naš karakter, već samo život pun teškoća i borbe.

Posle svih tih teškoća, Pavle je rekao da „u Božije carstvo treba ući kroz mnoge nevolje“ (Dela 14,22, SSP). Hrišćani će nailaziti na sve vrste problema, od manjih nevolja kao što je nazivanje pogrdnim imenima, do ozbiljnog progonstva koje se završava telesnim povredama, pa čak i smrću. Ali šta Pavle i čitav Novi zavet uče o nevoljama?

Prvo, nevolje su neizbežne! Do njih će doći na ovaj ili onaj način (2. Timotiju 3,12; Jovan 15,18-20; 16,33). Ipak, Bog će nas izbaviti, utesiti i razrešiće sve na svoj način (2. Timotiju 3,11; 2. Korinćanima 1,4; Rimljanim 8,28).

Drugo, nevolje nam pružaju karakter kakav nam je potreban da bismo dospeli na nebo. Lagodan i luksuzan život ne izgrađuje naš karakter, već samo život pun teškoća i borbe.¹ Bog nas poziva da se radujemo u nevoljama (1. Petrova 1,6; 4,13; Kološanima 1,24; 2. Korinćanima 7,4; 12,10) jer one stvaraju karakterne crte koje su nam potrebne, kao što su istrajnost, čvrstina, nada i strpljenje (Rimljanim 5,3-5; Jakov 1,2,3).

Konačno, moramo istrajati i nastaviti da radimo uprkos nevoljama. Na tom misionskom putovanju, Varnava i Pavle nikad nisu odustali od širenja evanđelja. Oni su odgovorili na nevolje tako što su ukorili Elimu, upotrebili ih kao priliku da pouče pagane i pobegli u druge oblasti. Ipak, i pored svega toga, oni su nastavili da utvrdjuju i podstiču učenike. Naš cilj je isti kao Pavlov – „ući u carstvo Božije“; moramo nastaviti da propovedamo uprkos nevoljama da bismo jednog dana mogli biti doстоjni Božjeg carstva (1. Solunjanima 2,5). Kao što Džordž Ofer kaže: „Na ovom svetu moramo imati nevolje, ali na nebu nas očekuju bele haljine, palme pobede i krune osvajača“².

ODGOVORITE:

1. Mogu li zaista da se radujem u nevoljama? Zašto da, ili zašto ne?
2. Koje mi karakterne crte nedostaju, a koje bih mogao/mogla da razvijem prilikom progonstva?
3. Da li sam spremna/spreman da se molim za progonstvo? Ako nisam, šta me sprečava?

Obed Matus Sančez, Brajan, Teksas, SAD

1. J. L. Packer, *A Quest for Godliness* (Wheaton, IL: Crossway, 1990), p. 22.
2. G. Offor, Advertisement by the Editor. In Paul's Departure and Crown Vol. 1 (Bellingham, WA: Logos Bible Software), p. 722.

Kako da prepoznamo Božju volju? Mnogi hrišćani veruju da u misionskom radu, kao i u drugim oblastima života, „ako je Božja volja da nešto učinim, sve će ići glatko, bez ikakvih teškoća i protivljenja“. Međutim, ta ideja se suproti i Božjoj otkrivenoj Reči i ličnom iskustvu proganjениh hrišćana širom sveta.

Luka izgleda naglašava da su Pavle i Varnava nastavili da propovedaju evanđelje u Ikonijumu čak i kad su naišli na teškoće i iskušenja. Apostoli su uložili svestan napor da ostanu i rade uprkos teškoćama s kojima su se suočili. Nakon zlonamernog pokušaja Jevreja da se suprotstave evanđelju (Dela 14,2), pronalazimo učenike kako posvećuju još više vremena evanđeoskom radu (Dela 14,3). Kao što Denis Gartner kaže, prelaz između ta dva stiha pokazuje da su „apostoli tamo proveli značajno vreme premda su trpeli progonstvo od strane Jevreja“.¹ Protivljenje koje su doživeli nije ih odvratilo od zalaganja za hrišćansku misiju.

Ako je to tako, kako onda da znamo (bilo u misionskom radu ili u drugim oblastima života) da li su naše odluke u skladu s Božjom voljom? I u tome je ovaj tekst poučan. U njemu стоји да „Pavle i Varnava ostadoše onde dugo i smelo su govorili o Gospodu“ (Dela 14,3, SSP). Predlog *epi* koji je ovde upotrebljen mogao bi se bolje prevesti kao „zahvaljujući Gospodu“, ili „oslanjajući se na Gospoda“.²

Apostoli su se u svom misionskom radu usredsredili na Isusa. Oni su svoje misionsko delo obavljali za Gospoda, a odluke su donosili oslanjajući se na Njegovu mudrost. Za njih, pokazatelj da li je nešto po Božjoj volji nije bio spoljašnje, fizičko progonstvo, već unutrašnja, lična komunikacija sa Isusom. To nam pokazuje da čak i kasnije kad su apostoli pobegli u Listru i Dervu da bi izbegli nasilje u Ikonijumu, nije bila u pitanju njihova lična odluka da izbegnu progonstvo, već pre promena lokacije pod božanskim uticajem. Bilo bi dobro da i mi sledimo njihov primer kad se suočimo s protivljenjem.

ODGOVORITE:

1. Zašto je po vašem mišljenju Bog odlučio da koristi prvosveštenikov Urim i Tumim da bi otkrivaо svoju volju drevnom Izraelu? Zašto nemamo više izveštaja o njegovom korišćenju u Starom i Novom zavetu?
2. Kako da napravimo ravnotežu između hrabrosti i nesmotrenosti u evanđeoskom radu? Kako znamo kada je nabolje prihvatiти progonstvo, a kada pobeći od njega?

Krisel Leo Garilva, Valensia, Bukidnon, Filipini

-
1. Dennis Gaertner, *Acts*, The College Press NIV Commentary (Joplin, Mo: College Press, 1993), p. 220.
 2. William J. Larkin, *Acts*, The IVP New Testament Commentary Series (Downers, Ill: InterVarsity Press, 1995), S. Acts 14:3.

ZAKLJUČAK

Primer iz Antiohije o početku delovanja crkve predstavlja primer i za nas danas dok nastojimo da dopustimo Bogu da dovrši delo. Jasne aspekte i elemente Hristovog metoda službe na zemlji preuzeli su i apostoli, i oni se jasno vide na Pavlovim misionskim putovanjima. Dok je blisko povezan sa Bogom, vođen i osnažen Svetim Duhom služio, poučavao i propovedao sadašnju istinu evanđelja, njegov stav apsolutnog predanja jasno se video. Kad primenimo iste praktične elemente vere u našem odnosu i komunikaciji sa Bogom, videćemo i mi iste rezultate.

RAZMOTRITE

- Posvetite jedno vreme proučavanju paralela između obrasca službe o kojem smo govorili ove sedmice i onog koji su primenjivali Hristos, proroci i reformatori. Usredsredite se na poruku, ispoljavanje Duha i sistematičan način na koji su i Hristos i apostoli radili (Matej 4; Luka 9; 10).
- Pošto uz molitvu razmotrite obrasce i metode rada Hrista i apostola, zapitajte se kako se ti različiti elementi i realnosti ogledaju i ispoljavaju u vašem životu (Dela 1,8; Jovan 15).
- Posmatrajte neko polje rada u vašoj okolini, u porodici, susedstvu, na poslu, u obrazovnoj ustanovi. Uz molitvu razmotrite načine na koje možete početi sistemske i dosledno da se odazivate na Božji poziv u svom životu da biste dosegli do ljudi oko sebe (Luka 10; 12,8-12; 1. Jovanova 3,18).
- Počnite da se molite za prijatelje istomišljenike i da se sastajete sa njima kako biste istraživali Božju volju i cilj za sve vas zajedno pri ispunjavanju Njegovih misionskih ciljeva u vašem životu (Jevrejima 10,23-25).

POVEŽITE

Matej 4; 28; Dela; Otkrivenje 14.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, od 1. do 5. poglavljia; Čežnja vekova, 73. i 85. poglavlje; *Velika borba*, od 36. do 39. poglavlja.

Mat Matzela, Rid Siti, Mičigen, SAD

Pouka 8

Od 18. do 24. avgusta 2018.

Jerusalimski sabor

»*Nego vjerujemo da ćemo se spasti blagodaću
Gospoda Isusa Hrista kao i oni.*«
(Dela 15,11)

Su

Sveto pismo nas uči da tamo gde god se umnoži greh, blagodat se umnoži još više (Rimljanima 5,20). Istorija otkriva da je i suprotno od toga takođe istina – kad god je Bog na delu u životu muškaraca i žena, sotona je uvek u blizini, tražeći načina da potre i poništi delovanje blagodati. Kad god doktrinarna ili lična neslaganja prete da ugroze jedinstvo u našim crkvama, institucijama, ili porodicama, možemo biti sigurni da je sotona na delu, nastojeći da Božji narod podeli i uništi iznutra.

**Ako hoćemo da
pobedimo u onome
u čemu su oni pre nas
pali, moramo učiti od
onih koji su pre nas
pobedili.**

To nikad nije bilo istinitije nego u ranoj hrišćanskoj crkvi. Sveti Duh se izlio na dan Pedesetnice, vernici su bili ujedinjeni u svojoj ljubavi prema Hristu i jednih prema drugima, i duše su se svakodnevno dodavale crkvi. To jedinstvo duha i misije bilo je naročito izraženo u Antiohiji, velikom grčko-rimskom gradu, koji je bio središte misionskih aktivnosti. Bog je bio na delu u Antiohiji i crkva je napredovala.

I upravo tu u Antiohiji, jednom od glavnih centara ranog hrišćanstva, đavo je pokušao da unese nejedinstvo i razdor među Božjim narodom. Biblija nam kaže da „neki dođoše iz Judeje, pa počeše da uče braću: 'Ako se ne obrežete po Mojsijevom običaju, ne možete se spasti'" (Dela 15,1, SSP). To lažno učenje uskoro je počelo da izaziva polemike među vernicima, iznoseći usput na videlo potisнутa osećanja ponosa i netrpeljivosti, koja su ranije ostajala ispod površine. Polemika u vezi sa obrezanjem na kraju je poprimila proporcije krize, što je dovelo crkvu u Antiohiji do zastoja i prinudilo Pavla i Varnavu da otpisuju u Jerusalim kako bi je rešili.

Blagodaću Božjom, vođe rane crkve uspele su u potpunosti da smire tu krizu tokom sastanka koji je danas poznat kao Sabor u Jerusalimu. Međutim, nisu sve crkvene vođe nakon tih dana imale takav uspeh. Još od vremena rane crkve, teološki sukobi i polemike unosili su podele u crkvu, okretali porodice jednu protiv druge i dovodili do toga da nebrojeni muškarci i žene napuste Hrista.

I u današnjoj crkvi suočavamo se sa sličnim izazovima. Sotona neprestano nastoji da podeli i porazi Božji narod, a naša generacija nije nikakav izuzetak. Ako hoćemo da pobedimo u onome u čemu su oni pre nas pali, moramo učiti od onih koji su pre nas pobedili. Proučavajmo uz molitvu primere koje su nam ostavile verne vođe rane crkve, da bismo mogli steći mudrost za naše savremene potrebe.

Set D. Roberts, Vala Vala, Vašington, SAD

U MNOŠTVU SAVETNIKA

DOKAZ (Dela 15)

Ne

Premda je bila ispunjena silom Svetog Duha, rana hrišćanska crkva ipak nije bila bez unutrašnjih izazova. Njeno naglo prerastanje u svetski pokret dovelo je do rastućih tenzija između hrišćana iz jevrejstva, koji su osnovali pokret, i sve većeg broja obraćenika iz paganstva. Bilo je nekoliko spornih pitanja koja su ugrožavala jedinstvo rane hrišćanske crkve, ali ono koje je izazivalo najveće podele bilo je pitanje da li obraćenici iz paganstva moraju da se obrežu da bi bili spaseni. Deseto poglavlje Dela apostolskih beleži da je Petar krstio Kornelija i druge neobrezane pagane. U to vreme, apostoli su zaključili da bi pagani, ukoliko mogu da prime Svetog Duha bez obrezanja, isto tako mogli da budu i spaseni bez obrezanja (Dela 11, 1-18). Međutim, daleko od toga da je problem bio rešen, i „neki... iz Judeje“ žestoko su se raspravljali sa Pavlom i Varnavom da li obrezanje predstavlja uslov za spasenje (Dela, 15,1.2). Obe strane bile su čvrsto uverene da su u pravu, i konačno je 50. godine posle Hrista rana crkva organizovala Sabor u Jerusalimu da bi se, uz molitvu, razrešio taj sukob.¹

Neki adventisti sumnjičavno gledaju na ideju o crkvenim savetima i organizaciji. Oni ih doživljavaju kao „katoličke“ i strahuju da će ljudska organizacija staviti ljudske planove iznad Biblije. Međutim, Sabor u Jerusalimu je pokazao da Bog svoj narod koji se okuplja da bi u poniznosti i sa molitvom istraživaо Pisma, blagosilja mudrošću i uvidima u istinu Njegove Reči, pružajući im biblijski odgovor. Prema tome, mi kao adventisti sedmog dana moramo se čuvati dve moguće greške. Prva bi bila odbacivanje organizacije i saveta vođa, a druga bi bila prihvatanje reči saveta bez njihovog poređenja sa Svetim pismom.

Na početku Sabora u Jerusalimu došlo je do „velike prepirke“ (Dela 15,7, SSP), ali se on završio tako što su braća „jednodušno“ donela odluku (Dela 15,25). Grčki izrazi u tekstu Dela 15,25 ukazuju da je odluka doneta jednoglasno.² Pošto su saslušali sve dokaze, okupljene vođe uvideli su kako ih Sveti Duh vodi, i zaključili da obrezanje ne treba zahtevati od pagana, a to je onda preneto lokalnim crkvama (Dela 15,28.29). Dakle, Sabor u Jerusalimu ostaje kao živi primer pobožnog vođstva na delu, i predstavlja uzor nama danas kako da tražimo Božju volju u vezi sa spornim pitanjima.

ODGOVORITE:

- Da li ste ikad posmatrali grupu vernika kako razrešava neku nesuglasicu? Iz adventističke perspektive, koje ste principe, kojima su se vernici poslužili da razreše sukob, pri tom uočili?
- Razmislite o tenziji između poštovanja prema autoritetu vođa i potrebe da ih istovremeno smatramo odgovornima u odnosu na Bibliju. Kako možemo činiti i jedno i drugo?
- Čitate Priče 11,14. Da li princip koji se tu navodi vidite na delu tokom Sabora u Jerusalimu? Kako se on može primeniti i u vašem životu?

Tener Martin, Berien Springs, Mičigen, SAD

- Henry H. Halley, *Halley's Bible Handbook* (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1965), pp. 573
- F. D. Nichol, *SDA Bible Commentary* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1953-1957), vol. 7, pp. 314

Sporno pitanje (Dela 15, 1-5)

Tokom jednog od najuzbudljivijih perioda rane crkve, primećujemo da od trenutka kad je evanđelje počelo da se širi mnogo brže nego ranije, nije prošlo mnogo vremena a već se javila teološka debata koja je pretila njenom jedinstvu i misiji.

Izvesni ljudi došli su iz Judeje i počeli da izazivaju razdor. Zašto su odlučili da dođu, ne znamo tačno, ali je verovatno da su došli u odgovoru na izveštaj da je Bog otvorio vrata vere paganima, kao što vidimo u tekstu Dela 14,27. Isto tako je moguće da su bili povezani sa onima koji se pominju u tekstu Dela 11,2-3, a koji su prebacivali Petru to što je posetio Kornelija. Bog je prethodno, u tekstu Dela 11,17.18, otkrio da evanđelje treba da bude odneto i paganima, ali nisu svi bili oduševljeni time, pogotovo ako se pagani potpuno ne povinuju u pogledu obrezanja.

Obrezanje (2. Mojsijeva 12,43-49; Rimljanim 3,30; 1. Korinćanima 7,18; Galatima 3,28; 5,6)

Obrezanje je prvobitno uspostavljeno kao znak Božjeg zaveta sa Avramom u 17. poglavljju 1. Mojsijeve. Bog je pozvao Avrama da živi po Njegovoj volji i bude pošten (1. Mojsijeva 17,10). Od svih stvari, zašto baš obrezanje? Važno je zapaziti da je to usledilo nakon Avramovog pokušaja da potpomogne ostvarenje Božjeg obećanja tako što je, kao što vidimo u prethodnom poglavljiju, dobio dete sa Agarom. Izabravši obrezanje kao znak, Bog je upečatljivo saopštio Avramu da je savršeno sposoban da ostvari svoje planove i bez njegovih manipulacija pri suočavanju sa prividnom nemogućnošću. Ono što je Bog zahtevaо bilo je Avramova vera i poverenje na prvom mestu. Tek kad je to postalo temelj svakog njegovog postupka, Avram je mogao biti ubrojen među pravedne i opravdane na osnovu svojih dela (Jakov 2,21-23).

Pavle jasno iznosi svoj stav u 1. Korinćanima 7,18,19, ističući da ključno pitanje nije obrezanje ili neobrezanje, već držanje Božjih zapovesti. Jevrejima je izgledalo kao da ima neke naročite vrline u samom obrezanju. Pavle potpuno ruši takvo shvatanje. Kako mi zapravo držimo zapovesti? Tekst u Galatima 5,6 sugeriše da je to više vera koja kroz ljubav radi.

Dakle, zašto je obrezanje pagana predstavljalo tako sporno pitanje u Delima? Jedan od razloga bila je Pasha, u kojoj su mogli da učestvuju samo obrežani (2. Mojsijeva 12,48). Međutim, prema 1. Korinćanima 5,7, Isus je bio pravo pashalno jagnje, tako da od pagana nije ni trebalo zahtevati da svetuju Pasihu kao ceremoniju, jer je ona već bila ispunjena u Isusu (Kološanima 2,16.17). U svakom slučaju, umesto da nastave da se raspravljuju bez odgovarajućeg postupka i saglasnosti ostalih vođa rane crkve, Pavle i Varnava su otišli u Jerusalim da bi to pitanje rešili sa apostolima i starešinama. Na taj način, konačna odluka bila je nešto što je rana crkva mogla da usvoji i po mogućnosti minimalizuje dalje nejedinstvo, do kog je lako moglo doći da nije bilo zvanične izjave na tu temu.

Debata (Dela 15,7-11,13-21)

Petrov odgovor tokom Sabora u Jerusalimu otkriva mnogo toga. On ne povećuje gotovo nikakvu pažnju samom obrezanju, već pokazuje kako je Bog već bio na delu u životu neobrezanih pagana. Umesto da zahteva od pagana čin obezanja da bi ih prihvatio i moćno delovao u njihovom životu, Petar ističe u devetom stihu da je Bog očistio njihova srca verom. Prema tome, obrezanje nije bilo presudni element oko kog je trebalo da se brinu. U stvari, mogao bi se izvući zaključak da bi obrezanje nakon toga predstavljalo pokušaj dodavanja ličnih zasluга jednim ličnim činom, a to je upravo shvatanje koje je čin obrezanja trebalo da ispravi, jer je zbog toga prvo bitno i uspostavljen. Petrova usredsređenost na misiju i Božje delo u širenju evanđelja bilo je nešto oko čega su svi mogli da se slože i ujedine. Takva usredsređenost obraćala se onoj gorućoj želji koju bi trebalo da ima svaki Hristov sledbenik – želji da obavesti druge o Božjoj moći da nas preobrazi i iskupi.

Ne treba prevideti ni to da se Petar nije oslonio samo na lično iskustvo da bi odredio da li je obrezanje prihvatljivo da bi pagani bili spaseni. On namereno navodi bar dva druga svedoka. Pominje i Simona i reči proraka (posebno navodeći tekst Amos 9,11.12) da bi potpuno utvrđio svoj stav (Dela 15,14-17). Vidimo, dakle, koliko je važno da svako svoje gledište zasnivamo ne samo na tome kako Bog radi preko nas i oko nas, već i na tome šta nam je On saopštio preko svoje Reči.

Apostolski dekret (Dela 15,28.29)

Dekret koji je na kraju izdat, formulisan je jezikom koji jasno stavlja do značaja da je odluka crkve bila jednoglasna (Dela 15,25). A u slučaju da bilo ko padne u iskušenje da posumnja, Pavla i Varnavu pratili su Juda zvani Varsava i Sila, vođe i predstavnici rane crkve (Dela 15,22). Ono što je na kraju bilo zabranjeno tim dekretom, jeste nekoliko stvari koje su mogle biti štetne po jedinstvo, sveđočenje i hrišćanstvo novih obraćenika iz paganstva.

Pismo iz Jerusalima (Dela 15,22-33)

Po svemu sudeći, pagani su tu odluku primili pozitivno. Izvesno je da bi obrezanje bilo nešto što bi se od njih teško moglo očekivati, pa tako možemo prepostaviti da su bili zadovoljni što to nije navedeno kao zahtev. Čak je i Petar govorio o tome negativno, kao o preteškom jarmu, u tekstu Dela 15,10. Pavle i Sila su se duže zadržali da bi nastavili da služe tim novim obraćenicima i da ih disciplinuju.

ODGOVORITE:

1. Ima li ikakvih normi i dela u koje verujem i držim ih spolja, dok mi iznutra nedostaje njihovo pravo značenje i svrha?
2. Kako možemo obezbediti da jedinstvo i misija budu u prvom planu, i pored toga što postoje polemike koje prete da nam zaokupe vreme i pažnju?
3. Kako bi trebalo da se odnosimo prema crkvi i drugima kad se ishod neke debate slaže ili ne slaže s našim ličnim gledištem?

**Pavle potpuno
ruši takvo
shvatanje.**

Ut**UZOR ZA DANAŠNJU CRKVENU ORGANIZACIJU**

SVEDOČANSTVO (*Jovan 1,14; Galatima 4,4.5; Rimljana 8,3.4; 2. Korinćanima 5,21; Filibljanima 2,5-8; Jevrejima 2,14-18; 4,14.15*)

„Organizacija crkve u Jerusalimu trebalo je da posluži kao uzor crkvene organizacije u svakom drugom mestu na kome će vesnici istine zadobiti nove vernike za Jevanđelje.“¹

„Jednostavna organizacija i crkveno uređenje izloženi su u Novom zavetu, a Gospod je to uspostavio radi jedinstva i usavršavanja crkve. Čovek koji obavlja službu u crkvi treba da se postavi kao vođa, savetnik i pomoćnik u nošenju

tereta dela. On treba da bude vođa u davanju hvalospeva Bogu, ali nije pozvan da vlada i naređuje Gospodnjim slugama. Gospod nadgleda svoje nasleđe. On će voditi svoj narod ako Mu oni to dopuste umesto da prisvajaju vlast koju im Bog nije dao. Proučavajmo dvanaesto i trinaesto poglavlje Prve Korinćanima i petnaesto poglavlje Dela apostola.“²

Model za upravljanje crkvom iz Dela 15 pružen je radi različitih potreba crkve koja se sve više širi.

Do kraja vremena, uzor iz Dela 15 biće potreban radi očuvanja jedinstva u teškim vremenima. Sukob koji je usledio nakon osnivanja prve crkve upozorava naredne generacije na izazove koji će uveliko ometati jedinstvo crkve.

„Celokupno hrišćansko telo nije bilo pozvano da odlučuje o ovom pitanju. ‘Apostoli i starešine’, ljudi od uticaja i razuma, uobičili su i objavili odluku, koju su zatim kao pravilo prihvatile hrišćanske mesne crkve. Međutim, nisu svi bili zadovoljni odlukom; obrazovana je grupa ambiciozne i samopouzdane braće koja se nije složila s njom. Ti ljudi pregnuli su da obavljaju delo koje su prihvatali na svoju odgovornost. Upustili su se u gundanje i traženje pogrešaka, preporučivali su nove planove i pokušavali da potkopaju delo onih ljudi koje je Bog odredio da propovedaju evandeosku poruku. Od samog početka crkva je morala da se suočava sa takvim preprekama i suočavaće se s njima sve do kraja vremena.“³

Izgledalo je da nema izlaza. „Podeljena mišljenja o načinu rešavanja glavnog problema, Sabor su naizgled suočila sa nepremostivim teškoćama. Međutim, Sveti Duh je već razrešio ovo pitanje, od čijeg je rešavanja izgledalo da zavisi ne samo napredak već i opstanak Hrišćanske crkve.“⁴ Nakon te zastrašujuće krize, Sveti Duh je ujedinio crkvu i učinio je još jačom, kao ohrabrenje narednim generacijama koje se nađu u sličnom čorsokaku.

ODGOVORITE:

1. Kako možemo primeniti uzor iz Dela 15 na današnju crkvu?
2. Koju vrstu prepreka možemo očekivati koje bi ometale jedinstvo crkve?
3. Koliko je ozbiljna bila kriza sa kojom se rana crkva suočila?

Džo Riva, Berien Springs, Mičigen, SAD

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 91 orig.
2. Ellen G. White, *Loma Linda Messages*, p. 494.
3. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 196 orig.
4. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 192 orig.

OSNOVNA PRAVILA ZA REŠAVANJE SUKOBA

PRIMENA (Dela 15; Filibljanima 2,3; Efescima 6,12)

Sr

Jedna od najblagotvornijih veština koje bilo koji par može imati u uzajamnom odnosu jeste veština rešavanja sukoba. Još od pada u greh, vernici podjednako kao i nevernici bore se sa prevazilaženjem razlika i pokušajima da se dobro slažu uprkos njima. Mnogo puta doživljavamo strahopštovanje kad u Delima apostolskim čitamo o ispoljavanju sile Duha, koji je pozivao članove crkve da krenu u akciju, da traže svetost i silu kakva se videla u danim rane crkve. Mrtvi su ustajali, bolesni bivali isceljeni, hiljade su se obraćale Bogu u samo jednom danu. Međutim, čak i površno čitanje Dela apostolskih otkriva nerazumevanje, nesporazume, frustraciju, nedostatak povezanosti i nejedinstvo među članovima crkve i vođama te mlade grupe vernika. Kako su oni izlazili na kraj sa svojim razlikama? Kako je ta mala grupa od 120-oro ljudi rasla kroz izazove i borbu mišljenja, i nastavila tako moćno da širi delo evanđelja? Šta možemo naučiti od rane crkve, što će nam pomoći kad danas imamo posla sa sukobima unutar crkve?

U redu je voditi pristojan razgovor pa čak i uljudnu debatu u vezi sa ključnim pitanjima naše vere. U tekstu Dela 15 vidimo kako je „nastala ne mala rasprava i prepirkica“ između Pavla, Varnave i onih koji su verovali da je obrezanje neophodno za spasenje (Dela 15,2,7). Da bi se došlo do ispravnih zaključaka, ponekad je neophodno uzajamno razmeniti mišljenja, stavove, rešenja. Ali uvek moramo imati na umu Filibljanima 2,3: „Ništa ne cinite iz častoljublja ili sujeti, nego u poniznosti jedan drugoga smatrajte većim od sebe“ (SSP). Poniznost i istinsko obraćenje su od ključnog značaja za učeće u zdravom sukobu unutar crkve.

Nemojte nekog smatrati neprijateljem samo zato što ima drugačiju teologiju od vas. Kad se ne slažemo u vezi s bilo čime – od teologije do toga koje bi boje trebalo da bude novi tepih u crkvi – moramo uvek imati na umu da drugi vernik nije neprijatelj! Naša borba nikad nije protiv krvi i tela, već uvek protiv „poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladara ovog mračnog sveta...“ (Efescima 6,12, SSP). Pošto je sporno pitanje o kom je reč u tekstu Dela 15 bilo rešeno, ne vidimo Pavla i Varnavu kako likujući napuštaju Jerusalimski sabor, i čestitaju jedan drugome rečima: „Da! Pobedili smo! Dobili su šta su zasluzili!“ Oni su produžili dalje, naučavajući i propovedajući o Hristu, ne gubeći vreme na vidanje svojih rana i ogovaranje onih koji se nisu slagali s njima.

Dopustite da Božja Reč izgledi situaciju. U tekstu Dela 15, i Petar i Jakov su ustali i promišljali na osnovu Božje Reči, koja je merilo autoriteta. Kakvo god sporno pitanje da se javi, budite odlučni u nameri da proučavate Božju Reč i sledite nadahnuti savet bez obzira na cenu. Postoji rešenje za svaku moguću situaciju sa kojom se suočavamo. Samo je pitanje da li ćemo biti odlučni da tražimo, nađemo i sledimo savet.

ODGOVORITE:

1. Zašto je, u svetlosti Velikog naloga, rešavanje sukoba apsolutno neophodna veština koju svaki član crkve mora da ima?
2. Koje ste praktične primere videli među članovima crkve koji su bili u stanju da izađu na kraj sa sukobom na pozitivan način i tako proslave Boga?
3. Ima li trenutaka kad biti „u pravu“ nije toliko važno, koliko biti „pravedan“ u načinu na koji pristupamo jedni drugima? Zašto je to tako? Kako možemo praktično naučiti da budemo pravedniji u načinu na koji rešavamo sukobe?

Raneli Kaligiti, Klovis, Kalifornija, SAD

Crkva je telo vernika i, baš kao i danas, članovi rane crkve nisu se uvek slagali niti su gledali na stvari istim očima. U 15. poglavlju Dela apostola vidimo da su Pavle i Varnava ušli u sukob sa judaistima. To su bili članovi crkve jevrejskog porekla koji su smatrali da je neophodno da hrišćani, radi spasenja, drže sve starozavetne zakone koji su se ticali Jevreja.¹ Umesto da se usredsrede na veru u Hristovu žrtvu radi spasenja, jevrejski hrišćani su počeli da dopuštaju da neka sporedna pitanja zauzmu centralno mesto.

Što Mu se više približimo, to silniji misionari postajemo.

Pavle i Varnava nisu reagovali na način na koji bismo možda vi ili ja odgovorili na takav izazov. Nakon jedne žučne diskusije, judaisti su grubo insistirali da Pavle i Varnava oputuju u Jerusalim da bi se suočili sa vođama tamošnje crkve. Umesto da se žale na judaiste ili da negativno govore o svemu što se upravo dogodilo, Pavle i Varnava su crkvi u Jerusalimu govorili o tome „koja je sve znamenja i čuda Bog preko njih učinio među paganima“ (Dela 15,12, SSP).

Usredsredujući se na ono što Bog radi, Pavle i Varnava su prevazišli negativnost i usmerili pažnju crkvenih vođa na glavnu misiju Božje crkve. Naravno, svi koji su bili prisutni na Jerusalimskom saboru verovali su u važnost objavljanja evanđelja. Ali, s obzirom da su se razlike u mišljenjima i teologiji uvukle u crkvu, vernici su lako mogli da izgube iz vida svoj cilj. Međutim, neslaganje sa judaistima nije bilo samo mala razlika u mišljenjima, već iskušenje da se polako uguši misionski karakter hrišćanske poruke. Henri Martin, engleski misionar iz 18. veka koji je radio u Indiji i Persiji, izjavio je: „Hristov duh je duh misije. Što Mu se više približimo, to silniji misionari postajemo.“² Pavle i Varnava su spoznali da je Hristos uspostavio crkvu radi misije.

Jerusalimski sabor je na ono što su Pavle i Varnava izneli reagovao sa obnovljenim razumevanjem svoje svrhe kao vernika. Sa Jakovom kao njihovim vodom, saglasili su se da je Hristova namera bila da svako, „i svi pagani“, traži Gospoda i bude spasen (Dela 15,17). Danas, kao u vreme rane crkve, Bog poziva svoje vernike da objavljaju dobru vest o spasenju. Neslaganja unutar crkve ne bi trebalo nikad da nas odvrate od Hrista i ispunjavanja evanđeoskog naloga.

ODGOVORITE:

1. Kako su Pavle i Varnava, svojim odgovorom judaistima, pokazali Isusov karakter?
2. Kakav stav ja imam prema onima koji se ne slažu sa mnom? U kom smislu je moj stav isti ili drugačiji od onog koji su zauzeli Pavle i Varnava?

Ester Kolier, Mejtland, Novi Južni Vels, Australija

1. Francis D. Nichol, *The Seventh-day Adventist Commentary* (Review and Herald Publishing Association, 1980), Vol. 6.
2. Dr. Leon van Rooyen, *Capture the Heart of God for the Nations: A 31-day Devotional Study* (Tampa, FL: Global Ministries and Relief, 2010), p. 23.

ZAKLJUČAK

Vidimo kako je jedno tako sitno ali vrlo značajno pitanje kao što je: „Da li treba biti obrezan ili neobrezan da bi se pristupilo hrišćanskoj crkvi?”, dovelo do krupe debate i nesloge unutar rane crkve. Preko Biblije i svojih proroka Bog nam je vrlo jasno pokazao šta Njegov zakon zahteva od nas. Ali, kad ljudi pokušavaju da nešto dodaju zakonu ili da ga promene kako bi istakli svoju religiju ili sebe, tada Božji zakon poprima ljudsku formu i zato izaziva rasprave. U delu *Poklonikovo putovanje (Pilgrims Progress)* Džona Banjana, hrišćaninu se kaže da „uvek zadrži pogled na Svetlosti“. Na taj način izbeći će zamke koje se nalaze na putu. Isto tako i mi, premda možemo imati opravdana pitanja i zdrave debate u vezi sa duhovnim temama, moramo prikovati pogled za Hrista i dopustiti da stvari ovog sveta ostanu iza nas dok sledimo smernice koje je Bog dao za svoju crkvu.

RAZMOTRITE

- Pođite u šetnju, sedite pored potoka, ili na neku livadu, i u miru razmišljajte o lepoti prirode oko vas. Priroda je Božja druga knjiga i pomaže nam da sмиrimo nerve, ali i da sagledamo kako sve što je Bog stvorio deluje u skladu s Njegovim namerama.
- Vodite razgovor sa Bogom – ništa formalno, jednostavno počnite da Mu pričate o tome kakav ste dan imali, ili o nekoj posebnoj situaciji, i zatražite Njegov savet.
- Napravite neko umetničko delo, bilo da je reč o slici, pesmi, crtežu, ili fotografiji i podelite to s nekim kome je potrebno ohrabrenje.
- Čitajte Biblijski komentar adventista sedmog dana koji se odnosi na pouku za ovu sedmicu. Koje ste uvide pronašli u vezi sa rešavanjem sukoba koje biste mogli da primenite u sopstvenom životu kad se nađete u sukobu?
- Procenite glavni uzrok određenog sukoba. Koji je osnovni razlog što je to sporno pitanje iskrsls? Počnite od toga i vidite da li se može postići rešenje između dve strane.

POVEŽITE

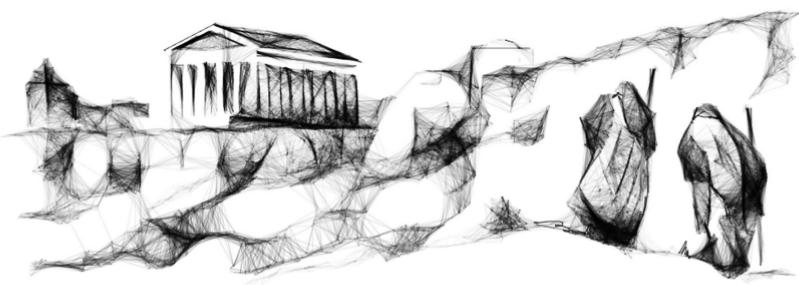
Ellen G. White, *Pastoral Ministry*, pp. 267–269

Efescima 4,29-5,4; Filibljanima 2,4

Set Šefer, Koledždejl, Tenesi, SAD

Pouka 9

Od 25. do 31. avgusta 2018.

Drugo misionarsko putovanje

»Ne boj se, nego govori, i da ne ućutiš; jer sam ja s tobom
i niko se neće usuditi da ti što učini; jer ja imam veliki narod
u ovome gradu.«

(Dela 18,9.10)

Kad slikar povuče prvih nekoliko poteza četkicom po platnu, nekom posmatraču to može izgledati kao potpuna zbrka, ali za umetnika to je početak nečega što će tek nastati – početak savršene slike, slike savršeno stvorene udruženim dejstvom pojedinačnih poteza na platnu. Umetnik u svom umu zamisli kako bi želio da njegovo remek-delo izgleda. Međutim, posmatrač, nesvestan te zamisli, sudi o slici na osnovu njenog trenutnog „dezorganizovanog“ stanja – i zbumjen je. Pa ipak, i pored te zbumjenosti, on nestrljivo čeka konačnu verziju slike.

Pavle je putovao sa Silom u Filibu. Dok su bili na putu prema bogomolji (Dela 16,16), suočili su se sa jednom robinjom koja je bila zaposednuta zlim duhom. Ta žena je zarađivala novac za svog gospodara proričući budućnost. Pošto mu je dosadilo ženino vikanje, Pavle je isterao zlog duha iz njenog tela. Gospodara te robinje razgnevio je Pavlov postupak, pa je učinio da njih dvojica budu uhapšeni i bačeni u zatvor. Kao kad posmatramo umetnika na delu, trenutna situacija u kojoj su se Pavle i Sila našli izgledala je kao potpuna „zbrka“ čak i njima samima. Ali umesto da uzmu stvar u sopstvene ruke ili da posumnjuju u Božji plan – oni su se molili, „Oko ponoći, Pavle i Sila su se molili i pevali hvalospeve Bogu“ (Dela 16,25, SSP).

Nedugo potom, zemljotres je pogodio oblast u kojoj se nalazio zatvor i sva vrata su se otvorila. Preplašen pri pomisli da su svi zatvorenici pobegli, tamničar se spremao da oduzme sebi život, kad je Pavle intervenisao. Zbog odluke da ostanu u svojim čelijama, Pavle i Sila su mogli uspešno da posvedoče, a zatim i da krste tamničara i njegovu porodicu. Mi nismo uvek svesni Božjeg plana za nas, ali kao Pavle i Sila, treba da se potčinimo Bogu i verujemo da će se sve odvijati u skladu s Njegovom voljom. Prema rečima Dž. S. Parka, „Bog ima viziju koja daleko premašuje naš vidokrug“. ¹ Kad se nađemo u neizvesnosti, umesto da uzmemo četkicu iz ruku Vrhunskog umetnika, molimo se i pevajmo Mu hvalospeve.

Kad uzmete četkicu iz Božje ruke i pokušate sami da dovršite sliku, pravite zbrku od Njegove savršene slike – pravite zbrku od svog života. Dopustite Mu da vas upotrebi za unapređenje svog dela čak i ako to znači da će vaša slika u početku izgledati dezorganizovano. Ona s vremenom postaje sve jasnija i savršenija.

Kalisa Džozef, Karnbi, Trinidad i Tobago

**Kad uzmete četkicu iz
Božje ruke i pokušate
sami da dovršite sliku,
pravite zbrku od
Njegove savršene slike
– pravite zbrku od svog
života.**

1. J.S Park (2016), God's Greater Vision [Online] Available from: <https://jsparkblog.com/about-bio/>

Iди куда тебе „Ja“ салjem (Dela 16,1-13)

To nije bilo prvo Pavlovo misionsko putovanje, ali on je imao cilj – želeo je da propoveda drugim narodima. Da bi ispunio svoj zadatak, otišao je zajedno sa Silom do Derve i Listre. Tamo su upoznali jednog učenika koji je, uprkos svojoj mladosti, bio poštovan i imao dobro svedočanstvo. Da bi izbegao teološke rasprave s Jevrejima, Pavle je zahtevao da se Timotije, kome je majka bila Jevrejka a otac Grk, obreže. Pavle je zatim nastavio putovanje odlazeći iz mesta u mesto i poučavajući braću. Njegov cilj bio je da dopre do Azije. Međutim, Sveti Duh je dvaput promenio njegovo odredište i konačno ga odveo u Makedoniju. Kao misionar, Pavle je shvatio da mora svim srcem da se uzda u Gospoda a ne u svoj razum, i Bog je upravljao njegovim stazama (Prće 3,5.6).

Gospode, zašto si me poslao u Filibu? (Dela 16,11-34)

U Filibi, Pavle je imao interesantan početak putovanja, pošto je dočekao Subotu uz zvuke vode koja protiče i žena koje Peru veš na reci. „Gle, ja sam Gospod Bog svakoga tijela, eda li je meni što teško?“ (Jeremija 32,27) Ni to mesto, ni ambijent nisu sprecili Boga da dotakne Lidijino srce. Ona i njena porodica bili su kršteni. Međutim, Pavlova misija u Filibi još uvek nije bila završena. Dok je išao „u bogomolju“ (Dela 16,16, SSP), sreo je mlađu robinju koju je zaposeo demon. Pavle se suočio s devojkom kad mu je dojadilo njeno vikanje.

**»Nema granica onome
što Bog može da učini sa
čovekom koji Mu se PREDA
i koji je SPREMAN da čini
Njegovu volju!«**

doživeo zemljotres i čudom sprečio jedno samoubistvo, Pavle je krstio tamnicara i njegovu porodicu. „Jer misli moje nijesu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, veli Gospod“ (Isajja 55,8). Nijedna situacija nije sprecila Boga u sprovođenju Njegovog savršenog plana za spasenje Filibljana.

Ja objavljujem Isusa uprkos... (Dela 17,1-15)

Kao bivši jevrejski fanatik, Pavle je svojevremeno progonio prve hrišćane. Ali, Bog je lično rekao: „Taj čovek je moje izabrano oruđe da iznese moje ime pred pagane, pred kraljeve i pred Izraelce“ (Dela 9,15, SSP). Bog je takođe istakao da će Pavle postradati radi Njegovog imena (Dela 9,16). I zaista, Pavle je bio progonjen gde god je objavljivao evanđelje o Isusu Hristu. U Solunu, on je otvoreno govorio o Isusu i Njegovom planu spasenja. Neki su prihvatali tu poruku, ali protivnici su pokrenuli pobunu. Međutim, i pored izazova u Solunu, Pavle je bezbedno stigao u Veriju, gde su vernici bili „plemenitiji... pa veoma

spremno prihvatiše Reč. Svakodnevno su istraživali Pisma da vide da li je tako” (Dela 17,11, SSP). Nažalost, đavo je iskoristio Jevreje iz Soluna da bi podbunio narod u Veriji (Dela 17,13). Pavle ipak nije odustao od svoje misije, već je nastavio putovanje. I u 21. veku Bog takođe traži mlade ljudе kao što je bio Pavle da bi objavljivali istinitu poruku. Ali „svi koji žele da žive pobožno u Hristu Isusu, biće proganjeni” (2. Timotiju 3,12, SSP).

Nepoznatom Bogu (Dela 17,22-31)

Ni posle problema koje je imao u Solunu i Veriji Pavle nije prestao da propoveda. U Atini, njegova publika i mesto gde je trebalo da iznese Božju poruku bili su prilično neuobičajeni. Čitav Areopag pun filozofa i Atinjana slušao je Pavlov govor. Ima li granica Božjoj poruci? „Nema granica onome što Bog može da učini sa čovekom koji Mu se PREDA i koji je SPREMAN da čini Njegovu volju!”¹ lako su se mnogi okrenuli protiv Pavla u Solunu i Veriji, Bog je otvorio put u Atini da bi učeni ljudi mogli da slušaju o Bogu koji „daje život i dah i sve drugo” (Dela 17,25, SSP). Premda su se neki smeјali sadržaju Pavlove poruke, Bog je dirnuo srca drugih koji „mu se pridružiše i poverovaše” (Dela 17,34, SSP).

Idem paganima (Dela 18,4-17)

Pre svog odlaska, Isus je zapovedio učenicima da budu Njegovi „svedoci u Jerusalimu, u celoj Judeji i Samariji, i sve do kraja zemlje” (Dela 1,8, SSP). Nakon Isusovog vaznesenja, onima koji su objavljivali evanđelje suprotstavljali su se uglavnom Jevreji. Pavlu su se, dok se nalazio u Korintu, bučno suprotstavili neki Jevreji koji su hulili na evanđelje. Kao rezultat toga, on je zvanično počeo svoju službu paganima. Ko su bili pagani? Bili su to pojedinci i narodi nejvrejskog porekla.² Važno je zapaziti da je antagonizam u odnosu na pagane bio daleko prisutniji u novozavetno nego u starozavetno vreme.³ Međutim, kad su Jevreji odbacili poruku o spasenju, Bog je poslao svoje glasnike ka onima koji nisu pripadali izraelskom narodu – do najudaljenijih delova zemlje. Evanđelje je postalo dostupno i paganima, i to je utešna vest za sve nas koji nismo rođeni kao Jevreji, ali verujemo da Isus može da nas spase. Uprkos izazovima povezanim sa širenjem poruke o spasenju, Pavle je dobio uverenje da ne treba da se boji (Dela 18,9). Dragi mladi misionaru, ne boj se izazova kad se suočiš sa progonstvom jer je Bog s tobom. A đavo koji te proganja zna da mu je kraj blizu.

ODGOVORITE:

1. Na koje načine možete biti proganjeni u 21. veku?
2. Koja reč potpunije izražava Pavlovu istrajnost: (a) ambicija (b) drskost? Zašto?

Naomi Dob, Sent-An, Gvadalupe

-
1. Arendt, J. (1997). There is No Limit! The life of Dwight L. Moody. [online] Deeptruths.com. Available at: http://deepttruths.com/treasures/no_limit.html [Accessed 20 Apr. 2017].
 2. Geoffrey W. Bromiley, vol. 2, *The International Standard Bible Encyclopedia, Revised* (Wm. B. Eerdmans, 1988; 2002), 443.
 3. Geoffrey W. Bromiley, vol. 2, *The International Standard Bible Encyclopedia, Revised* (Wm. B. Eerdmans, 1988; 2002), 443.

Pavlu i Sili bilo je povereno evanđelje i oni su svedočili o Isusu Hristu i Njegovom planu spasenja. Ta sveta odgovornost, iako praćena silom Svetog Duha, nije bila pošteđena teških iskustava. Pavle i Sila su išibani i bačeni u tamnicu neposredno pre svog dolaska u Solun (Dela 16,22,23). U tekstu Dela 17,2 čitamo: „Pavle, po svom običaju, uđe k njima, pa je tri subote s njima raspravljao o Pismima.“ Interesantno, crkva u Solunu bila je puna posvećenih Jevreja. Imala je brojno članstvo i sasvim je moguće da su njihova okupljanja bila veoma posećena i visoko cenjena. Vidimo, dakle, da naš evanđeoski žar, kao adventista sedmog dana, treba da potiče iz želje da se duše spasu, a ne iz sebične ambicije, jer bi pri suočavanju sa nepovoljnim okolnostima obeshrabrenje ometalo naše napredovanje.

Naš evanđeoski žar treba da potiče iz želje da se duše spasu, a ne iz sebične ambicije.

Glasnici krsta moraju se opremiti budnošću i molitvom, moraju u veri i hrabro ići napred, uvek radeći u ime Hristovo. Moraju uzdizati Hrista kao čovekovog Posrednika u nebeskom Svetilištu, kao Onoga na koga su ukazivale sve žrtve iz Staroga zaveta, i čijom Žrtvom pomirenja svi prestupnici Božjeg zakona mogu steći mir i oproštaj.¹

Rad Pavla i Sile pokazuje nam u čemu se sastoji evanđeoski nalog. Oni se smatralju ljudima koji su svoj svet okrenuli naglavačke na slavu Bogu. Njihovi doživljaji opisani u knjizi Dela apostola uče nas da preobražaj našeg okruženja počinje tako što Božja Reč donosi plod u nama samima. „Samo čitanje Reči neće doneti rezultate koje Nebo očekuje; nju treba proučavati, negovati u srcu. Poznanje Boga nije moguće ostvariti samo misaonim naporom. Mi moramo marljivo proučavati Bibliju, tražeći od Boga pomoć Svetoga Duha da razumemo Njegovu reč. Treba da uzmemo jedan stih, da usredsredimo svoj um na zadatak da prepoznamo misao koju je Bog za nas stavio u taj stih. Treba da se bavimo tom mišlju sve dok ne postane naša, sve dok ne saznamo „šta je rekao Gospod“.²

ODGOVORITE:

1. Osim proučavanja Biblije, koji su još faktori presudni za poziv da svedočimo onima unutar našeg kruga uticaja?
2. U svetu sve češćih udara političkih vlasti na religiozne sekete, čemu nas iskustva Pavla i Sile uče kad je reč o suočavanju s nevoljama?
3. Kako možemo upotrebiti savremena tehnološka dostignuća da bismo okrenuli svet naglavačke?

Šelon Ker, Marakas, Trinidad i Tobago

1. Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, str. 232 orig.
2. Elen G. Vajt, Uzdignite Hrista, str. 111 orig.

DRUGO MISIONSKO PUTOVANJE

DOKAZ (Dela 18,9.10)

Ut

Nakon Pavlovog obraćenja, on i njegov drug Varnava objavili su evanđelje u nekoliko različitih mesta. Pošto su se vratili u antiohijsku crkvu, dvojica prijatelja odlučila su da se razdvoje zato što Pavle nije želeo da Marko, Varnavin rođak, pode s njima na drugo misionsko putovanje. Razlog je bio taj što ih je Marko napustio tokom prvog misionskog putovanja u Pamfiliju.

Pavle je poveo čoveka po imenu Sila u Atinu, Veriju i Solun gde se radosna vest objavlivala i slušala. Odvajanje Pavla i Varnave bilo je zaista tužno, ali je bilo i korisno, jer su na kraju objavili evanđelje u široj oblasti od one u kojoj su prвobитно planirali da zajedno propovedaju. Veliki nalog je zahtevao da svи delovi sveta saznaju o tome ko je Isus i šta je činio.

„Ne uzimajući u obzir vremena neznanja, Bog sada zapoveda svim ljudima na svakom mestu da se pokaju, pošto je odredio dan kada će pravedno suditi svetu preko čoveka koga je odredio i o kome je svima pružio dokaze vaskrsnuvši ga iz mrtvih“ (Dela 17,30.31, SSP).

„Beskompromisni zagovornik sadašnje istine, koji gaji i napasa malo stado na bilo kom mestu i u bilo kojoj zemlji, obnovitelj je svega.“¹ Ono što Bejts ovde kaže znači da je ono što svet treba da čuje evanđelje o Isusu. Isus je Istina i On je odgovor koji nam je potreban da bismo zadobili spasenje.

Mnogi od Božjih proroka i učenika doživeli su promenu u svom životu kad su se sreli sa Isusom. Ta promena je mogla da znači gubitak dugogodišnjih prijatelja ili članova prodice, pa i odustajanje od religije kakvu su poznavali čitavog života da bi se okrenuli hrišćanstvu. „Ne boj se, nego govor i nemoj da učutiš. Jer, ja sam s tobom i niko te neće napasti ni naneti ti zlo, pošto imam mnogo ljudi u ovom gradu“ (Dela 18, 9.10, SSP). Ovaj stih za pamćenje zaključuje da će Bog biti tu za nas i u najmračnijim trenucima, i zaštitiće nas od povređivanja i opasnosti. Ako činimo ono na što nas On poziva, Bog je spremjan da nas izbavi i zakloni od zla.

ODGOVORITE:

1. Da li je Bog vodio svoje delo napred uprkos slabostima koje vi imate ili ste imali? Ako jeste, na koji način?
2. Možemo li izvući neku biblijsku pouku iz svojih slabosti koliko god da su one loše?

Kent Erl Tejlor III, Koral Springs, Florida, SAD

1. Joseph Bates, *The Seventh Day Sabbath, A Perpetual Sign* (Fairhaven, Massachusetts August 1, 1846), <http://biblelight.net/bates.htm>

OD NEUSPEHA U PROŠLOSTI DO PROPOVEDANJA VERE

PRIMENA (Dela 16,9-10; Dela 18,9-10)

„Svi su zgrešili i lišeni su Božije slave“ (Rimljanima 3,23, SSP). To se ne može reći jednostavnije i jasnije. Znamo na osnovu čitanja različitih biblijskih priča da naši praroditelji, otkad je greh ušao u svet u Edemu, nisu vodili glamurozan i besprekoran život. Svi su oni imali svoje borbe i neuspehe. Ali, uprkos našim gresima, Isus je došao i umro za nas, i On želi da mi, kao naslednici Njegovog carstva, učestvujemo u izvršenju Velikog naloga i da govorimo drugima o Njemu.

Isus nije pozivao ljude koji nisu imali nikakvih grešaka ni neuspeha u svojoj prošlosti, jer je On bio jedino savršeno Biće koje je živelo na zemlji. On nas jednostavno poziva u misiju i obezbediće nam neophodna sredstva. Kako se možemo pripremiti za tu misiju? U nastavku se nalazi nekoliko saveta:

Prepoznajte Njegov glas i pokajte se zbog svih greha. Baš kao što je Savle čuo Božji glas na putu za Damask i istog trenutka ga prepoznao (Rimljanima 9,5), i mi treba da prepoznamo Božji glas. Da bismo zaista doprinijeli napredovanju

Kako se možemo pripremiti za tu misiju?

Božjeg dela, potrebno je da budemo svesni kada nam se Bog obraća. Da Savle nije prepoznao Božji glas, da se nije pokajao zbog svih svojih greha, on ne bi bio jedan od najvećih evanđelista koje je svet ikad upoznao.

Potpuno se predajte. Posredstvom molitve i posvećenog života mi možemo potpuno predati svoj život Hristu, i Sveti Duh će onda upravljati našim stazama. Da bismo se zaista predali Bogu, potrebno je da poznajemo Njegova učenja – da svakodnevno proučavamo Njegovu Reč. Isus je kazao: „Ko hoće da ide za mnom, neka se odrekne samoga sebe...“ (Matej 16,24, SSP).

Budite poslušni, strpljivi i verni. Mojsije je morao da provede 40 godina premajući se za svoju misiju. On je bio strpljiv, poslušan i veran. Jer, „bez vere je Bogu nemoguće ugoditi“ (Jevrejima 11,6, SSP). Ako pogledamo različite biblijske priče, vidimo da su poslušnost, vera i strpljenje neophodni za napredovanje Božjeg dela. Upravo je poslušnost odvela Pavla u Makedoniju (Dela 16,9-10).

Uvek imajte na umu kome služite. Imajte na umu da „naša borba nije protiv krvi i mesa“ (Efescima 6,12, SSP) kad je reč o propovedanju evanđelja o Bogu. Ali, „ne boj se, nego govor i nemoj da učutiš. Jer, ja sam s tobom i niko te neće napasti ni naneti ti зло...“ (Dela 18,9-10, SSP).

ODGOVORITE:

1. Zašto je važno imati na umu da Bog može da vas upotrebi bez obzira na vaše nedostatke?
2. Šta možete učiniti upravo sada da biste bili sigurni da ste spremni za tu veliku misiju?

Kristel Bruno, Majami, Florida, SAD

JEDNOSTAVNO STOJTE!

MIŠLJENJE (Dela 16, 11-34; Dela 18, 4-17)

Kao adventistički hrišćani i Hristovi sledbenici, imamo odgovornost da svedočimo i poučavamo druge. Bog je ovlastio Crkvu da krštava i obrazuje mase u vezi sa istinom. Kao pojedinci koji žive u društvu kakvo je danas, može nam biti teško da progovorimo i da se zauzmemos za svoje principe i vrednosti. Da li se bojimo da će nas drugi osuđivati i progoniti zbog naših verovanja? U nekim zemljama, vlasti su uklonile religiju iz obrazovnog sistema, vladinih tela i javnog života, proglašivši za nelegalno svako ispoljavanje i izražavanje verskih uverenja na bilo kojoj javnoj funkciji, u učionici, na radnom mestu, itd. Takva politika predstavlja direktni napad na hrišćanstvo i deo je sotoninog plana da ljudi spreči da saznaju istinu o Bogu.

Pavle je svedočio Jevrejima da je Isus Mesija, a oni su ga odbacili i hulili na Boga. Zato je Bog morao da ohrabri Pavla i da mu ponovo ulije sigurnost kao što vidimo u tekstu Dela 18,9.10: „Ne boj se, nego govor i nemoj da učutiš. Jer, ja sam s tobom i niko te neće napasti ni naneti ti zlo, pošto imam mnogo ljudi u ovom gradu“ (SSP). Te iste reči odnose se i na nas danas. Ne smemo se plašiti da progovorimo o bilo kom postupku crkve, vlade, zaposlenih, članova porodice, ili prijatelja koji nije u skladu sa Hristovim učenjima i vrednostima.

Često ćemo se naći u položaju da nas naša verovanja učine nepopularnim u očima mase. Dela 16:21, 22 „...I propovedaju običaje koje mi, Rimljani, ne smemo da prihvativamo ni izvršavamo: Tada narod navali na Pavla i Silu, a zapovednici zde-raše odeću s njih i narediše da ih išibaju“ (SSP). U vašoj se zemlji hrišćani možda (još uvek) ne kažnjavaju fizički zbog svojih uverenja. Ali, kad je reč o nama, adventistima, neka od naših prehrambenih navika i učenja ograničavaju nam upotrebu određenih vrsta hrane. Naročito izbegavanje nečistih vrsta mesa, kao što je svinjetina, zatim morskih plodova i alkohola mogu dovesti do toga da budemo ismejani budući da se opiremo normama ovog sveta. Gledaće na nas kao na neke čudake, vršnjaci će nam se rugati zbog naših verovanja, a jednog dana bićemo i progoljeni zbog njih. U takvim situacijama, jednostavno stojte tu gde se nalazite i nastavite da slavite Boga. Zalaganje za Isusa nije jednokratan događaj, već svakodnevni svestan napor. Čak i kad su bili bačeni u tamnicu, Pavle i Sila su nastavili da pevaju hvalospeve Bogu. Bog je tada upotrebio zemljotres, da bi otvorio vrata i oslobođio sve zatvorenike, ali Pavle i Sila su ih ubedili da ostanu u tamnici. Ljudska priroda podsticala ih je da pobegnu, ali Bog je osnažio Pavla i Silu da budu pošteni i ostanu tu gde su se zatekli. Zahvaljujući tome, uspeli su da spasu i krste tamničara i njegovu porodicu. Ista snaga dostupna je i nama danas da bi nam pomogla da stojimo tu gde se nalazimo.

ODGOVORITE:

- Da li ste se ikad našli u položaju da donesete nepopularnu odluku da zastupate Božju stvar?
- Kakva ste imali iskustva kad ste se držali Boga i kakve su bile posledice?
- Kako možete ohrabriti jedni druge da zastupate ono što Bog kaže?

Džeren Džozef, Karnbi, Trinidad i Tobago

ZAKLJUČAK

Pavle i Sila su koristili najneobičnije situacije da bi služili drugima i objavili Božju istinu, čak i u tamnici. Kao adventistički hrišćani današnjeg vremena, trebalo bi da se potrudimo da prihvatimo poziv: „Idite dakle i naučite sve narode“ (Matej 28,19). Iako možda nećemo uvek razumeti Božje planove, možemo počivati u uverenju da je On u stanju da nastavi dobro delo koje je započeo u našem životu. U svakom trenutku treba da težimo veri koja je tako duboko ukorenjena u Božjoj ljubavi da nas progonstvo sa kojim se budemo suočili ne bi podelalo u odluci da zastupamo ono u šta verujemo.

RAZMOTRITE

- Sastavite listu načina na koje mladi hrišćani bivaju progonjeni u naše doba i uporedite je sa biblijskim tekstovima koji vam mogu pružiti utehu kad se suočavate s pritiscima. Kako se svaki od tih biblijskih tekstova odnosi na prepreku na koju nailazite? Kako vam ti tekstovi iz Pisma pomažu da nađete utehu?
- Koristeći društvene medije, podelite sa drugima ono što ste naučili iz pouke za ovu sedmicu. Ohrabrite svoje vršnjake da se drže Boga i da se uzdaju u Njegove konačne planove.
- Slušajte sledeće himne iz adventističke pesmarice: „Hristu dajem srce svoje“ (broj 248) i „Ustajte, noć će doći“ (broj 321). Kako se te himne mogu primeniti na našu pouku?
- Osmislite načine na koje možete upotrebiti svoje talente da biste drugima govorili o Božjoj ljubavi. Molite se i tražite od Boga da vam pomogne da iskoristite svoje sposobnosti da biste poduprli Njegovu misiju i duhovno se razvijali.
- Organizujte neki evanđeoski program zajedno sa službom za mlade vaše lokalne crkve. Razgovarajte kako se možete založiti za Isusa u svojoj društvenoj zajednici kao što su to činili Pavle i Sila.
- Otpočnite molitveni kalendar. Molite se svakog dana za nešto određeno što može da osnaži vašu vezu sa Bogom i pomogne vam da budete bolji hrišćanin. Pratite za šta se molite da biste mogli da procenite svoj duhovni rast u budućnosti.

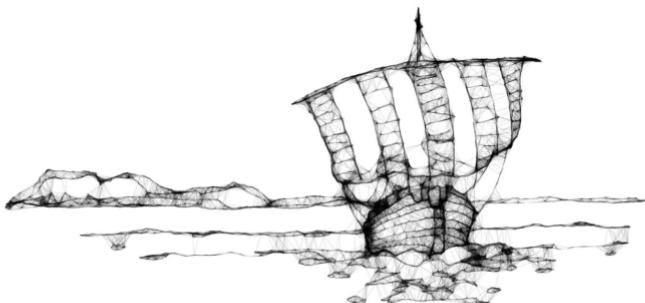
POVEŽITE

Matej 28,18-20; Dela 16,14-40.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 20. poglavlje, „Uzdizanje krsta“; 21. poglavlje, „U dalekim krajevima“; *Sketches from the Life of Paul*, chapter 7, „Imprisonment of Paul and Silas“.

Pouka 10

Od 1. do 7. septembra 2018.

Treće misionarsko putovanje

»Nije mi nimalo stalo do života, samo da završim svoju
trku i službu koju sam primio od Gospoda Isusa – da
svedočim za evanđelje o Božjoj milosti.«

(Dela 20,24 SSP)

Su

Kad god se uključimo u neku službu za delo, cilj je da ostvarimo nešto određeno. To može biti kampanja za podizanje svesti u pogledu očuvanja prirode sredine, ili neki dobrotvorni događaj za prikupljanje sredstava. U mnogim slučajevima, cilj je da se prikupi određena svota novca. Ponekad je cilj da se putem posebnih informacija dopre do izvesnog broja ljudi. Jedan takav događaj je „Trka za srce“ koju organizuje Američko udruženje za bolesti srca. Cilj tog događaja je prikupljanje sredstava za borbu protiv srčanih bolesti širom sveta.

Svim tim aktivnostima jedno je zajedničko – one su dobrovoljne. Učestvujete jedino ako ste dirnuti tim plemenitim ciljem. Trka za srce, na primer, odigrava se na više od 350 lokacija u Sjedinjenim Državama i u njoj učestvuju porodice različitog porekla. Prihodi koji se ostvare odlaze različitim organizacijama i zdravstvenim ustanovama koje se bore protiv srčanih oboljenja na mestima

**Pavle je sve više
sticao reputaciju
nekoga ko zadobija
prijatelje i neprijatelje
u podjednakoj meri.**

ma koja su hiljadama kilometara udaljena od mesta održavanja humanitarnog događaja.

U Bibliji, priča o Pavlu upoznaje nas sa jednim od Hristovih učenika koji je preduzeo više putovanja u interesu dela. Na svom trećem misionskom putovanju, Pavle se koncentrisao na Efes gde su se nalazili neki učenici Jovana Krstitelja. Pavlov život bio je potpuno preobražen, i od progonitelja hrišćana, on je postao jedan od najuspešnijih misionara svih vremena. Pavle, zloglasni progonitelj koji je doživeo potpuni preobražaj zahvaljujući evangelju, suprotstavlja se враćarima, opsednutim osobama i državnim službenicima u Efesu, i osnivaо hrišćanske crkve u tom regionu.

Pavle je jedan od učenika koji su posle Hristovog vaznesenja vodili masovne evanđeoske kampanje, što je kao rezultat imalo nagli rast hrišćanstva među paganima i Jevrejima. Na osnovu njegovih učenja o Isusu i Božjem carstvu, mnogi su poverovali i osnovane su nove hrišćanske crkve.

Od trinaestog poglavlja knjige Dela apostolska, vidimo da su u središtu pažnje Pavle i njegova uključenost u propovedanje dobre vesti i stvaranje novih učenika. Pavle je sve više sticao reputaciju nekoga ko zadobija prijatelje i neprijatelje u podjednakoj meri. U svakom slučaju, jedno se ističe – njegova putovanja za delo pripremila su osnovu u kojoj hrišćanska teologija danas pronalazi svoj koren.

Ove sedmice, u fokusu naše diskusije biće Pavlovo treće misionsko putovanje, tokom kojeg je on doprineo da se osnuju hrišćanske crkve u Efesu i okolnim gradovima, uprkos svim nepovoljnim okolnostima sa kojima se suočavao.

Beatriš Akinji, Ndiba, Kenija

DOSTIGNUĆA MISIJE

DOKAZ (Dela 20,7-12)

Ne

Drevni Efes lako bi mogao da se uporedi sa nekim od velikih gradova današnjeg sveta. Setite se nekih od najvećih gradova modernog sveta koje znate – Čarlstona u Severnoj Karolini, Kejptauna u Južnoj Africi, ili San Migela de Aljendea u Meksiku.

U vreme Pavlove posete, Efes je bio vodeći centar regiona kad je reč o trgovini, industriji, zabavi, itd. Velika morska luka, poput Dubaija, privlačio je ljude iz svih krajeva regiona radi trgovine i industrije. Uz tri glavna puta koji su luku povezivali sa Vavilonom na istoku, Smirnom na severu i dolinom reke Meandar na jugu, Efes je imao sve pod jednim krovom.

Artemidin hram bio je najistaknutija odlička tog grada. „Smatran jednim od sedam čuda drevnog sveta, Artemidin hram u Efesu, bio je posvećen boginji lova. Samo temelj i jedan od stubova preostao je od tog hrama koji je nekad bio približno 130 metara dug, 70 metara širok i 20 metara visok.”¹

Vođen Božjom rukom, Pavle je uspeo da savlada izazove u Efusu. Do trenutka kad ga je napustio da bi se vratio u Jerusalim, osnovane su mnoge crkve, i broj hrišćana je izuzetno rastao među Jevrejima i paganim. Takvo je bilo nadahnuće koje je dovelo do pisanja biblijske Poslanice Efescima.

Sa istim duhom poniznosti i oslanjanja na Boga mi bismo mogli da postignemo mnogo više u naše vreme. Pavle je mogao da podiže mrtve (Dela 20,10). Bio je u stanju da osniva crkve i da zadobija još više vernika mada se suočavao sa protivljenjem gnevnih građana. Njegova uspešna služba u Efesu predstavljala je pretnju za Artemidin hram i idolatriju koja je imala ogromne razmere u tom regionu.

Međutim, tehnologija u Pavlovo vreme nije bila tako razvijena kao što je u naše vreme. Danas možemo da krenemo u virtuelni obilazak nekog mesta, a da i ne kročimo nogom na njegovo tlo. Uz puteve i avionski saobraćaj, možemo da dođemo do raznih mesta brže nego Pavle koji je zavisio uglavnom od pomorskog saobraćaja. Danas imamo društvene medije i mobilne uređaje za komunikaciju. Možemo da pišemo imejlove umesto pisama. Možemo da koristimo prednosti našeg vremena da bismo ostvarili misione ciljeve.

Iz tog razloga, svaki član današnje crkve je misionar. „Bog je pozvao svoj narod ostatka, Crkvu adventista sedmog dana, da pripremi put za Gospoda, da se u potpunosti osloni na Njega i da primi Svetog Duha u sili pozognog dažda... Svako je sejač! Potražimo Božja uputstva... za praktičan evanđeoski rad zasnovan na Bibliji i Duhu proroštva sa mnogo pozivanja na oboje.”²

ODGOVORITE:

- Kako nam tehnologija pomaže da ostvarimo svoje misione ciljeve u ovo doba?
- Osim vaskrsavanja mrtvih, koja je još čuda Pavle činio tokom svoje misije u Efesu?

Dismas Okelo, Ndiba, Kenija

1. <http://www.bibleplaces.com/ephesus/>

2. <https://news.adventist.org/en/all-news/news/go/2015-10-10/everyone-a-sower/>

Redefinisane hrišćanstva (Dela 19,1-7)

Jovan Krstitelj je pripremao put za Hrista tako što je krštavao ljude radi pokajanja za grehe. Tokom tog perioda, Jovan je naširoko govorio o Mesiji koji će krštavati Svetim Duhom. Ali, Pavle se u Efesu sreو sa ljudima koji uopšte nisu ni čuli za Duha Svetog. Ispitivao ih je u vezi s tim i oni su priznali da su zaista primili Jovanovo krštenje. U tom trenutku, Pavle je počeo da im razjašnjava stvari.

Objasnio im je da je Jovan Krstitelj pozivao ljude da se pokaju i da veruju u Isusa Hrista koji je u stanju da potvrdi njihovo spasenje. Verovanje u Hrista biva potpuno nakon krštenja i primanja Svetog Duha (Efescima 1,13). Primanje Svetog Duha je jedno od osnovnih obeležja hrišćana. Od tog trenutka, vernik otpočinje jedan novi život sa Hristom i u Hristu.

Komercijalizovano bogosluženje (Dela 19,23-41)

Ispostavilo se da su u Efesu građani koristili religiju da bi ostvarivali profit. Sa duboko ukorenjenim kultovima i idolatrijom, Efes je obećavao dobru trgovinu pod plaštom religije. Kao što jedan komentator beleži: „Kovači srebra iz Efesa smatrali su da je njihov esnaf pod posebnom zaštitom Artemide, u čiju čast je tako mnogo njihovih radova proizvedeno. Među tim radovima bile su minijature srebrne niše koje su sadržavale lik boginje, i koje su njeni poklonici donosili u hram na posvećenje. Prodaja tih predmeta predstavljala je izvor prilične zarade za kovače srebra.”¹¹

**Slava misionara je u tome
da vidi kako blagodat Božja
doseže do sve većeg boja
ljudi da bi i oni mogli da
predaju svoj život Hristu.**

Ijivo rešenje problema. Slični slučajevi su mogući i na našim misionskim putovanjima danas. Pavle je takvim napetim situacijama pristupao oprezno, uz molitvu i potpuno oslanjanje na Boga. On je morao da strada da bi postigao uspeh, ali nije odustajao. Na kraju, uspeo je da ostavi niz crkava u Efesu sa više vernika nego što je zatekao.

Pavle je služio ljudima (Dela 20,15-27)

Učeništvo podrazumeva vođstvo putem služenja, što je žrtva koju je Hristos lično postavio kao uzor (Filipljanim 2,7). Pavle je i sam bio Hristov sluga i posvetio se obučavanju vođa koji će Hristovo delo u Efesu nastaviti u njegovom odsustvu. On je na sebe gledao kao na Hristovog slugu (Rimljanim 1,1; Kološanima 1,7; Kološanima 4,7). „Kad čovek zaista na sebe gleda kao na Hristovog slugu, on uzima ubrus i lavor kao što je Isus učinio (Jovan 13,1-17), i služi drugima iz ljubavi. Gospodarenje nad drugima je svetovan način. Hristov način je da najveći među nama budu sluge svima (Marko 10,42-45).”¹²

Na osnovu Pavlovog primera, trebalo bi na sebe da gledamo kao na sluge koji rade u Hristovo ime da bi dovršili posao koji je On otpočeo. Druga pouka

koju možemo izvući iz njegovog oproštajnog govora jeste da je Pavle služio sa neskrivenom čestitošću. On je bio sasvim otvoren pred svojim učenicima, ne krijući ništa. To se dešava jedino kad shvatite da služite Gospodu koji vas poznaje u potpunosti.

Poslušnost Božjoj Reći i oslanjanje na Svetog Duha (Dela 21,10-14)

Kad je nastavio svoju misiju, Pavle je bio svestan opasnosti koje su vrebale na putu. Međutim, on je već predao sve što je imao Isusu. Tog dana došao je jedan prorok i otkrio šta čeka Pavla. Njemu je uskoro predstojalo hapšenje i njegovi saputnici su bili uplašeni. Pavle je sa svoje strane sve lako prihvatio i izjavio da je spreman da položi svoj život za Hrista.

I danas, misija će nas odvesti na mesta i u situacije koje nas mogu uplašiti. Neka mesta su suviše hladna, sa temperaturama ispod nule. Neka su razorena ratom, sa stalnim civilnim sukobima. Svejedno, kad otpočnemo svoju misiju oslanjajući se na Isusa, ništa nas neće spreciti da ostvarimo svoje ciljeve za Njega. Pavle je mogao da podiže mrtve i da čini velika čuda (Dela 20,7-12) zato što se uzdao u Višu silu. Kad se to dogodi, mi jednostavno postajemo oruđe za ispunjenje Božjih ciljeva. Pavle je tražio Gospoda u Njegovoj Reći, moleći se usrdno sve vreme.

Kad Bog ima kontrolu (2. Korinćanima 4,8-14)

U svojoj Poslanici Filibljanima, Pavle kaže da u Hristovoj sili može da se suoči sa bilo kakvim uslovima (Filibljanima 4,13). Bio je ubeđen da je Božja blagodat dovoljna da ga provede kroz sve izazove i nevolje u njegovoj misiji. On nije bio slep za teške situacije i protivljenje koji su ležali na njegovom putu. Ali, otkrio je da mi, kada se Bog nađe za upravljačem u našem životu, možemo da rastemo u snazi i savlađujemo sve nepovoljne okolnosti.

Kao i Pavle, mi se suočavamo sa opasnošću u različitim mestima dok objavljujemo evanđelje. Možemo izgubiti prijatelje ili biti ozbiljno povređeni Hrista radi. Međutim, usred svega toga, trebalo bi da budemo spremni da položimo svoj život za Hrista. Slava misionara je u tome da posmatra kako blagodat Božja doseže do sve većeg broja ljudi da bi i oni mogli da predaju svoj život Hristu.

ODGOVORITE:

1. Koje su neke od sličnosti i razlike između Efesa i naših modernih gradova?
2. Šta bi, po vašem mišljenju, Pavle radio kada bi bio misionar u našim današnjim gradovima?
3. Koje druge pouke možemo izvući iz Pavlovoog misionskog rada u Efesu, a koje nam mogu pomoći u našem misionskom radu danas?

Selin Kaveca, Najrobi, Kenija

-
1. F.F. Bruce, *The Book of Acts*, revised edition, The New International Commentary on the New Testament, page 374
 2. <https://bible.org/seriespage/lesson-51-godly-leadership-acts-2017-21>

Na osnovu izazova sa kojima se Hristos suočavao tokom svoje službe pa sve do iskušenja koja su mučila Njegove sledbenike nakon Njegove smrti, jasno je da cena hrišćanstva nije mala. Za apostole, protivljenje je uvek predstavljalo izazov da zadobiju nove vernike.

„U vreme apostola zapadni deo Male Azije bio je poznat kao rimska provincija Azija. Efes, glavni grad, bio je veliki trgovački centar. Njegova luka bila je prepuna brodova, a ulicama su se tiskali ljudi iz svih zemalja. Slično Korintu, predstavljao je plodno polje za misionski rad.“¹

Svaki hrišćanin treba da bude misionar.

„U razdoblju dužem od tri godine Efes je predstavljao središte Pavlovog delovanja. U tom gradu bila je osnovana napredna crkva, a odatle se Jevanđelje širilo, i među Jevrejima, i među neznabrošcima, po celoj provinciji Aziji.“²

„Pavle je video da mu se 'otvoriše velika i bogata vrata', iako 'i protivnika ima mnogo' (1. Korinćanima 16,9). Efes nije bio samo najveličanstveniji, već i najpokvareniji grad u Aziji. Sujeverje i čulna uživanja držali su u svojoj vlasti njegovo mnogobrojno stanovništvo. Pod senkom njegovih hramova nalazili su utočište zločinci iz svih klasa, a cvetali su i ponižavajući poroci najgore vrste.“³

„Posao koji su učenici obavljali i mi treba da obavimo. Svaki hrišćanin treba da bude misionar... Božji verni ljudi uvek su bili odlučni misionari, koji su svoja sredstva posvećivali proslavljanju Božjeg imena, i mudro koristili svoje talente u službi Njemu... Svakom narodu, kolenu, jeziku i plemenu treba odneti vest o oproštenju preko Hrista. Poruku ne treba iznositi ublaženo i beživotno, već jasno, odlučno i podsticajno. Stotine čekaju na upozorenje da bi sačuvale svoj život. Svetu je potrebno da u hrišćanima vidi dokaz sile hrišćanstva. Ne samo u pojedinim mestima, već širom sveta, potrebne su poruke o milosti.“⁴

„Kada bi Hristovi sledbenici zaista iskreno težili za mudrošću, bili bi odvedeni u bogata polja istine koja su im do sada ostala potpuno nepoznata. Onaj koji se bude potpuno predao Bogu, biće vođen božanskom rukom. On može biti priprast i naizgled bez darova; ipak, ukoliko srcem punim ljubavi i poverenja bude slušao svaki nagoveštaj Božje volje, njegove sposobnosti će se oplemeniti, očistiti, ojačati i njegove mogućnosti povećati.“⁵

ODGOVORITE:

1. Koje izazove danas doživljavamo u misionskom radu?
2. Šta možemo naučiti od Pavla, a što će nam pomoći da savladamo te izazove?

Beti Ačieng, Ndiva, Kenija

1. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 281 orig.

2. Isto, str. 291 orig.

3. Isto, str. 286 orig.

4. Ellen G. White, *Christian Service*, p. 22-23.

5. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 283 orig.

IĆI PAVLOVIM STOPAMA

PRIMENA (Dela 21,10-14)

Sr

U Efesu, Pavle je posvetio svoj život tome da odnese evanđelje u svako domaćinstvo, svakoj osobi. To nije bilo lako u gradu punom paganstva i idolatrije. U mnogim slučajevima, morao je da se bori sa teškim protivljenjem građana koji su verovali u sopstveni način života. Zbog Pavlove poruke koja se prenosila po narodu, strahovali su da bi njihov unosan posao mogao da doživi iznenadni krah.

Hram u drevnom Efesu bio je jedno od sedam svetskih čuda. Religiozni hodočasnici predstavljali su izvor prihoda za mnoge stanovnike i niko nije dovodio u pitanje korisnost bogova i boginja koje su ljudi izradivali. Kad je Pavle ušao u to mesto sa hrišćanskim porukom, odmah mu se suprotstavila većina stanovnika koji su žezele da zaštite svoj način života.

Međutim, Pavlov karakter je odigrao značajnu ulogu u izlaženju na kraj sa teškom publikom. On se ponizio pred Gospodom. U mnogim od svojih govora, prisećao se svoje prošlosti. On je odobravao kamenovanje Stefana, prvog hrišćanskog mučenika (Dela 8,1). Predvodio je oružane grupe koje su progonile hrišćane (Dela 8,3). Ali, Hristos se umešao u Pavlov život (Dela 9,1-19) i sada je svaka ćelija njegovog tela radila na tome da ovekoveči evanđelje.

Moramo ostati bliski sa onima koji veruju u Hrista, zato što preko njih možemo osnovati više crkava.

Nakon Pavlovog obraćenja, nijedna prepreka nije mogla da se postavi između njega i Isusa Hrista. Njegova misija u Efesu dovela je do osnivanja hrišćanskih crkava među paganim. Pavle je naš uzor dok se borimo da dovršimo delo evanđelja u ovo doba. Kako možemo ići Njegovim stopama? Sledеće pouke iz Pavlovog života mogu nam pomoći na našem misionskom putovanju danas:

Budite bliski sa vernicima: Tokom svojih evanđeoskih misija, Pavle se s laćicom kretao preko različitih teritorija zahvaljujući mreži vernika (Dela 18,18; Dela 17,10; Dela 19,9). Moramo ostati bliski sa onima koji veruju u Hrista, zato što preko njih možemo osnovati više crkava.

Zaboravite na ometanja: Teritorije koje je Pavle osvojio evanđeljem vrvele su od trgovine, ponude obrazovanja, lepote i svega onog što mami ljudske poglede. Pavle je u Efesu ostao dve godine sa samo jednim ciljem, „tako da su svi stanovnici Azije – Judeji i Grci – čuli Gospodnju reč“ (Dela 19,10, SSP).

Oslonite se potpuno na Boga: I pored brojnih izazova, Pavle je nastavio da se oslanja na Boga koji mu se otkrivao u vizijama (Dela 18,9). Naš Bog nikad ne spava i On će uvek voditi i štititi svoj narod koji Mu je odan.

ODGOVORITE:

1. Koje još Pavlove osobine možete da pomenete, a koje su mu omogućile da ostvari ciljeve svojih misija?
2. Kako danas možemo postati bliskiji sa drugim vernicima?

Džerald Otieno, Karungu Bej, Kenija

Tokom predizborne kampanje, svaki političar koji se bori za vlast nastoji da prodra svoju politiku biračkom telu. U jednom međugradskom autobusu, sredovečni čovek je izvikivao slogane u prilog izvesnog političara. Svako ko se nalazio u autobusu smatrao je to normalnim s obzirom da je predizborna kampanja bila u toku. „Podržavam _____ čak i ako ga vi ne želite!“ – ponavlja je čovek gromko, nadjačavajući svojim glasom mrmljanje ostalih putnika. Bez obzira na prisustvo drugih ljudi u autobusu, sa različitim političkim opredeljenjima, čovek je nastavio da iskazuje svoju podršku sve dok nije stigao na odredište.

Hristos želi da budemo sejači Njegove Reči u našoj generaciji.

Odvražnost koju je pokazao taj sredovečni čovek u autobusu predstavlja jednu od osobina koje su nama potrebne da bismo istupili i „oglašavali“ Isusa svetu koji se nalazi u tami. Mnoge okolnosti mogu da ometaju naše napore da objavimo evanđelje na nedosegnutim teritorijama. Na nekim mestima, strahujemo za svoj život. Na drugim, trpimo zastrašivanje, ili se bojimo da ćemo izgledati drugačije od svih drugih.

Međutim, Pavle nam upućuje izazov. „Ali nije mi nimalo stalo do života, samo da završim svoju trku i službu koju sam primio od Gospoda Isusa“ (Dela 20,24, SSP).

Moj cilj u misiji je da sarađujem s Hristom da bih dovršila delo koje su apostoli započeli. Pavle je posvetio svoj život tome da obezbedi da Božja Reč do pre do svakog kutka u Efesu. Prema sopstvenim rečima, on je bio spremан i da umre u Jerusalimu „za ime Gospoda Isusa“ (Dela 21,13). Ako budemo sledili Pavlov primer, moći ćemo da dopremo do mesta nedosegnutih evanđeljem. Moći ćemo da uđemo u broj vernika.

Kao u izbornoj godini, kad svako oglašava svog omiljenog političara, moramo odvažno istupiti da bismo svetu objavili prvu, drugu i treću anđeosku vest. To je dužnost svakog člana crkve. Hristos želi da budemo sejači Njegove Reči u našoj generaciji. Više od 20 miliona članova Crkve adventista sedmog dana pozvano je da se pridruži apostolima u ukazivanju ovom svetu na pravednost i iskupljenje koje jedino Hristos može da pruži.

Moći ćemo da ostvarimo svoj cilj u misiji ako priznamo *Hrista i Njegovu pravednost* (Jovan 12,32), ako ostanemo verni Njemu (Otkrivenje 2,10), i ako se potpuno uključimo u *evanđeoski rad i svedočenje* (Jovan 9,37.38; Jakov 1,25; Jovan 9,4).

ODGOVORITE:

1. Šta je to što vi možete učiniti za Hrista u svojoj sredini?
2. Kako crkva može da osposobi svoje članove da se uključe u misiju?

Milisent Akinji, Nakuru, Kenija

ZAKLJUČAK

Dugo putovanje počinje jednim korakom. Hristos je lično otpočeo hrišćansko putovanje i prepustio ga svojim sledbenicima kad se vazneo na nebo. Apostoli su bili prvi Hristovi sledbenici i preuzezeli su odgovornost da odnesu evanđelje do različitih mesta i naroda. Pavle je proputovao skoro 2.500 kilometara (1.500 milja) da bi objavio evanđelje u Efesu, Korintu, Jerusalimu, i na mnogim drugim mestima. Šta ti i ja činimo da bismo dovršili misionsko delo?

RAZMOTRITE

- Prihvatiće izazov da se pridružite kratkom misionskom putovanju tokom rasputna ili odmora. Kao mladi misionar, razmislite šta biste mogli da učinite za Isusa u roku od dve, četiri, ili šest sedmica.
- Izgrađujte svoju veru tako što ćete istraživati druge delove Biblije koji govore o ostalim apostolima uključenim u misionski rad. Primenite njihove principe i osobine da biste vi danas postali bolji misionar.
- Napravite akronim od reči MISIONAR. Za svako slovo pronađite neku reč koja opisuje poniznog vođu. Na primer, slovo S – kao Sluga.
- Potražite na internetu imena današnjih misionara i čitajte o njihovim dostignućima. Šta možete naučiti od tih ljudi, a što će vam pomoći da postanete bolji vođa?
- Intervjuišite više ljudi postavljajući im pitanje šta misle o misionskom radu lokalno i u inostranstvu. Na osnovu njihovih mišljenja, donesite odluku da li da pođete na neko lokalno misionsko putovanje ili u inostranstvo.
- Upotrebite savremenu tehnologiju u misionskom radu. Razmislite kako biste mogli da iskoristite društvene mreže kao što su Fejsbuk, Instagram, Votsap i druge da biste postigli misione ciljeve, kako lokalno, tako i na internacionalnom planu.

POVEŽITE

Matej 28,16-20 u nekom savremenom prevodu.

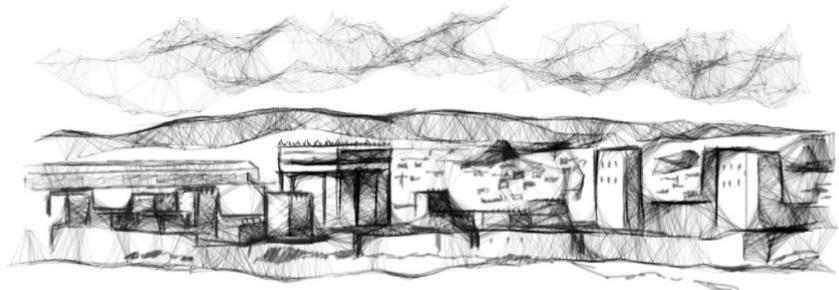
Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 27. poglavljje, „Efes“.

Gorden R. Doss, *The Challenges of Adventist Discipleship* (<http://digitalcommons.andrews.edu/jams/vol12/iss2/13>)

Semuel Ocieng, Ndiva, Kenija

Pouka 11

Od 8. do 14. septembra 2018.

Hapšenje u Jerusalimu

»Sledeće noći Gospod stade pred Pavla i reče:
'Samo hrabro. Jer, kako si o meni svedočio u Jerusalimu,
tako treba da svedočiš i u Rimu.«

(Dela 23,11, SSP)

U svom pismu Timotiju, Pavle kaže: „Svi koji žele da žive pobožno u Hristu Isusu, biće proganjani“ (2. Timotiju 3,12, SSP). Ako je Sveti Duh naveo Pavla da to napiše jednom mladom adventisti u prvoj crkvi, koliko bi relevantnije te reči trebalo da budu za mlade adventiste koji žive sad kad crkva dovršava svoju ovozemaljsku misiju?

Da li svaki hrišćanin oseća zebnju kakvu ja osećam kad iskrne tema o progonstvu? Kroz moj um počinju velikom brzinom da se smenjuju pitanja: Hoću li biti spremna? Da li imam ono što je potrebno da bih uspela? Da li sam dovoljno hrabra da odem u zatvor, ili što je još gore, da budem ubijena zbog svoje vere? A onda me Bog mirno podseti na tekst 2. Korinćanima 9,8 koji glasi: „A Bog može na vas da izlije obilje svake milosti, da u svemu uvek imate svega dovoljno za sebe i još da vam preostane za svako dobro delo“ (SSP).

U Antiohiji je živeo biskup po imenu Ignatije, prezren zbog svoje vere i gonjen zbog dela koja je činio. Bio je zarobljen i poslat u Rim gde je mučen i ubijen zbog vere u Isusa. Odbijajući da se prepusti obeshrabrenju, Ignatije je iskoristio svoje putovanje kao i Pavle, da bi svedočio vojnicima koji su ga sprovodili. Ohrabrvao je crkve u svim mestima kroz koja je prolazio, čak im je i propovedao Božju Reč! Taj čovek, usred progonstva i na putu za pogubljenje, nije prestajao da bude blagoslov za druge.

On je pisao crkvi u Rimu: „Sada počinjem da budem učenik. Ne marim ni za šta, vidljivo ni nevidljivo, samo da zadobijem Hrista. Neka me bace u vatu i stave na krst, neka me napadnu divlje zveri, neka mi polome kosti i pokidaju udove, neka mi prerežu čitavo telo, i sva zloča đavola nek dođe na mene – neka bude tako, samo da zadobijem Hrista Isusa!“¹

Upravo zahvaljujući svakodnevnom primanju Božje blagodati, oni koji su živeli pre nas mogli su da stoje hrabro usred bespoštедnog, nemilosrdnog progonstva, da smelo gledaju mimo sopstvenog života koji se gasio, na svetliju nebesku budućnost. Tako će biti i sa nama. Ne treba da se plašimo onog što nam predstoji, jer nas ništa ne može rastaviti od Hristove ljubavi kad živimo s Njim i za Njega, kad On radi u nama i preko nas. Treba da imamo potpuno pouzdanje da, čak i u najmraćnjim trenucima, mi „nadmoćno pobedujemo kroz Onoga koji nas je zavoleo“ (Rimljanima 8,37, SSP). Tada će se pokazati taj pravi heroizam kojim su se Božja deca oduvek odlikovala.

Hoćete li i vi biti ubrojani među Njegovu decu?

**Da li svaki hrišćanin
oseća zebnju kakvu
ja osećam kad iskrne
tema o progonstvu?**

1. John Foxe, Foxe's Book of Martyrs (ebook) Stefani Akenberger, Travers City, Mičigen, SAD

Naša priča počinje sa Pavlom, apostolom koji je uvek bio u pokretu, zauzet ili propovedanjem evanđelja ili pokušajima da izbegne smrt, ili i jednim i drugim. Za Pavla je, nakon njegovog obraćenja, karakteristično to da je izbegao niz situacija opasnih po život. Dok je bio novi obraćenik u Damasku, Jevreji su tražili njegov život. Na njegovim misionskim putovanjima, Jevreji su izgleda bili rešeni da ga pogube. I kao da to nije bilo dovoljno, Rimljani i Grci su prezirali njegovu poruku i takođe pokušavali da ga ubiju. Ali nakon tri mionska putovanja i iznošenja svog svedočanstva u međuvremenu, Pavle je (začudo) još uvek bio živ. Sve do događaja opisanih u 22. poglavljju Dela apostolskih, on je uspevao da ne padne šaka razjarenoj svetini (jevrejskoj, rimsкоj i grčkoj), kao ni rimskim vlastima.

Bog je Pavlovu situaciju okrestrirao na takav način da je On na kraju bio proslavljen.

su možda može da nam pruži neki uvid o tome zašto je tako postupio: „Sad, evo, okovan Duhom, idem u Jerusalim, a šta će me tamo snaći, ne znam. Samo znam da me u svakom gradu Sveti Duh opominje i govori da me čekaju okovi i nevolje. Ali nije mi nimalo stalo do života, samo da završim svoju trku i službu koju sam primio od Gospoda Isusa – da svedočim za evanđelje o Božijoj milosti“ (Dela 20,22-24, SSP). Pavle je žudeo za smrću – želeo je da umre sebi kako bi mogao da ispuni službu koju je primio od Isusa.

Pavlova služba (Dela 21,23-26)

Prema tekstu Dela 9,15.16, Pavlova misija bila je da iznese Isusovo ime pred pagane, careve i sinove Izraelove. To je naročito značajno u kontekstu prve hrišćanske crkve, s obzirom da je jedinstvo unutar tog tela predstavljalo problem. Neki vernici jevrejskog porekla gledali su s nipođaštavanjem na propovedanje paganima, pa čak i kad bi ovi postali hrišćani, ophodili bi se prema njima bez poštovanja. I ne samo to. Neki vernici jevrejskog porekla smatrali su da obraćenici iz paganstva treba da drže Mojsijev zakon da bi bili spaseni, i nisu se ustručavali da to naučavaju.

Upravo u tom kontekstu, pošto je stigao u Jerusalim, Pavle je, u svedočenju pred braćom, dao prioritet svom radu među paganima. Ne iznenađuje to što su oni, saslušavši njegov izveštaj, pomenuli da ima Jevreja koji misle da Pavle uči obraćenike iz paganstva da odbace jevrejske običaje. Tokom obreda kojim je pokušao to da opovrgne, Pavla su uhvatili u hramu i napali u nemirima podstaknutim od nekih Jevreja iz Azije.

Zašto su Jevreji bili tako ljuti? (Dela 21,27-36)

Bio je to jedan od mnogih slučajeva u kojima su Jevreji žestoko reagovali na Pavlovu poruku, što nas dovodi do pitanja – zašto su Jevreji bili tako ljuti? Kroz celu knjigu Dela apostolskih pronalazimo nagoveštaje o tome zašto su se Jevreji protivili hrišćanskom pokretu. U 6. poglavljju Dela kaže se da „nisu mogli da se suprotstave mudrosti i Duhu kojim je (Stefan) govorio“ (Dela 6,10, SSP). Jevreji su bili ljuti zbog uticaja i istinitosti evanđeoske poruke. Oni su odbacili ideju o Isusu kao Mesiji preko koga je došlo spasenje (Dela 13,46). Propovedanje paganima takođe su videli kao problematično. Čim je Pavle pred gomilom u Jerusalimu pomenuo svoju misiju da objavi evanđelje paganima, oni su doživeli izliv gneva (Dela 22,21.22). I ne samo to, već su tvrdili da je Mojsijev zakon i dalje neophodan, i to je bilo ono na čemu je slučaj protiv Pavla bio izgrađen – na ideji da Pavle prezire zakon i hram (Dela 21,28). U poslednja dva napada učestvovali su i Jevreji hrišćani i oni koji nisu prihvatali hrišćanstvo.

Pavlovo svedočanstvo (Dela 22,1-29)

Pavle je iskoristio priliku koju mu je pružilo njegovo hapšenje da bi se obratio gomili koja je izazvala nemire. Izneo je svoje svedočanstvo o tome kako ga je Gospod ubedio da prihvati hrišćanstvo i da propoveda paganima. Znao je da će njegovo lično svedočanstvo biti mnogo uticajnije nego izlaganje istine. Pavle se poslužio jevrejskim jezikom pa tako znamo da se obraćao naročito jevrejskoj publici, a počeо je time što je izneo kako je veći deo njegovog života bio prožet jevrejskom tradicijom. Napravio je kontrast između svog ranijeg života kao progonitelja hrišćana i svog života kao hrišćanina da bi pokazao da je prošao kroz drastičnu promenu. Upotrebio je svoje svedočanstvo kako bi ilustrovaо da se Bog nalazi u središtu hrišćanskog pokreta.

Potpuno posvećen delu (Dela 23,1-10)

Pošto je proces protiv njega nastavljen, Pavle se pozvao na svoj identitet rimskog građanina. Površno gledano, činilo se da je to pomalo egocentričan pristup stradanju za evanđelje, ali pažljiviji pogled uverava nas da je Pavle ozbiljno nameravaо da svedoči u Rimu (Dela 19,21). Znao je da će samo kao rimski građanin dobiti odgovarajući tretman u pravosudnom postupku i zato je one koji su ga držali u pritvoru neprekidno podsećao da je on rimski građanin. Takođe je iskoristio i svoj identitet kao sin fariseja i bivši farisej, da bi izazvao razdor među Jevrejima koji su mu se protivili. Premda je izgledalo da je njegova namera da propoveda evanđelje u međuvremenu propala (Dela 22,22-25; Dela 23,10; Dela 23,13-15), Bog je Pavlovu situaciju okrestrirao na takav način da je On na kraju bio proslavljen. Ne samo da je Pavle uvideo koliko će morati da strada za Hristovo ime, već je izneo Isusovo ime pred pagane, careve i siove Izraelove (Dela 9,15.16). Pošto je bio potpuno posvećen Hristovom delu, Pavle je ispunio svoju svrhu kao Gospodnje izabrano oruđe.

ODGOVORITE:

1. Šta me je Bog pozvao da radim u okviru svoje službe?
2. Na koji način Božji karakter biva opravдан u našem životu? Kako možemo izneti svoju priču da bismo na najbolji način predstavili Božji karakter?
3. Na koja obećanja se možemo pozvati da bismo se ohrabrili kad svedočenje drugima ne prođe onako kako smo očekivali?

Roksen Dobson, Koral Springs, Florida

„Božanska istina ima malo uticaja u svetu, iako bi preko našeg ponašanja mogla imati mnogo više uticaja... Mi možemo tvrditi da sledimo Hrista, možemo govoriti da verujemo u svaku istinu iz Božje reči; ali to našim bližnjima neće doneti nikakvo dobro ukoliko naše verovanje nije uneseno u naš svakidašnji život... Nikakvo sebično ponašanje ne može biti korisno Hristovom delu. Njegovo delo je delo potlačenih i siromašnih. Srcima Njegovih samozvanih sledbenika nedostaje nežno Hristovo saosećanje, nedostaje dublja ljubav prema onima koje je On toliko cenio da je svoj život položio za njihovo spasenje.“¹

Nikakvo sebično ponašanje ne može biti korisno Hristovom delu.

spustio na njih i rekao: 'Pa ako je Bog njima dao isti dar koji je dao nama kad smo poverovali u Gospoda Isusa Hrista, ko sam ja da se opirem Bogu' (Dela 11, 17).²

„Ova poruka je značila da Bog ne gleda ko je ko, već da prihvata i priznaje svakoga ko se Njega boji. Petar je pričao i o svom zaprepašćenju kada je, dok je još govorio reči istine okupljenima u Kornilijevom domu, video kako se Sveti Duh spušta na njegove slušaoce, neznabوšće kao i na Jevreje... To je bilo božansko upozorenje da Petar ne sme da smatra da su jedni niži od drugih, jer ih Hristova krv podjednako može očistiti od svakog bezakonja.“³

„Nebeska slava podiže pale i teši ožalošćene. Gde god Hristos bude nastavio u ljudskim srcima, otkrivaće se na isti način... Bog ne priznaje nikakve razlike po nacionalnosti, rasi ili društvenom sloju. On je Stvoritelj celog čovečanstva... U Hristu nema ni Jevreja ni Grka, roba ni slobodnjaka. Svi su sjedinjeni Njegovom dragocenom krviju... Mi moramo zaustaviti tuge, teškoće i nevolje drugih... Oni mogu biti u poderanoj odeći, neuredni, na svaki način neprivilačni, ali ipak predstavljaju Božje vlasništvo... Oni su pripadnici Božjeg velikog domaćinstva, i hrišćani, kao Božji pristavi, odgovorni su za njih.“⁴

ODGOVORITE:

- Petar je pokušao da ujedini crkvu očišćenjem pagana kako Jevreji ne bi imali opravdan razlog da nastave da ih osuđuju. Na koji način mi osuđujemo kao nedostojne i nepozvane one koji tragaju za spasenjem?
- Kako možemo učiniti da se ljudi sa marginе osećaju dobrodošlim u crkvi i spašenim od strane Hrista?
- Na koji način možemo pokušati da promenimo mišljenje onih koji smatraju da su razlike u našoj boji kože i kulturi suviše drastične da bismo mogli da se ujedinimo Hristovom istinom i Njegovom krviju koja nas čisti?

Abigail Almeida-Arieta, Batl Krik, Mičigen, SAD

1. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 383 orig.

2. Ellen G. White, *Sketches from the Life of Paul*, p. 63,64,67,68.

3. Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 193 orig.

4. Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 386, 387 orig.

Mnogi koji su bili očevici Hristovih čuda poverovali su u Njega, ali su takođe mnogi bili svedoci tih događaja ali su odbili da veruju. Postoje li dimenzije vere? Lav Tolstoj, čuveni ruski romanopisac jedanput je primetio: „Ja sam čovek samo u trenucima kad verujem u Boga.“ Tolstojeva vera u Boga definisala je nje-gov identitet, smisao i svrhu. Bez nje, Tolstoj je život doživljavao kao besciljan i besmislen. Dakle, možemo imati veru potkrepljenu dokazima, veru bez dokaza, ili veru nasuprot dokazima.

Verovanje potkrepljeno dokazima oslanja se na empirijsku potvrdu (što je osnova moderne nauke). Vera Tome, Hristovog učenika, zahtevala je vidljivi dokaz da bi on poverovao u vaskrsenje Spasitelja. Koliko često mi na svom hrišćanskom putu zahtevamo konkretni i opipljiv dokaz da bismo verovali?

Svojim teoremmama o nepotpunosti objavljenim 1931. godine, briljantni matematičar Kurt Gedel okrenuo je svet matematike naglavačke. On je kategorično pokazao kako su samodokazivost i osporivost bilo kog datog matematičkog sistema nemogući. Na primer, da bismo objasnili jedan sistem (x), potreban nam je veći spoljni i čak veći sistem (y). Da bismo objasnili sistem (y), potreban nam je još jedan spoljni i čak veći sistem (z) da objasnimo (y). Čitav taj proces postaje kontinuum. Implikacija Gedelovih teorema je da verovanje bez dokaza prožima čitavo ljudsko postojanje!¹

Razmislite o čudesnoj i neshvatljivoj kvantnoj teoriji prema kojoj realnost postaje tako neobična da Njutnova (klasična) fizika biva okrenuta naglavačke. Na elementarnom nivou realnosti, dvojnost talasa-čestice, kao što je dokazano eksperimentom sa dvostrukim prorezom, pokazuje koliko je priroda kompleksna. Kako jedan foton (materija) „zna“ kada da se podeli? Da li foton poseduje „svesnost o tome da ga posmatraju“, pa onda prestaje da se ponaša kao talas i počinje da se ponaša kao čestica?

Biblia obiluje pričama koje ilustruju takvo verovanje nasuprot dokazima. Pogledajte tri jevrejska mladića koja su, bez ikakvog predznanja o tome da telo može biti otporno na vatru, ušla u užarenu peć. Isto važi i za Jova koji je izjavio: „Da me i ubije, opet će se uzdati u nj“ (Jov 13,15), čvrsto odlučivši u svom umu da će nastaviti da veruje uprkos dokazima (kao što je bilo njegovo pogoršano zdravlje). Žena koja je bolovala od tečenja krvi predstavlja još jedan klasičan primer. Uprkos dijagnozi lekara i gomili koja se isprečila pred njom, ona je nastavila da se probija po prašini, između mnoštva sandala, samo da bi dotakla rub Hristovog ogrtića.

Na kraju, verovanje potkrepljeno dokazima (viđenje razumom) i verovanje bez dokaza (bez viđenja), bivaju nadmašeni verovanjem nasuprot dokazima (viđenje nevidljivog). Verovanje uprkos dokazima počiva na Božjoj Reči čak i kad nam logika kaže da je nešto nemoguće. „Vera mora da počiva na dokazu, ne na logičnom objašnjenju“ (Put Hristu, str. 105 orig.).

Valmi Karemera, Hjouston, Teksas, SAD

1. Osnovna ideja koja leži u srcu teoreme o nepotpunosti je prilično jednostavna. Gedel je u suštini konstruisao formulu koja tvrdi da je nedokaziva u datom formalnom sistemu. Ako bi bila dokaziva, onda bi bila netačna, što predstavlja kontradikciju ideji da su u konzistentnom sistemu dokazivi iskazi uvek tačni. Stoga će uvek postojati bar jedan istinit ali nedokaziv iskaz (prim. prev., izvor: Vikipedija).

U knjizi Dela apostolska, vidimo kako Pavle bez stida i straha objavljuje Jevrejima i paganima evanđelje o Hristu. Lako je posmatrati Pavlovu službu i doživeti ga kao „još jedan biblijski lik“. Međutim, Pavle je bio ljudsko biće sa sklonosću ka grehu kao što smo i mi. Ali, kad se potčinio Božjoj oblikujućoj sili, Pavle je postao svedok za svog Učitelja. Na isti način, svako ko je zaista rođen u Božjoj porodici pozvan je da brine o onom delu vinograda koji mu je Bog poverio. U praktičnom smislu, koji su načini na koje i mi možemo odgovoriti na poziv da budemo misionari tu gde se nalazimo?

Nikad nećete znati da li je neko otvoren za duhovne teme ako ne budete pitali.

Sagledajte svoje misionsko polje (Dela 23,11; Rimljanima 1,16; Marko 10,45) – Ne samo one koji se nalaze izvan crkve (priatelje, kolege, školske drugove, društveno zanemarene osobe), već i one unutar vašeg najužeg kruga. Osvrnite se oko sebe i procenite gde biste i na koji način mogli biti od koristi. Naše misionsko polje počinje u domu i proširuje se na sva mesta na koja idemo.

Idite (Dela 21,11-14, Isus Navin 1,9) – Dovedite se u situacije u kojima možete da izgrađujete odnose. Ako želite da doprete do nekih ljudi, ponudite im neke grickalice, pozovite ih na neki događaj u vašoj crkvi, ili jednostavno priđite i upoznajte se! Kad je reč o nekim iz užeg kruga vašeg uticaja, potrudite se da provodite više vremena s njima, da im pomognete u onome u čemu možete, i budite proaktivni, pokažite im da vam je stalo do njih.

Objavljujte (Dela 22,1-21; 1. Petrova 3,15; Jovan 17,17) – Kad uspostavite odnos, ili kad se ukaže prilika, ne plašite se da iznesete svedočanstvo o tome kako je Bog delovao u vašem životu. Naše svedočanstvo je nepobitno, a slušanjem i iznošenjem priča iz realnog života ljudi koji su bili zadobijeni za Hrista, evanđeoska poruka može postati opipljivija i vidljivija za druge. Nikad nećete znati da li je neko otvoren za duhovne teme ako ne budete pitali. Uz molitvu započnite razgovor o duhovnim temama, i pokrenite pitanje proučavanja Biblije.

Molite se za mudrost i strpljenje (Dela 23,6-9; Matej 10,16) – Premda su evanđeoska poruka i Sveti Duh ono što osvedočava srce, svako biva dosegnut na različit način. Pronadite zajedničko tlo u svom odnosu sa drugima i upotrebitе to u svoju korist. Sve zahteva vreme, i sve predstavlja proces. Nemojte se obeshrabriti ako se stvari ne odvijaju onako kako ste očekivali. Molite se za mudrost i vođstvo Svetog Duha, obavljajte svoj posao verno, a rezultate pre-pustite Bogu.

ODGOVORITE:

1. Do kojih ljudi konkretno možete da doprete i na koje biste praktične načine to mogli da učinite?
2. Na koji način možete, u svakodnevnim razgovorima, da skrenete temu na duhovne stvari?
3. Koji su vam izvori za proučavanje Biblije dostupni? Od koga možete da zatražite mentorstvo i vođstvo u zadobijanju duša?

Endru Park, Ist Lansing, Mičigen

Sve je krenulo naopako. Život se okrenuo naglavačke. Činilo se da je sve urađeno kako treba, ali ipak je ispalo loše. Nije trebalo da bude tako! Najiskreniji napori sa altruističkim namerama izjalonili su se. Da li ste se ikad osećali tako? Ako jeste, onda imate nešto zajedničko s Pavlom.

Siroti Pavle! I pored svojih plemenitih napora da doneše jedinstvo mladoj crkvi, završio je zatvoren u tvrđavi u Antoniji. Ipak, dok su ga stražari vodili uz stepenice tvrđave, uspeo je da nagovori stražare da mu dopuste da se obrati masi. Bio je zadovoljan što može da iznese svoje sve-dočanstvo. A onda je uspeo da izbegne šibanje pozivajući se na svoje rimske građanstvo. Dakle, njegova prva noć u tamnici nije bila baš tako loša. Međutim, sledećeg dana, zasedanje sinedriona bilo je prava katastrofa. Pavlova namera da otpušta postajala je sve neizvesnija.

Njegova druga noć u zatočeništvu bila je pravo duševno mučenje. Pavle je proveo noć kudeći i preispitujući svoje odluke. Da li je pogrešio što se podvrgao obredu očišćenja? Učinio je to samo radi jedinstva. Šta će ispasti od njegovog evanđeoskog rada? Da li će se njegova služba završiti na takav način? Bilo je još toliko toga što je želeo da učini. Bilo je tako mnogo drugih gradova u kojima je trebalo propovedati dobru vest o Isusu. „Nema sumnje da je Pavle, razmišljajući o događajima prethodna dva dana, dovodio u pitanje mudrost svoje uporne namere da poseti Jerusalim uprkos ponovljenim upozorenjima šta će mu se tamo desiti.”¹

Da li je sudbina Stefana, u čijem je kamenovanju imao ključnu ulogu, ironijom slučaja trebalo da postane i njegova? Razmišljaо je o Isusu, svom Iskupitelju, koji ga je izbavio iz okova starih običaja i tradicije. Pavle je znao šta se dešava kad se sinedrion na nekog razgrevi. Da li mu predstoji smrt?

Noć je proveo izlivajući srce u molitvi. Ne znamo u koje doba noći se to dogodilo, ali čitamo: „Gospod stade pred Pavla i reče: 'Samo hrabro. Jer, kako si o meni svedočio u Jerusalimu, tako treba da svedočiš i u Rimu'“ (Dela 23, 11, SSP).

Pavlov bol u srcu pretvorio se u radost. Gospodnje obećanje bilo je tako slatko. Oduvek je želeo da ode u Rim. Nije zamišljaо da će tamo ići u lancima, ali nije mario. Isus je radio na tome da ga izvuče iz njegove nevolje. Inače, Isus je stručnjak za to da stvari nešto dobro iz loših situacija.

Možda je Pavle mislio na vreme koje je proveo u tvrđavi u Antoniji kad je napisao: „Bog u svemu radi za dobro onih koji ga vole, onih koji su po njegovom naumu pozvani“ (Rimljanima 8,28, SSP)

ODGOVORITE:

1. Kad naš život postane haotičan i izgleda da je sve krenulo naopako, kako da sačuvamo veru i da se držimo svoje nade?
2. Možete li se setiti nekog trenutka u svom životu kad je Bog uzeo nešto loše i pretvorio to u nešto dobro?

Nensi Šefner, Solt Lejk Sity, Juta, SAD

1. *Seventh-day Adventist Bible Commentary, Volume 6, page 416.*

ZAKLJUČAK

Niko ne može da ospori da je jedinstvo crkve važno i neophodno za ispunjenje misije koja nam je data – da objavimo evanđelje. Međutim, u tekstu Jovan 17,22.23 vidimo da jedinstvo nije značajno samo kad zajedno radimo, već ono samo po sebi predstavlja svedočanstvo o tome šta Bog može da učini u našem životu. Pavle se suočavao sa različitim preprekama dok se borio za jedinstvo crkve – duboko ukorenjenim predrasudama prema paganima, jevrejskim nacionalnim ponosom i strahom od progona zbog nepristajanja uz preovlađujuće mišljenje. Molite se da Bog nastavi da radi u nama da bismo bili više nalik Njemu, jer ćemo jedino tada biti u stanju da ostvarimo pravo jedinstvo kao Hristovo telo, da propovedamo Njegovu Reč i ubrzamo Njegov drugi dolazak.

RAZMOTRITE

- Uporedite postupke Jevreja koji su prihvatili hrišćanstvo i onih koji nisu, u njihovom odnosu prema Pavlu. Koji su od tih postupaka izazivali nejedinstvo i zašto?
- Razmišljajte o nečemu sa čim se susrećete kod kuće, u školi i na poslu, a što izaziva neslaganje i nejedinstvo. Koji su motivi? Kako se to može videti u našim crkvama?
- Napravite Venov dijagram da biste procenili sličnosti i razlike između jedinstva i konformizma. Kako možemo biti sigurni da podržavamo jedinstvo, a ne konformizam?
- Intervjuišite ljudе u vašoj crkvi postavljajući pitanje šta vide kao nešto što doprinosi jedinstvu, a šta stvara nejedinstvo. Ispitajte ih i o mogućim rešenjima.
- Napravite kolaž slika koje pokazuju nejedinstvo. Kako bi jedinstvo moglo da pokaže da je Bog na delu?
- Razmislite o sledećem citatu iz dela A.V. Tozera *The Pursuit of God (Potraga za Bogom)*: „Da li vam je ikad palo na pamet da je stotinu klavira koji su naštimovali prema frekvenciji iste zvučne viljuške – automatski naštimovalo i među sobom? Oni su usklaćeni zato što su naštimovali ne jedan prema drugom, već prema posebnom merilu kojem svaki pojedinačno mora da se povinuje. Tako su i stotinu vernika, kad se okupe na bogosluženju, i kad svaki gleda u Hrista, bliži u srcu jedni drugima nego što bi ikad mogli biti kad bi, postavši svesni ‘potrebe za jedinstvom’ odvratili svoj pogled od Boga da bi sopstvenim trudom ostvarili bliže zajedništvo.“

POVEŽITE

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 38. poglavje, „Pavle kao zatочenik“; *Sketches from the Life of Paul*, chapter 19, „Meeting with the Elders“; 20, „Paul a Prisoner“.

Isai Mekgrat, Sedar Springs, Mičigen, SAD

Pouka 12

Od 15. do 21. septembra 2018.

Utamničenje u Ćesariji

»Molio bih Boga i za malo i za mnogo
da bi ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas
bili takovi kao i ja što sam, osim okova ovijeh.«

(Dela 26,29)

Dok sam se ponovo upoznavao sa Pavlovom pričom, zatekao sam sebe kako ponavljam ono što je Fist uzviknuo: „Zar luduješ, Pavle?“ (Dela 26,24). Da budem jasan, ne mislim da Pavlovo povinovanje Božjem planu za njegov život predstavlja neku naročitu ludost; umesto toga, divim se njegovoj spremnosti da tako potpuno podredi sopstvenu volju.

Od trenutka kad je prihvatio Božji poziv, posle susreta sa Hristom na putu za Damask, Pavle kao da nikad nije oklevao pred bilo kojim zadatkom. Čak su i Mojsije i Ilijia, velike Božje sluge, ponekad nevoljno sledili Božji plan za njih, s obzirom na izuzetne žrtve koje je to zahtevalo. Ali Pavle se potpuno pokorio.

Potpuno potčinjavanje sopstvene volje Bogu jeste ludost – ako zdrav razum merimo prema ljudskim standardima.

vor toliko je razgnevio prvosveštenika i sinedrion da ga je to skoro koštalo života (Dela 23,1-10). Pavlovo navodno nepoštovanje prema sopstvenom životu mora da je predstavljalo ludost!

Dok ovo pišem, setio sam se priče o još jednom mučeniku – Džimu Eliotu. On se osetio pozvanim da služi narodu Vaodani iz Ekvadora, agresivnom narodu poznatom među njegovim susedima kao Aukas (od reči „awqa“, što na kečuanskom jeziku znači „divlji“). Džim je bio svestan toga, ali nije dopustio da ga to odvraći od njegove misije. Proveo je nekoliko godina pripremajući se za taj susret, tako što je prvo naučio kečuanski jezik i upoznao se sa njihovom kulturom, postavio logor u blizini teritorije naroda Vaodani, i angažovao druge da mu pomognu u tom radu.

Jedan od Džimovih saradnika, Nejt Sejnt, bio je pilot koji je uspeo da locira obližnju Vaodani zajednicu dok je nadletao teren. Bila je tu i Nejtova sestra, Rejčel, koja se sprijateljila sa jednim Vaodani izbeglicom koji je ovaj tim naučio nekim izrazima iz jezika kojim se služilo to pleme. Ovaj misionski tim je pokušavao da zadobije poverenje Vaodani naroda tako što su im bacali poklone iz aviona i pozivali ih na njihovom jeziku. Kada su im Vaodani odgovorili, izgledalo je da su postigli uspeh. Ohrabreni time, Džim i još četvorica misionara odlučili su da se sretnu sa pripadnicima naroda Vaodani licem k licu. Međutim, sva petorica su bila ubijena kopljem u roku od jedne sedmice.

Potpuno potčinjavanje sopstvene volje Bogu jeste ludost – ako zdrav razum merimo prema ljudskim standardima. Ali ako to činimo kao Božje sluge, onda je potčinjavanje naše volje Božjoj jedino što možemo bezbedno da uradimo. „Jer, ko hoće da spase svoj život, izgubiće ga, a ko izgubi svoj život radi mene, spašće ga“ (Luka 9,24, SSP).

Malkolm Tomson, Orlando, Florida, SAD

ISTORIJA SE PONAVLJA

DOKAZ (Dela 25,11)

Ne

Izgleda da je apostol Pavle, kad je uložio žalbu caru, uzeo u obzir rizike. Mogao je da odluči da ide u Jerusalim na još jedno suđenje, ili da ostane u Cezareji dok njegov priziv caru ne bude odobren, a onda da ode u Rim. Istorija pokazuje da je on izabrao da ide u Rim, glavni grad paganskog sveta, prvenstveno da bi ispunio ono što je rečeno u tekstovima Dela 9,15 i Dela 23,11.

Da se ne zavaravamo, da je Pavle ostao u Jerusalimu ili Cezareji izvesne opasnosti bi mu i dalje pretile, jer su Jevreji kovali zavere da ga ubiju. Ironično je što su Jevreji pokušavali da ubiju Pavla, dok su paganski vladari pokušavali da ga zaštite od „divljih vukova“. Tokom perioda koji razmatramo, Jevreji su mrzeli rimsku okupaciju Judeje koja je bila poprište neprekidnih pobuna i ustanaka. Filiks i Fist su poznavali tu istoriju zategnutih odnosa, i u ovom slučaju nisu hteli da donose sud o nečemu što se ticalo jevrejske doktrine. Zato su insistirali na tome da izbegnu nepotrebno sukobljavanje sa jevrejskim vođama. Ne želeteći da se ponovi situacija slična onoj sa Pilatom prilikom Isusovog suđenja, a znajući da je Pavle nevin, Fist a ni Filiks, nisu imali drugog izbora nego da odobre Pavlovu odluku kao rimskog građanina da mu se sudi pred cezarem u Rimu.

Verujem da drugi razlog za Pavlovu odluku da ide u Rim ističe zapažanje da je on bio sigurniji među paganima. S obzirom na mržnju Jevreja prema njemu, rođenu iz netrpeljivosti i samopravednosti, Pavlova jedina mogućnost za samoodržanje bila je da sledi primer Davida i Ilike koji su se osećali sigurnije među paganima nego među onima koji su odbacili svetlost sa neba.¹ U knjizi 1. Samuilova, 27. i 28. poglavlje daju žalosnu sliku Davida koji beži od Saulove potere i donosi odluku da postane plaćenik Filisteja (1. Samuilova 27,1.2). Bilo je to ironično, s obzirom da je David bio glavna pretnja Filistejima pošto je ubio Golijata i mnoge druge njihove ljudi. Slično tome, prorok Ilij je bio primoran da potraži hranu od udovice iz Sarepte (1. O carevima 17,7).

Istorija se ponovila, budući da je takozvani Božji narod ispoljio duh ponosa, mržnje, sebičnosti, nasilja i otvrduo srcem prema Božjem istinskom pozivu. Bez obzira na to, u svakom slučaju živa Božja Reč se objavljivala nejевrejskim zajednicama, što je dovodilo do obraćenja ljudi koji su ubrzali rast rane crkve. Dok čekamo na Hristov povratak, prosto se pitamo da li bi sličan fenomen mogao da se dogodi i u današnjim verskim zajednicama.

ODGOVORITE:

Da li se osećate bezbednije u društvu neverujućih, gde nema toliko osuđivanja, kriticizma i iznalaženja mana, nego u krugu svoje verske zajednice u kojoj možda ima razmetanja i nesvetog ponašanja, što ne nalikuje Hristu?

Houp Vilijams, Orlando, Florida, SAD

1. Elen G. Vajt, Apostolska crkva – Hristovim tragom, 40. poglavlje.

NEOKOVANA PORUKA

LOGOS (Dela 9,15; Dela 20,22-24; Dela 21,8-24; Galatima 1,15)

Po

Sve ide na dobro? (Rimljanima 8,28)

Priča o Pavlovom hapšenju i zatočeništvu, kako je u kratkim crtama prikazana u Delima apostolskim, predstavlja neverovatan primer delovanja Božjeg proviđenja u prilog Njegovom narodu, radi ostvarenja Njegovih ciljeva i osnivanja hrišćanske crkve. Sve je to učinjeno nasuprot jakim snagama koje su bile odlučne da očuvaju ukorenjene tradicije i opovrgnu proročke istine. Na površini, vidimo borbu između Pavla i jevrejskih vlasti. Međutim, moramo prepoznati i Veliku borbu između Hrista i sotone koja se odvija iza kulisa – Bog ne prestano ostvaruje pobedu, čak i kad sve izgleda mračno i beznadežno.

„Sve ide na dobro...“ Ali trebalo bi da budemo pažljivi u vezi s tim kako tu mačimo reč „dobro“. To što sve ide na dobro ne mora da znači da će se sve odvijati na način koji se nama svida, ali će se, u svakom slučaju, odvijati u skladu s Božjom voljom i Njegovim dobrim namerama.

Bog nije iznenađen hapšenjima i zatočeništvom (Dela 9,15)

Kad je Savle progonio i ubijao članove nove crkve, Bog nije bio iznenađen tom situacijom. Vidimo zabrinutog Ananiju koji Bogu objašnjava ko je Savle, ne znajući da je Bog već preobratio ubicu Savlu kako bi postao Njegov glasnik. Božji odgovor Ananiji u tekstu Dela 9,15.16 glasi: „Iди, jer taj čovek je moje izabrano oruđe da iznese moje ime pred pagane, pred kraljeve i pred Izraelce. Ja ču mu pokazati koliko treba da pretrpi za moje ime“ (SSP).

Pavle se spremno poviňuje Božjem planu da bude Njegov svedok (Galatima 1,15; Dela 20,22-24; Dela 21,8-24)

Nakon svog obraćenja, Pavle je postao potpuno svestan Božjeg plana za njegov život. Bog je rekao da će mu pokazati koliko treba da pretrpi Njega radi dok bude objavljivao evanđelje o Isusu Hristu. U Galatima poslanici, Pavle kaže da ga je Bog odvojio još od rođenja kako bi mu otkrio svog Sina i tako mu omogućio da paganima propoveda o Njemu. Pre odlaska u Jerusalim, Pavle je pomenuo da ide u taj grad ne znajući tačno šta će mu se tamo dogoditi. Znao je samo da ga je Sveti Duh upozorio da ga čekaju teškoće i zatvor (Dela 20,22-24).

Ali, skoro predvidljivo, Pavle, koga su njegovi sunarodnici Jevreji uhapsili i tukli, a rimska vlast mučila i bacila u tamnicu, gledao je dalje od svih tih iskušenja i teškoća, smatrajući sebe ne samo sužnjem rimske i jevrejske države, već sužnjem Isusa Hrista (Efescima 4,1; Efescima 3,1; Filimonu 1,1). Gledao je dalje od fizičkih lanaca i rešetaka, smatrajući sebe čovekom koji je prosto gonjen Hristovom ljubavlju (2. Korinćanima 5,14).

Pavle pred jevrejskim i rimskim vođama (Dela 9,16; Dela 26,17)

Pavle je bio Jevrejin, ali i rimske građanin. Te dve činjenice uticale su na način na koji su se prema njemu ophodili oni koji su ga zarobili. Pavlovo jevrejsko nasleđe bilo je veoma dobro poznato Jevrejima, pošto je on svojevremeno bio

jedan od njihovih istaknutih članova i činio potpuno isto što i oni. Na iznenadenje svojih paganskih tamničara, Pavle je otkrio da je rimski građanin, što mu je dalo izvesne prednosti koje su olakšale njegovu službu dok se nalazio u zatočeništvu. Zahvaljujući tome što je bio rimski građanin, Pavle nije smeо biti okovan lancima niti šiban ako se prethodno ne utvrdi da je kriv. Takođe je imao pravo da se suoči sa svojim tužiteljima kako bi odgovorio na optužbe koje su bile iznete protiv njega. To je značilo da su Jevreji morali da dođu do Cezareje da bi pokrenuli slučaj protiv njega.

Jevrejske vođe su otpočele svoje obraćanje Filiku, ne iznošenjem bilo kakvih dokaza, već laskanjem. Učinili su to smatrajući da će laskanje Filiku biti najuspešniji način da postignu da im Pavle bude izručen kako bi mogli da ga ubiju. To nam mnogo više govori kako su oni doživljavali karakter namesnika, nego o vrednosti dokaza koje su imali da mu iznesu. Pavle je, s druge strane, bio mnogo više zainteresovan da iskoristi tu priliku kako bi izneo istinu evanđelja vođama koji možda nikad više neće imati priliku da je čuju.

**Bog neprestano
ostvaruje pobedu,
čak i kad sve
izgleda mračno i
beznadežno.**

Čudesno je kako se Bog starao o Pavlu, čak i dok je stradao za evanđelje Isusa Hrista (Dela 9,16). Bog je obećao da će ga izbaviti i od njegovih sunarodnika kao i od pagana (Dela 26,17). Pavlovo rimsko nasleđe dalo mu je izvesne prednosti štiteći ga od jevrejskih hordi koje su želete lažno da ga optuže i ubiju bez poštenog suđenja. Mogli bismo da kažemo da je Pavle bio u rimskom pritvoru radi zaštite od jevrejske rulje. To mu je omogućilo da pažljivo iznese evanđelje kako Jevrejima, tako i paganima, caru i siromašnom narodu.

***Pavlova poruka zatvorskim stražarima, upraviteljima i caru
(Dela 24,22-27)***

U svim svojim odgovorima onima koji su ga zarobili, Pavle je želeo da razjasni da protivljenje Jevreja s kojim se suočavao, kao ni njegovo zatočeništvo nije zasnovano na nečem lošem što je uradio protiv Jevreja, njihovih zakona i tradicije, kao ni protiv rimskih zakona. Želeo je da svi znaju da je pravi razlog zbog čega je bio omrznut, šiban i zatvaran upravo evanđelje koje je propovedao, uključujući i Hristovo vaskrsenje. To je, kako je Pavle isticao, bilo direktno ispunjenje svega što su proroci najavljuvali. Pavle je govorio o veri u Isusa Hrista i držao predavanja o pravednosti, samokontroli i суду koji će doći. Filiks nije mogao više da sluša „To je dovoljno za sad!“ – kazao je. „Možeš da ideš.“

Fist je optužio Pavla da je poludeo, dok ga je kralj Agripa pitao da li misli da može da ga preobradi za tako kratko vreme. Zapovesti rimskih vladara pokazuju da je Sveti Duh osvedočavao te slušaoce Pavlove neokovane poruke. Kao što je Pavlov napad pre njegovog obraćenja bio napad na Isusa, tako je i njegovo novo, nedvosmisleno istupanje predstavljalo odbranu evanđelja Isusa Hrista. Evanđelje je zaista sila Božja za osvedočenje i obraćenje ljudi.

Robert Miler, Orlando, Florida, SAD

Ima trenutaka u našem životu kad nam dođe da se predamo. Neki od nas, kao što je bio Pavle, našli su se u situacijama kad je izgledalo da se oko njih podižu zidovi i da nema mnogo nade. Pavle nas, međutim, uči kako da se čvrsto držimo Boga čak i u tim trenucima očajanja. Kad je bio prinuđen da se brani pred zvaničnicima, Pavle nikad nije iskoristio te trenutke da bi se odrekao svoje vere, već ih je prihvatao i nastavljao da objavljuje istinu na čast i slavu Bogu.

„Pavle je to smatrao Bogom danom prilikom i verno ju je iskoristio. Bio je svestan da su muškarci i žene pred kojima je stajao imali vlast da mu oduz-

Pavle nas uči kako da se držimo Boga čak i u tim trenucima očajanja.

mu ili poštede život, ali ipak im se nije obraćao hvalospevima i laskanjem. Znao je da će njegove reči za njih biti miris za život ili miris za smrt, pa je, zaboravljajući na sebične obzire, nastojao da ih upozori na opasnost u kojoj su se njihove duše nalazile.”¹

„Apostol je smatrao da evanđelje, bez obzira ko su bili ti koji su slušali njegove reči, postavlja pred njih određene zahteve. Oni će ili stajati među čistima i svetima oko velikog belog prestola, ili će biti među onima kojima će Hristos reći: ‘Idite od mene vi koji činite bezakonje.’ Znao je da će sa svakim od svojih slušalaca morati da se sretne pred nebeskim sudom, i da će tamo morati da podnese izveštaj ne samo za sve ono što je govorio i činio, već i za pobude i duh u pozadini njegovih reči i dela.”²

„On je svojim slušaocima prikazivao Božji karakter – Njegovu pravednost, pravdu i pravičnost. Jasno je obrazlagao čovekovu dužnost da živi životom trezvenosti i umerenosti, držeći strasti pod kontrolom razuma, u saglasnosti s Božjim zakonom, i čuvajući fizičke i umne sile u zdravom stanju.”³

„Pavle se zatim potradio da umove svojih slušalaca usmeri ka velikoj Žrtvi za greh. On je ukazao na žrtve koje su bile samo senka dobrih stvari koje će doći, a onda je predstavio Hrista kao antitip svih tih obreda – Žrtvu na koju su oni ukazivali kao na jedini izvor života i nade za palog čoveka.”⁴

ODGOVORITE:

1. Zašto je, po vašem mišljenju, Pavle smatrao važnim da proslavi Boga čak i na sudu?
2. Kako mi kao hrišćani možemo smoći snage da svetlimo za Boga dok prolazimo kroz teške situacije?

Džilian Hogton, Orlando, Florida, SAD

1. Ellen G. White, *Sketches from the Life of Paul*, p. 240
 2. Isto.
 3. Isto, str. 241.
 4. Isto, str. 242.

19. septembar 2018.

KOLIKO JOŠ, GOSPODE?

PRIMENA (Dela 25,13-27; Dela 26,12-32)

Sr

Tokom dve godine svog nepravednog zatočeništva, Pavle je bio svestan da bi se suočio sa smrću ako se vrati u Jerusalim (Dela 25,3), ali da bi isto moglo da mu se dogodi i od strane Fista i Agripe. Međutim, iako se nalazio u doslovnoj tamnici, Pavle je na prvom mestu doživljao „božansko zatočeništvo”.¹

I naše božansko zatočeništvo može se javiti u raznim oblicima. Možete doživeti odlaganje u svojim nastojanjima da ostvarite neki akademski ili profesionalni uspeh. Može doći do zdravstvenih problema koji će vas sprečiti da postignete neke lične ciljeve. Nekim drugima može izgledati da je plan koji su imali za svoj život potpuno promenjen i da im je život zahvatio nekontrolisani vihor.

Kako možemo doživeti „božansko zatočeništvo”, a ipak ostati verni i odlučni? Važno je da izvlačimo pouke iz prethodnih iskustava i duhovnih saznanja. To može izgledati skoro neshvatljivo kad se suočimo s nečim od čega nam naizgled zavisi život. Bilo kako bilo, vera je jedino što imamo kad se ovozemaljske slobode i imovina uklone. Pavle je, bez sumnje, razmišljaо о pozivu koji je primio i o iskustvima koja je imao sa objavlјivanjem evanđelja (Dela 9,15.16; Dela 26,1-11; Rimljana 1,1). Njegove patnje ipak se nisu mogle porebiti sa slavom koju mu je Hristos otkrio (Rimljana 8,18.22).

Kako možemo da pobedujemo u vreme duhovnog ili doslovnog zatočeništva?

Imajmo na umu da Bog ima plan za život svakog od nas. Njegovi putevi i Njegove misli ne mogu se porebiti s našima (Isaija 55,8.9), niti mi uvek razumemo Njegov plan. Vaše „zatočeništvo” može postati svedočanstvo koje će druge voditi ka Isusu. Vaša priča možda neće biti kao Pavlova, ali ako je utemeljena na veri i nadi koju samo Hristos daje, rezultat će biti večni život.

„Zatočeništvo“ nije kazna, već prilika. Pavlovo zatočeništvo omogućilo mu je da svedoči i objavljuje evanđelje (Dela 26,27-31). Način razmišljanja koji odražava prihvatanje Isusovog naloga za nas pomoći će nam da vidimo prilike pre nego smetnje (Matej 28,19.20).

Moramo biti odlučni u svom verovanju u Božju vrhovnu volju. Avram nije dovodio u pitanje Božju volju kad je trebalo da prinese Isaka na žrtvu, kao što nije ni Jov tokom svojih stradanja (Jov 1,21; 1. Mojsijeva 22,12). Vera tih biblijskih „divova“ može izgledati veća nego naša sopstvena, ali jedino svakodnevnim proučavanjem i iskrenim traženjem Božjeg lica možemo uzrasti tako da razumemo Njega i Njegovu božansku volju (1. Petrova 5,10).

ODGOVORITE:

1. Koje su neke od strategija koje koristite da biste ostali verni u trenucima kad izgleda da nema izlaza?
2. Koje su prednosti jačanja vaše vere?
3. Šta mislite, na koji način nam Pavlov primer pokazuje kako da izdržimo „božansko zatočeništvo“ u sopstvenom životu?

Oterin Opal Levard, Orlando, Florida

1. See Deffinbaugh, Robert L., „Studies in the Book of Acts“. Bible.org, 31 March 2017.

Mora da vam se dopada odvažnost apostola Pavla dok je neustrašivo činio ono na šta ga je Bog pozvao. Mora se zapaziti da, koju god odluku da je doneo, to je bilo pod vođstvom i podsticajima Svetog Duha. U normalnim okolnostima, kad god nam se ukaže prilika da svedočimo za Gospoda, opšte prihvaćeno mišljenje je da treba to i da učinimo. Međutim, zapazite Pavlovo odbijanje da objavi evanđelje narodu iz Azije (videti Dela 16,6-8). On to nije odbio iz ličnih razloga, već zato što je bio u potpunosti ispunjen Svetim Duhom i savestan prema Njemu. U tome leži problem kad je reč o hrišćanima koji drže zapovesti. Oni smatraju da je njihova jedina obaveza da drže slovo Dekaloga.

**Pokušaj da se Božji
zakon drži bez
vođstva Svetog
Duha i ispunjenosti
Duhom predstavlja
samopravednost.**

u trenutku kad ga je jedan prorok upozorio da ne ide u Jerusalim jer će mu sloboda biti ugrožena. Pavle je, ipak, smatrao da ima Duhom zadatu obavezu da bude тамо, i zato je otišao.

Kad su Pavle i Sila bačeni u tamnicu, umesto da tuguju zbog svoje nesreće, koja je i sama bila posledica njihove vernosti Svetom Duhu, oni su se molili i pevali. Obojica su imali priliku da pobegnu posle zemljotresa, ali ponovo su bili Duhom vođeni, i nisu postavili svoje samoodržanje iznad spasenja, već su ostali u lancima i na taj način pokazali da prihvataju Hristov plan za svoj život. Kao rezultat toga, tamničar, koji se spremao da izvrši samoubistvo, pokajao se i prihvatio evanđelje zahvaljujući svedočanstvu ove dvojice hrabrih, Duhom ispunjenih ljudi.

Predma se nije plašio da umre za svog Učitelja, Pavle nije nepažljivo dovodio svoja prava, niti svoj život u opasnost, već je iskoristio zakon da bi se borio za pošten i zakonit postupak. To mu je pružilo priliku da svedoči ne samo običnim ljudima, već i kralju Agripi i drugim plemićima tog vremena. Kralj Agripa zamalo nije prihvatio uslove evanđelja, ali i pored njegovog konačnog odbijanja, nekolicina drugih prihvatali su Pavlovo svedočenje.

Pavle je revnovao za Istinu, i bio je spremjan na sve kako bi pogubio one koji su se protivili njegovoj veri. Bog je video tu revnost i pružio mu priliku da je upotrebi kako bi širio evanđelje. Možda i zbog osećaja krivice prema nevinima koje je ranije uništavao, sada se verno prepustio istoj sudbini. Suočio se sa svojim dželatima neustrašivo, jer je znao da postoji kruna koja ga čeka. Njegovo hrabro svedočenje navelo je mnoge duše da prihvate Hrista i dobru vest o spasenju.

Pol Klark, Orlando, Florida, SAD

OSVEDOČENI OD STRANE OSUĐENIKA

ISTRAŽIVANJE (Dela 26,24-32)

Pe

ZAKLJUČAK

Pavle, sada odani hrišćanski obraćenik pošto se sreo sa Hristom, posvetio se tome da Hristovo ime iznese pred pagane, bez obzira na neizbežne patnje koje će morati da pretrpi. Trpljenje nepravednog i nezakonitog utamničenja u Cezareji nije ga sprečilo u tome da objavljuje vaskrslog Hrista pred namesnicima Filiksom, Fistom, i kraljem Agripom – do te mere da su oni bili osvedočeni i skoro preobraćeni u hrišćanstvo. Kakav primer postojanosti nam je Pavle ostavio da sledimo! Nikakvi vidovi patnji ili kazni, pravedni ili nepravedni, ne smeju nas sprečiti u objavljivanju vaskrslog Hrista. Donesimo odluku u svom srcu i izjavimo kao Pavle: „Za mene je život Hristos, a smrt dobitak“ (Filipljanim 1,21, SSP).

RAZMOTRITE

- Napravite Venov dijagram upoređujući „slobodu“ i „zatočeništvo“. Pokušajte da nađete bar četiri sličnosti i četiri razlike.
- Intervjujite nekog ko je bio u zatvoru. Postavite mu pitanje kako iz njegove perspektive izgleda život iza rešetaka i u kojim slobodama sada uživa.
- Posetite neki zatvor da biste stekli utisak iz prve ruke u vezi s tom institucijom.
- Iznesite svoje svedočanstvo i govorite o veri s nekom uticajnom osobom u svojoj sredini ili zemlji, s nekim kao što su kongresmeni, senatori, članovi parlementa, sudije, ili predsednik i premijer vaše zemlje.
- Sastavite pesmu o slobodi koja će nas podsećati na slobodu koju imamo u Hristu.
- Pođite sami u dugu šetnju sa Isusom da biste izrazili koliko ste zahvalni što možete slobodno da Mu služite.
- Molite se za one koji su u zatvoru zbog svojih hrišćanskih uverenja, kao i za one koji su zatočenici svog uma.
- Nacrtajte neku osobu, ili neko drugo živo biće (pticu ili životinju) koja je najpre bila zatočena, ali je sada slobodna. Uhvatite tom ilustracijom njen izraz lica i govor tela.

POVEŽITE

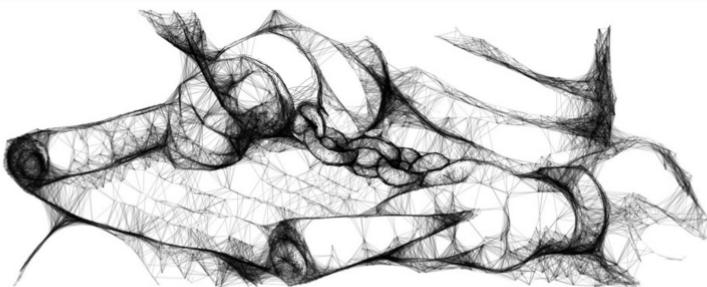
Otkrivenje 2,10.

Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, 38. poglavlje, „Pavle kao zatočenik“; 39. poglavlje, „Suđenje u Česariji“.

Arlin Tomson, Orlando, Florida, SAD

Pouka 13

Od 22. do 28. septembra 2018.

Putovanje u Rim

»Ne boj se, Pavle. Ti treba da staneš pred cara.«

(Dela 27,24, SSP)

NEUMORNA POTRAGA ZA BLAGODAĆU

UVOD (Dela 23,11)

Su

Mnogo puta se u našem hodanju sa Hristom osećamo krivim zato što ne uspevamo da budemo kao On. Krivica nastaje kao rezultat duhovnog osvedočenja do kog dolazi nakon greha. Taj krug življenja za Hrista, a zatim padanja i traženja oproštenja dešava se češće nego što bismo voleli da priznamo. Međutim, Bog je neumoran!

Biblia kaže da On neumorno traga za nama još otkad smo otpali od blagodati. Zar niste zahvalni zbog Isusa? Nekome ko je sveprisutan, sveznajući i svemoćan dovoljno je stalo do svakog od nas pojedinačno da bi naše duše učinio prioritetom. Mi smo Mu bitni! I više od toga – On čezne za bliskošću u našem odnosu s Njim.

U tekstu Dela 23,11 stoji: „Sledeće noći Gospod stade pored Pavla i reče...“ U tom trenutku, Pavle se nalazio u zatvoru. Bačen je u tamnicu pošto je govorio o Hristu onima koji nisu bili spremni to da prime. Međutim, usred njegovog očajanja, Hristos mu je prišao tu gde se nalazio. Bog ga je pronašao na jednom od najnižih mesta na kojima se uopšte možemo naći – u zatvoru. Uprkos činjenici da je Pavle, nekada Savle, svojevremeno slao hrišćane u zatvor, Hristos mu je oprostio. I ne samo da mu je oprostio, već ga je vratio u ispravan odnos sa Bogom, tako da je Pavle sad mogao da nastavi Njegovu misiju, šireći evanđelje po čitavom svetu.

**Bog je
neumoran!**

Pođimo još malo dalje. Kad služimo Bogu u duhu i istini, Hristos nam obznanjuje svoje prisustvo. Božje prisustvo je najmoćnije mesto na kom uopšte možemo biti, i trebalo bi svi da težimo tome da budemo na tom mestu, kako bismo čuli Njegov glas i znali koji sledeći korak da preduzmemo. Ono što je tako zadržavajuće u vezi sa Božjim prisustvom jeste Njegova opipljivost. Božji glas i Njegovo prisustvo su opipljivi. To znači da kuda god da odemo, kuda god da nas život odvede, možemo prizvati Gospoda, čak i usred oluje. Ta prednost je dar, a takođe i duhovna sila nad neprijateljem. Kad Bog svojim prisustvom ispunji neku prostoriju, sve što ima veze sa paklom mora da nestane. To uključuje sumnju, stres, zebnu, depresiju i drugo. Sve to bledi i na najmanju naznaku Njegovog prisustva. Kao hrišćani, uvek ćemo zadobijati pobedu nad neprijateljem zato što nas Hristovo prisustvo isceljuje.

Rakel M. Ričards, Lorensvil, Džordžija, SAD

Nada usred oluje (Dela 27,9-11.20-26)

U 27. poglavlju Dela apostola, srećemo se s Pavlom, ostalim zatvorenicima i rimskim kapetanom na brodu za Rim. Iako do tog trenutka nikakva krivica nije nađena na njemu, Pavle je putovao u Rim da bi mu se sudilo – ponovo. Nije bio optužen ni za kakav zločin, osim propovedanja evanđelja o Isusu Hristu (Dela 24,25.26; Dela 26,31). I kao da sve to nije bilo dovoljno da zaokupi Pavlove misli, trebalo je da pođe na put u jednom od najopasnijih perioda godine za putovanje po moru.¹ Pokušao je da upozori kapetana zaduženog za brod na opasnost koja im je pretila ukoliko nastave putovanje. Ne samo da su mogli da izgube brodski tovar, već i svoje živote (Dela 27,9-11). Međutim, uprkos Pavlovom upozorenju, kapetan je odlučio da nastavi put.

Putovanje se nastavilo, a vetrovi su postajali sve opasniji. Posle nekoliko dana, bili su prinuđeni da se oslobole brodskog tovara, samo da bi sačuvali život (Dela 27,18.19). Na kraju, sunce i zvezde više nisu osvetljivali nebo. Tama ih je danima okružavala (Dela 27,20). Počeli su da gube nadu da će se izvući živi. Sa ljudskog aspekta, svaka nada bila je izgubljena. I upravo u tom trenutku u priči vidimo kako Bog čini ono u čemu je najbolji – unosi nadu u naizgled beznadežnu situaciju.

U tekstu Dela 27,21-26, vidimo kako Pavle ohrabruje ljude prenoseći im poruku koju je dobio od Gospodnjeg anđела, a koja glasi: „Ne boj se, Pavle. Ti treba da staneš pred cara. I, evo, Bog ti je poklonio sve ove koji s tobom plove“ (Dela 27,24, SSP). Iako je kapetan zanemario Pavlovo upozorenje, Bog je radi Pavla pokazao milost prema njemu i svim ljudima na brodu. To je još jedan primer koji pokazuje da je Bog još uvek koristio Pavla uprkos grešci koja ga je pre svega i dovela u tu situaciju (Dela 21,20-30). Usred najbeznadežnijih okolnosti – čak i onih u koje sami sebe dovodimo – Bog je tu da bi nam pružio nadu.

Čuda tokom čitavog putovanja (Dela 27,30-44)

Bog je nastavio da pruža nadu Pavlu i ostalima na brodu tokom čitavog njihovog putovanja za Rim. Međutim, i pored uveravanja da neće umreti, mornari su se ponovo uplašili za svoj život (Dela 27,33-36.41-44). Misleći da neće preživeti, skovali su plan da napuste brod i pobiju zatvorenike kako nijedan ne bi pobegao (Dela 27,42). Ali, zahvaljujući tome što je Pavle poslušao Boga i preneo im poruku nade, kapetan nije dopustio vojnicima da sprovedu svoj plan. Bog je upotrebio kapetana da bi spasao Pavla i ostale zatvorenike da ne budu ubijeni (Dela 27,43.44). Poruka koju je Bog dao Pavlu da objavi nije bila samo poruka nade, već i milosti. Zahvaljujući Pavlovoj poslušnosti, njegov život je bio pošteđen. Ta čuda su se nastavila na Malti, gde su zastali na svom putovanju, i gde im je Bog obezbedio sigurnost, hranu i smeštaj (Dela 28,1-

10). I pored burnog putovanja, Bog je i dalje bio s Pavlom i brinuo se za svaku njegovu potrebu na putu.

Dolazak u Rim (Dela 28,16.30.31)

Konačno, posle nekoliko meseci putovanja, Pavle je bezbedno stigao u Rim (Dela 28,16). Po dolasku, bilo mu je dopušteno da boravi u kućnom pritvoru sa samo jednim vojnikom koji ga je čuvao (Dela 28,16). Bilo je to samo po sebi čudo. Međutim, ni to nije promenilo činjenicu da je Pavle i dalje bio zatvorenik. Bog je nastavio da ga koristi, ali nije oslobođio Pavla od posledica njegove odluke. Pavle nije mogao da živi slobodno, kao što je bilo uobičajeno za rimske građane. Nije mogao da nastavi da putuje svetom kako bi objavljivao evanđelje kao što se nadao (Rimljanima 15,24). Ali i posred posledica koje je trpeo, Bog mu je ukazao milost time što te dve godine zatočeništva nije morao da provede u zatvorskoj celiji (Dela 28,30). Pavlov život je više puta bio pošteđen u toku samog putovanja, a Bog je nastavio da ga koristi čak i u kućnom pritvoru, da bi se preko njega proslavio.

Posledice i milost se uzajamno ne isključuju.

Posledice i milost se uzajamno ne isključuju. Možete doživeti i jedno i drugo u isto vreme. Iako je živeo s posledicama svoje odluke, Bog je uvek iznova pokazivao milost prema Pavlu. To važi i za nas danas. Iako ne ukida posledice naših postupaka, Bog nastavlja da pokazuje milost prema nama, i da nas koristi sebi na slavu, kao što je učinio s Pavlom.

Hristos naša nada (Dela 28,31)

Na prvi pogled deluje da u tom mnoštvu čuda, ispoljavanja milosti i posledica, nije bilo nikakve povezanosti. Međutim, u završnim poglavljima Dela apostolskih, vidimo da sva ta tri elementa deluju povezano. Premda se, zbog odluka koje je donosio, nije baš sve odvijalo prema planu, Pavle nam pokazuje da čak i kad zabrljamo, to još uvek nije kraj priče. Iako ćete možda morati da trpite posledice svojih odluka, to vas ne čini neupotrebljivim za Boga. On može i hoće da deluje preko vas dokle god ste vi spremni na to, kao što je bio Pavle. Posredstvom Hrista, i mi smo sposobni da činimo čuda i objavljujemo evanđelje svima koji hoće da slušaju (Dela 28,31).

ODGOVORITE:

1. Na koji način vam je Bog pružio nadu u vašim „olujama“?
2. Zašto Bog dopušta da trpimo posledice svojih postupaka i pored toga što nam je već oprostio?

Džoj Čikvikvi, Berien Springs, Mičigen, SAD

1. Erno Gyeresi, *Andrews Study Bible Commentary* (Berrien Springs, MI: Andrews U Press, 2010), pp. 1462.

Zašto da slušamo Pavla, zatvorenika? Ja sam vlasnik ovog broda. Učinićemo kako ja kažem. „Luka Dobra Pristaništa predstavljala je nedovoljan zaklon od zimskih vetrova, a... obližnji grad, budući tako mali, nije pružao mnogo toga čime bi tri stotine vojnika i putnika mogli da se zanimaju tokom boravka od

Iskušenje je postalo svedočanstvo.

nekoliko meseci. Luka Feniks, udaljena samo trideset četiri milje (oko 55 kilometara), bila je dobro zaštićena, i predstavljala je u svakom pogledu daleko poželjnije mesto za prezimljavanje.¹ Ići ćemo u Feniks. I tako, vlasnik lađe nije mogao ni da pretpostavi koliko će uskoro zažaliti zbog odluke.

„Nisu daleko odmakli kad se na njih s nemilosrdnom žestinom obrušio olujni vetar koji, na toj geografskoj širini, često poprima takvu snagu upravo posle slabog južnog vетра. Od prvog trenutka kad je oluja zahvatila lađu, njeno stanje bilo je beznadežno. Udari veta bili su tako iznenadni da mornari nisu imali ni trenutak vremena da se pripreme, te su mogli samo da prepuste brod na milost i nemilost nepogode.“²

I Pavle je mogao da se prepusti očajanju, ali umesto toga je ponudio svoju pomoć i podršku tokom oluje. „U tom trenutku iskušenja, on se verom uhvatio za ruku beskrajne sile, sa srcem spokojnim u Bogu, tako da su, usred sve te sumornosti koja ga je okružavala, njegova hrabrost i plemenitost duše zasjale najblištavijim sjajem. Dok su svi oko njega očekivali samo skoru propast, ovaj Božji čovek, sa smirenošću čiste savesti, izlivaо je svoje usrdne molitve u njihovu korist.“³

On je nudio nadu: „Savetujem vam da se razvedrite, jer nijedan od vas neće izgubiti svoj život, samo će lađa biti izgubljena... Na te reči nada je oživila. Putnici i posada trgli su se iz svoje apatije, i uložili svaki mogući napor da bi spasli svoje živote. Trebalо je još mnogo toga učiniti. Svaki trud u okviru njihovih sposobnosti morao je da se uložи kako bi se izbeglo uništenje, jer Bog pomaže samo onima koji pomažu sebi.“⁴

Kakvo svedočanstvo! Pavle je stajao čvrsto uz Boga u tim trenucima iskušenja. Bio je u prilici da svedoči onima koji pod drugim okolnostima možda ne bi bili prijemčivi. Tekst Dela 27,44 kaže nam da su se svi oni bezbedno iskricali na kopno. Samo zahvaljujući Pavlovoj povezanosti sa Bogom i prijemčivosti posade, to je bilo moguće. Iskušenje je postalo svedočanstvo.

ODGOVORITE:

1. Potražite Dela 27,42-44. Šta bi se desilo da nisu poslušali Pavlov savet? Setite se nekog slučaja kad ste vi bili sputani i kad ste poslušali, ili kad niste poslušali Gospodnji savet. Kakve su bile posledice? Da li je bilo vredno toga?
2. Setite se trenutaka kad ste prolazili kroz iskušenje – nekog teškog perioda u svom životu kad ste gledali u Boga pitajući: „Zašto?“ A sad razmislite o tom iskustvu kao o svedočanstvu za druge. Na koga bi to moglo da utiče i kako?

Nikol Hamilton, Orlando, Florida, SAD

1. Ellen G. White, *Sketches from the Life of Paul*, p. 264.
 2. Isto.
 3. Isto, str. 266.
 4. Isto, str. 266, 267.

Anali o pomorskom putovanju na koje se Pavle otisnuo kao zatvorenik, o čemu čitamo u 27. i 28. poglavlju Dela apostolskih, predstavljaju materijal pun sjajnih avanturističkih priča. To opasno putovanje, praćeno olujnim vetrovima, obuhvatalo je i epizode nasukavanja na udaljena ostrva, brodolom i susrete sa narodom Malte. Zaplet je, posle mnogih peripetija, rešen nekom vrstom srećnog završetka kad su konačno stigli u Rim.

Skoro gubimo iz vida da je reč o putovanju zatvorenika, budući da se Pavle pojavljuje kao glavni junak narativa. On je mudar čovek (Dela 27,9–11), on donosi reči utehe (Dela 27,21–26), on spasava mnoge živote (Dela 27,31), on je duhovni voda (Dela 27,35.36), on je imun na ujet zmije (Dela 28,3–6), on je iscelitelj (Dela 28,8.9). Ukratko, Pavle je zvezda priče.

Međutim, postoji još jedan tiki junak koji je sebe učinio nevidljivim u tom izvanrednom narativu. Luka, koga je Pavle nazvao „drugi lekar“ (Kološanima 4,14, SSP), pedantni pisac celog tog izveštaja, bio je s Pavlom. On i Aristarh (Dela 27,2) bili su Pavlovi „drugovi u sužanjstvu“, proživevši zajedno s njim sve opasnosti tog putovanja.

Zašto je Luka bio tu? Pavle je bio zatvorenik, ali Luka nije. On nije morao da pode s Pavlom i izloži sebe svim tim „nepotrebним“ opasnostima. Pa ipak, pošao je dobrovoljno, i više puta preživeo iskustvo bliske smrti.

Zašto bi neko u tolikoj meri izlagao sebe neprijatnostima zbog druge osobe? Čak i u svom pisanju, on ne pominje sebe, iako možemo prepostaviti da je i sam dao značajan doprinos pomažući Pavlu i služeći drugima na brodu. On je Pavla učinio junakom priče, čak i kad je bilo reči o isceljivanju i zdravlju, što je bila Lukina oblast, kao u slučaju bolesti Publijevog oca na Malti.

Tekst 27. i 28. poglavlja Dela apostolskih otkriva ne samo detaljnog i pedantnog pisca, već i odanog prijatelja i jednu poniznu dušu. Isus je rekao: „Nema veće ljubavi nego svoj život položiti za prijatelje“ (Jovan 15,13, SSP). Taj Isusov odraz jasno se vidi u Luki, vernom saputniku koji je dobrovoljno položio život za Pavla, svog prijatelja. Kao Isus, on je „samoga sebe učinio ništavnim uvezši obliče sluge“ (Filibljanima 2,7, SSP).

Kakav je samo blagoslov imati tako vernog prijatelja! Pavle mora da je bio izuzetno blagosloven Lukinim društvom i pouzdanošću. U suprotnom, njegovo putovanje bilo bi mnogo samotnije.

ODGOVORITE:

Da li imate nekog pouzdanog prijatelja koji vam je bliži od brata ili sestre? I što je možda još važnije, da li ste vi veran prijatelj? Postoji li neko za koga biste polozili svoj život?

Džozefin Elia Loi, Frederik, Kolorado, SAD

**Kakav je samo
blagoslov imati tako
vernog prijatelja!**

Pavlov karakter ilustruje kako Bog može da upotrebi bilo koga da bi ostvario svoj cilj. I pored svog preobražaja od surovog tlačitelja do odvažnog evanđeliste, Pavle kao da se povukao pred silom Rima. Ipak, usred oluje, dok je kao zatvorenik putovao na Maltu, u san mu je došao Božji anđeo sa obećanjem: „Ne boj se, Pavle. Ti treba da staneš pred cara. I, evo, Bog ti je poklonio sve ove koji s tobom plove“ (Dela 27,24, SSP). Premda je znao da neće biti pošteđen progonstva, Pavle je sada bio uveren da je Bog uz njega, i da će živ stići na odredište.

I nama je rečeno da ćemo se suočiti s progonstvom, i da će Bog tada biti uz nas. „Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od svih izbavlja Gospod“ (Psalmi 34,19).

**Vera nije
oslanjanje na slepe
prepostavke,
već delovanje na
osnovu čvrstih
dokaza.**

Međutim, kad se nađemo u neprilici, često je teško imati vere, jer je naš ljudski vid ograničen onim što možemo fizički da sagledamo. Pa ipak, tu svoju ograničenost na pet čula ne možemo koristiti kao izgovor, budući da se Božje nevidljive osobine mogu videti u onome što je stvoreno (Rimljanima 1,20). Vera nije oslanjanje na slepe prepostavke, već delovanje na osnovu čvrstih dokaza. Kako možemo jasno da sagledamo ono što je nevidljivo?

1. Upoznajmo svog očnog Lekara: Izlazak s nekim koga ne poznajete zove se „sastanak na slepo“, a verovanje nekom koga ne poznajete naziva se „slepa vera“. I jedno i drugo je opasno. Da biste doživeli radost vere, razvijajte odnos sa najboljim očnim Lekarom. On je obećao da će Ga naći svi koji Ga potraže celim srcem (Jeremija 29,11). Jedino ako budemo pratili recepte iz Njegove Reči, otkrićemo lepotu istine u koju se uzdamo.

2. Sećajmo se onog što smo videli u prošlosti: Delotvornost vere je ono što joj najviše govori u prilog. Međutim, kad se nađemo u iskušenju, mi brzo zaboravljamo kako nas je Bog provodio kroz teškoće, pretvarao neprilike u prilike, ili nas blagosiljaо zdravljem, porodicom i prijateljima. Sećanje na Božje blagoslave u našem životu i na Njegovo praštanje daje nam sigurnost da će nas On voditi i u budućnosti.

3. Delujmo otvorenih očiju: Jedino kad postupamo u skladu sa svojim uverenjima, možemo doživeti veru. Poverenje je razvojni proces. Kao što posao zahteva ulaganje napora, tako i vera zahteva dela. Hrišćanska vera je razumna i opravdana. Ona se zasniva na Božjoj doslednoj i pouzdanoj Reči.

ODGOVORITE:

1. Osvrnite se na neko vreme teškoća i borbe. Kako vas je Bog proveo kroz sve to?
2. U vezi s kojom odlukom u životu čekate na jasan dokaz na osnovu kog ćete postupiti?
3. Da li je moguće da već sad sve jasno sagledavate i da je potrebno samo da primenite svoju potpunu veru?

Natali Hamilton, Dejton, Tenesi, SAD

Zaista se divim Pavlovoj hrabrosti i veri da će se Bog postaratati za njegov život, i cenic veliki primer koji nam je ostavio kad je reč o tome kako da živimo u skladu sa evanđeoskom porukom. Pavle je imao volju da govori o poruci nade, bez obzira na svoje lične okolnosti, a kao što svi znamo, mnoge od njih nisu bile baš prijatne. A opet, kako je i mogao da bude uplašen kad ga je Božji andeo lično utešio rečima: „Ne boj se, Pavle. Ti treba da staneš pred cara“ (Dela 27,24, SSP)?

U tekstu Dela 28,17-22 dat nam je izveštaj o Pavlovom obraćanju ljudima, kad ih je, kroz poruku proroka Isajije, pozvao da se oslobole svoje ravnodušnosti i samozadovoljstva. Kako bi se vama dopalo da vas dovedu u vezu sa izjavom: „Slušaćete i slušaćete, ali nećete razumeti; gledaćete i gledaćete, ali nećete videti“ (Dela 28,26, SSP)? Naša srca su zaista okorela, a nažalost izgleda da su gresi samozadovoljstva i ravnodušnosti u našim crkvenim krugovima uveliko prihváćeni kao normalni. Odkad je to postalo normalno?

Knjiga Dela apostolskih zaista je nadahnjuća. U njoj prosto možemo da osetimo oduševljenje i žar Božjih vernih sledbenika koji su živeli u skladu s Velikim nalogom pošto su ga utkali u svoju svakodnevnicu. Bilo je nečeg posebnog u njima – mogli ste tačno da znate da je neko Isusov sledbenik. Pitam se da li bi i danas neko mogao da nas prepozna kao takve u masi svetovnih ljudi koji hodaju zemljom?

Poslednjih nekoliko godina, srce mi je obuzeto snažnim ubeđenjem da je nama, kao Božjem narodu, potrebna obnovljena svest o našoj svrsi. Zaista treba da se zapitamo: „Zašto smo ovde?“ i da postanemo svesni da većina nas živi veoma udobnim životom. I ne samo to – budimo iskreni – nama se dopada što je to tako.

Plašimo se da napustimo svoju zonu udobnosti, ali tek tamo gde se naša zona udobnosti završava Hristos može početi da obavlja svoje najveće delo u nama i preko nas. „Uveren (sam) uovo: Onaj koji je u vama započeo dobro delo, dovršće ga do dana Hrista Isusa“ (Filipijanima 1,6, SSP). Obećanje je tu – ali je potrebno da iskoračimo u veri kako bismo postali deo toga i živeli u skladu sa svojom svrhom, donoseći svakodnevno odluku da ćemo nastaviti da pobedujemo i ispunjavamo svoju ulogu ovde na zemlji, dok putujemo prema Obećanoj zemlji.

ODGOVORITE:

1. Šta mislite, zašto mi odlažemo hitnost evanđeoskog naloga i Hristov skori povratak?
2. U kojim oblastima vašeg života osećate da vas Bog poziva da napustite svoju zonu udobnosti i da ispunite sopstvenu svrhu?
3. Koja je najveća korist koju ste imali od proučavanja knjige Dela apostolskih?

Mišel Solheiro, Edmonton, Alberta, Kanada

ZAKLJUČAK

Kad nam Bog kaže da će se nešto desiti, On drži svoju reč. Premda nije uvek doživljavao ono što je očekivao, Pavle je ipak postupao u skladu s Božjom Rečju. Saznanje da je Bog s nama pomaže nam da krenemo napred uprkos našim strahovima. Pavle je mogao da vodi tako neverovatan život i da postiže uspeh uprkos traumatičnim iskustvima kroz koja je prolazio zato što je verovao Božjoj Reći i bio joj poslušan. Kad nas Bog poziva da nekome govorimo o Njemu, da postupimo u skladu s Njegovom Rečju, ili da propovedamo evanđelje, ne treba da se bojimo jer će On biti uz nas.

RAZMOTRITE

- Čitajte 27. i 28. poglavlje Dela apostolskih, molite se i razmišljajte o Pavlovom životu. Pitajte Boga čemu želi da vas pouči na osnovu tih tekstova.
- Proučite reč „strah“ i razmotrite kontekst u kom se javlja svaki stih koji govori o strahu.
- Nacrtajte sliku koja se javlja u vašem umu kad čujete reč „strah“. Zatim nacrtajte ono što mislite da je suprotno od straha. Uporedite te dve slike.
- Odslušajte pesmu „Here I am, Lord“ (Evo me, Gospode) od Ričarda Šletija, i hymnu „I'll Go Where You Want Me to Go“ (Ići ću kuda god Ti želiš). Dok budete slušali reči, zapitajte se da li ste spremni da idete kuda god vas Bog pozove i da Mu služite kako god vam On naloži.
- U svom molitvenom dnevniku zapišite molitvu u kojoj pitate Boga kome On želi da svedočite u svom životu.
- Podđite u kolportažu u okviru letnjeg programa kolportaže u vašoj lokalnoj oblasti.

POVEŽITE

Matej 28,18-20; Luka 10,17-20; Dela 18,9.10.

Elen Vajt, *Conflict and Courage*, str. 341, 354 orig.; Apostolska crkva – Hristovim tragom, 42. i 43. poglavlje.

David Platt, Radical, (Multnomah Books, 2010).

Džejmi Martin, Loma Linda, Kalifornija, SAD

JUL

DOPUSTITE DA VAS BOG VODI

Mudrost od Oca svetlosti

1. N	2. Korinćanima 4, 6.	Najuzvišenije znanje
2. P	Matej 7, 28. 29.	Najveći Učitelj svih vremena
3. U	Luka 11, 35. 36.	Suočavanje sa svetlom
4. S	Luka 24, 45.	Otvaranje tajne otkupljenja
5. Č	Psalam 119, 130.	Smisao svih proročanstava
6. P	Priče 2, 6.	Mudrost od Oca svetlosti
7. S	Jovan 5, 39.	Hrišćanski priručnik

Istina je božanski stražar

8. N	2. Petrova 1, 21.	Istraživanje u rudniku istine
9. P	Dela 17, 11.	Glas od Boga
10. U	Psalam 119, 89.	Knjiga od večnih vremena
11. S	Efescima 2, 4-6.	Prava hrišćanska atmosfera
12. Č	Jevrejima 4, 12.	Istina koja menja
13. P	1. Timotiju 4, 12.	Istina je božanski stražar
14. S	Jeremija 15, 16.	Zlatna obećanja

Izvor nade

15. N	Psalam 63, 5.	Izvor nade
16. P	Filibljanima 3, 8.	Gubitak koji je zapravo dobitak
17. U	2. Petrova 1, 10.	Opasnost od zanemarivanja
18. S	Jovan 7, 17.	Veliike dubine znanja
19. Č	1. Korinćanima 2, 5.	Ljudska mudrost nasuprot božanskoj
20. P	Jovan 18, 37.	Autor i Učitelj istine
21. S	Luka 24, 27.	Središnja tema Pisma

Sigurnost na »starim stazama«

22. N	Priče 19, 11.	Vaša lična volja?
23. P	1. Korinćanima 3,19.20.	Osnova istine
24. U	Jezekilj 20, 20.	Određen Božji potpis
25. D	Jeremija 6, 16.	Sigurnost na »starim stazama«
26. Č	1. Petrova 1, 24. 25.	Božiji vrt
27. P	Matej 10, 32.	Kojoj strani pripadate?
28. S	Matej 5, 14. 15.	Neposvećeni hrišćani

Dopustite da vas Bog vodi

29. N	Matej 5, 16.	Prenošenje svetlosti
30. P	Psalam 97, 11.	Svetlost za one koji vole svetlost
31. U	Psalam 90, 17.	Dopustite da vas Bog vodi

AVGUST

SILNI IZBAVITELJ

Podržavanje Božjeg plana

1. S	Isajija 33, 22.	Carevi podanici!
2. Č	1. Kornćanima 4, 2.	Umesto Gospodara
3. P	Malahija 3, 10.	Podržavanje Božjeg plana
4. S	1. Timotiju 6, 9.	Čuvajte se sotoninih zamki

Vera koju Bog prihvata

5. N	Matej 6, 19-21.	Sigurno mesto za naše blago
6. P	Filibljanima 4, 19.	Božja riznica zaliha
7. U	Filibljanima 4, 6.	Postojano utočište
8. S	Jevrejima 11, 6.	Napredak i vera
9. Č	Marko 4, 40.	Opasni gost
10. P	Matej 14, 31.	Pobediti sumnje
11. S	Jakov 2, 26.	Vera koju Bog prihvata

Silni Izbavitelj

12. N	Luka 17, 5.	Negovanje biljke vere
13. P	Psalam 31, 19.	Mnogo vere, mnogo mira
14. U	Psalam 37, 3.	Vera vidi preko tame
15. S	Plać Jeremijin 3, 40. 41.	Vreme je da razmislite
16. Č	Jevrejima 4, 13.	Sveti Stražar
17. P	Isajija 65, 2.	Silni Izbavitelj
18. S	2. Timotiju 2, 22.	Vreme setve

Od poraza do pobeđe

19. N	Efescima 4, 22-24.	Pod Božjim budnim okom
20. P	1. Jovanova 1, 9.	Milost za one koji se kaju
21. U	Jakov 5, 16.	Od poraza do pobeđe
22. S	Jevrejima 2, 18.	Odbrana protiv iskušenja
23. Č	Mihej 7, 18.	Kako se oslobođiti krivice
24. P	Psalam 19, 12.	Pod Božjom disciplinom
25. S	Matej 12, 31.	Greh koji Bog ne može da oprosti

Jedini put u sigurnost

26. N	Efescima 4, 30.	Odbijanje Božjeg Duha
27. P	Jakov 4, 7.	Kako se protiviti sotoni?
28. U	Jakov 4, 8.	Približite se Bogu
29. S	1. Jovanova 5, 18.	Nema izgovora za posrtanje
30. Č	Psalam 41, 12.	Bojno polje u duši
31. P	Isajija 30, 21.	Jedini put u sigurnost

SEPTEMBAR

ISTINITI SVEDOK

Moj Gospod i ja

Moj Gospod i ja

1. **S** Amos 3, 3.

- 2. N Psalam 37, 23.
- 3. P Psalam 123, 2.
- 4. U 1. Korinćanima 15,57.
- 5. S Jevrejima 3, 12.
- 6. Č Jevrejima 3, 13.
- 7. P Otkrivenje 3, 21.
- 8. **S** Rimljanima 8, 28.

Slušajte Božji glas

Prihvatiće Božje vođstvo

Marš do pobjede

Opasni prvi koraci

Zavodljivost greha

Sukob je nastao zbog nas

Poverenje i doba iskušenja

Prihvatiće Božje vođstvo

- 9. N Luka 6, 12.
- 10. P Psalam 27, 14.
- 11. U Luka 11, 1.
- 12. S Matej 6, 9-13.
- 13. Č Isajja 54, 10.
- 14. P Psalam 103, 13.
- 15. **S** Jovan 16, 23. 24.

I Isus se molio

»Dodatavi sami nasamo...«

Prihvatljiva molitva

Primer molitve

Kakav je Bog?

Nežni, milostivi Otac

Uslovi našeg spasenja

Nežni, milostivi Otac

- 16. N Jevrejima 4, 16.
- 17. P Isajja 40, 31.
- 18. U Efescima 6, 18.
- 19. S Psalam 57, 1.
- 20. Č Psalam 61, 1. 2.
- 21. P Jakov 5, 16.
- 22. **S** Danilo 9, 3. 4.

Sila Isusovog imena

Molim se za vođstvo

Hrišćaninov Čuvar

Tih odmor u Bogu

Slabi pokušaji nisu dovoljni

Delovanje žarke molitve

Danilov primer molitve i priznanja

Hvala kao čist potok

Dragocenost tajne molitve

Hvala kao čist potok

Svečanost za Isusa

Stradanje radi istine

Snaga tokom suđenja

Slavni rodovi iskušenja

Zašto nevolje?

Iznesite svoje nevolje Bogu

- 30. N Jakov 1, 2-4.

Iznesite svoje nevolje Bogu

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Jul		Avgust		Septembar	
1.	Psalam	115-117	1. Isaija	1-3	1. Jeremija
2.	"	118	2.	"	40-42
3.	"	119, 1-88	3.	"	43-45
4.	"	119, 89-176	4.	"	46-49
5.	"	120-121	5.	"	50-52
6.	"	122-124	6.	"	Plać
7.	"	125-127	20		1-3
			7.	"	4-5
8.	"	128-130	7.	"	8. Jezekilj
9.	"	131-133	23		1-4
10.	"	134-136	8.	"	5-7
11.	"	137-139	26		8-10
12.	"	140-142	9.	"	11-12
13.	"	143-147	29		13-15
14.	"	148-150	10.	"	16-18
			11.	"	19-21
15.	Priče	1-3			15.
16.	"	4-6	12.	"	22-26
17.	"	7-9	13.	"	27-29
18.	"	10-12	14.	"	30-32
19.	"	13-15	15.	"	33-35
20.	"	16-19	16.	"	36-38
21.	"	20-22	17.	"	39-41
			18.	"	42-44
22.	"	23-25			22.
23.	"	26-28	19.	"	45-48
24.	"	29-31	20.	"	
25.	Propovednik	1-3	21. Jeremija	1-3	23. Danilo
26.	"	4-6	22.	"	1-4
27.	"	7-9	23.	"	5-8
28.	"	10-12	24.	"	9-12
			25.	"	26. Osija
29.	Pesma nad				1-3
	pesmama	1-3	26.	"	4-6
30.	"	4-6	27.	"	7-9
31.	"	7-8	28.	"	29.
			29.	"	10-14
			30.	"	
			31.	"	30. Joilo
					1-3

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Јул

1. Psalm 1.
2. Psalm 2.
3. Psalm 3.
4. Psalm 4.
5. Psalm 5.
6. Psalm 6.
- 7.** Psalm 7.
8. Psalm 8.
9. Psalm 9.
10. Psalm 10.
11. Psalm 11.
12. Psalm 12.
13. Psalm 13.
- 14.** Psalm 14.
15. Psalm 15.
16. Psalm 16.
17. Psalm 17.
18. Psalm 18,1-15.
19. Psalm 18,16-30.
20. Psalm 18,31-50.
- 21.** Psalm 19.
22. Psalm 20.
23. Psalm 21.
24. Psalm 22,1-15.
25. Psalm 22,16-31.
26. Psalm 23.
27. Psalm 24.
- 28.** Psalm 25.
29. Psalm 26.
30. Psalm 27.
31. Psalm 28.

Август

1. Psalm 29.
2. Psalm 30.
3. Psalm 31,1-14.
- 4.** Psalm 31,15-24.
5. Psalm 32.
6. Psalm 33.
7. Psalm 34.
8. Psalm 35,1-14.
9. Psalm 35,15-28.
10. Psalm 36.
- 11.** Psalm 37,1-19.
12. Psalm 37,20-40.
13. Psalm 38.
14. Psalm 39.
15. Psalm 40.
16. Psalm 41.
17. Psalm 42.
- 18.** Psalm 43.
19. Psalm 44,1-12.
20. Psalm 44,13-26.
21. Psalm 45.
22. Psalm 46.
23. Psalm 47.
24. Psalm 48.
- 25.** Psalm 49.
26. Psalm 50.
27. Psalm 51.
28. Psalm 52.
29. Psalm 53.
30. Psalm 54.
31. Psalm 55.

Септембар

- 1.** Psalm 56.
2. Psalm 57.
3. Psalm 58.
4. Psalm 59.
5. Psalm 60.
6. Psalm 61.
7. Psalm 62.
- 8.** Psalm 63.
9. Psalm 64.
10. Psalm 65.
11. Psalm 66.
12. Psalm 67.
13. Psalm 68.
14. Psalm 69,1-16.
- 15.** Psalm 69,17-36.
16. Psalm 70.
17. Psalm 71,1-14.
18. Psalm 71,15-24.
19. Psalm 72.
20. Psalm 73,1-15.
21. Psalm 73,16-28.
- 22.** Psalm 74.
23. Psalm 75.
24. Psalm 76.
25. Psalm 77.
26. Psalm 78,1-14.
27. Psalm 78,15-28.
28. Psalm 78,29-42.
- 29.** Psalm 78,43-56.
30. Psalm 78,57-72.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogosluženja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JULU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Radoviš, Strumica, Đevđelija	20,07	20,03	19,58	19,51
Kavadarci	20,09	20,05	20,00	19,53
Veles, Prilep, Bitola	20,11	20,07	20,02	19,55
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje	20,13	20,09	20,04	19,57
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	20,15	20,11	20,06	19,59
Kladovo, Negotin , Zaječar, Priština, Prizren	20,17	20,13	20,08	20,01
Bor, Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,19	20,15	20,10	20,03
Jagodina , Novi Pazar, Peć	20,21	20,17	20,12	20,05
Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	20,23	20,19	20,14	20,07
Aranđelovac, Užice, Bar	20,25	20,21	20,16	20,09
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Pančevo, Beograd , Valjevo, Pljevlja, Zelenika	20,27	20,23	20,18	20,11
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac, Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,29	20,25	20,20	20,13
Senta, Bećej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Lozница, Sarajevo , Mljet	20,31	20,27	20,22	20,15
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Mostar, Metković, Pelješac	20,33	20,29	20,24	20,17
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboј, Zenica, Hvar, Korčula	20,35	20,31	20,26	20,19
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Brač, Vis	20,37	20,33	20,28	20,21
Slavonska Požega, Banja Luka , Split	20,39	20,35	20,30	20,23
Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,41	20,37	20,32	20,25
Virovitica, Biograd	20,43	20,39	20,34	20,27
Koprivnica, Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospic, Zadar , Dugi Otok	20,45	20,41	20,36	20,29
Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Pag	20,47	20,43	20,38	20,31
Murska Sobota, Ormož, Ptuj , Krapina, Karlovac, Rab	20,49	20,45	20,40	20,33
Maribor , Rogaška Slatina, Celje, Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,51	20,47	20,42	20,35
Dravograd, Slovenj Gradec, Mežica, Ljubljana , Rijeka, Pula	20,53	20,49	20,44	20,37
Kranj, Postojna, Koper, Rovinj	20,55	20,51	20,46	20,39
Jesenice , Kranjska Gora, Gorica	20,57	20,53	20,48	20,41

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U AVGUSTU 2018. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Strumica	19,43	19,34	19,23	19,12	19,00
Radoviš, Đevđelija	19,45	19,36	19,25	19,14	19,02
Pirot , Kavadarci	19,47	19,38	19,27	19,16	19,04
Vranje, Kumanovo, Veles, Prilep, Bitola	19,49	19,40	19,29	19,18	19,06
Kladovo, Negotin, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Skoplje , Tetovo, Ohrid	19,51	19,42	19,31	19,20	19,08
Bor, Paraćin, Kruševac , Priština, Prizren, Debar	19,53	19,44	19,33	19,22	19,10
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica	19,55	19,46	19,35	19,24	19,12
Vršac, Kovin, Požarevac, Smederevo, Smederevska Palanka, Kragujevac, Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,57	19,48	19,37	19,26	19,14
Alibunar, Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Čačak, Berane, Kolašin, Podgorica , Ulcinj	19,59	19,50	19,39	19,28	19,16
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Valjevo, Užice, Pljevlja, Bar	20,01	19,52	19,41	19,30	19,18
Senta, Bećej, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Foča, Zelenika	20,03	19,54	19,43	19,32	19,20
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Bijeljina, Loznica, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,05	19,56	19,45	19,34	19,22
Sombor , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet	20,07	19,58	19,47	19,36	19,24
Beli Manastir , Osijek, Doboј, Zenica, Pelješac	20,09	20,00	19,49	19,38	19,26
Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Jajce, Livno, Brač, Hvar, Korčula	20,11	20,02	19,51	19,40	19,28
Virovitica, Podravska Slatina, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,13	20,04	19,53	19,42	19,30
Bjelovar, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,15	20,06	19,55	19,44	19,32
Koprivnica, Sisak, Bihać, Biograd	20,17	20,08	19,57	19,46	19,34
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Zagreb , Slunj, Gospic, Zadar, Dugi Otok	20,19	20,10	19,59	19,48	19,36
Maribor , Ptuj, Rogačka Slatina, Krapina, Karlovac, Rab, Pag	20,21	20,12	20,01	19,50	19,38
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,23	20,14	20,03	19,52	19,40
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Postojna, Rijeka	20,25	20,16	20,05	19,54	19,42
Jesenice, Kranj, Koper, Rovinj, Pula	20,27	20,18	20,07	19,56	19,44
Kranjska Gora , Gorica	20,29	20,20	20,09	19,58	19,46

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U SEPTEMBRU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Strumica	18,52	18,39	18,26	18,13
Pirot , Radoviš, Đevđelija	18,54	18,41	18,28	18,15
Kladovo, Negotin , Zaječar, Knjaževac, Leskovac, Vranje, Kavadarci	18,56	18,43	18,30	18,17
Bor, Niš , Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep, Bitola	18,58	18,45	18,32	18,19
Vršac, Požarevac, Jagodina , Paraćin, Kruševac, Priština, Tetovo, Ohrid	19,00	18,47	18,34	18,21
Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Đakovica, Kosovska Mitrovica, Prizren, Debar	19,02	18,49	18,36	18,23
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Peć	19,04	18,51	18,38	18,25
Senta, Bećej, Novi Sad , Ruma, Šabac, Valjevo, Užice, Berane, Kolašin	19,06	18,53	18,40	18,27
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Bačka Palanka, Šid, Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Lozница, Pljevlja, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,08	18,55	18,42	18,29
Sombor , Osijek, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Tuzla, Foča, Zelenika	19,10	18,57	18,44	18,31
Beli Manastir , Sarajevo , Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,12	18,59	18,46	18,33
Podravska Slatina, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Derventa , Doboј, Zenica, Mostar, Metković, Mljet	19,14	19,01	18,48	18,35
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Bosanska Gradiška, Banja Luka , Jajce, Pelješac	19,16	19,03	18,50	18,37
Koprivnica, Bjelovar, Prijedor , Livno, Brač, Hvar, Korčula	19,18	19,05	18,52	18,39
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Drvar, Knin, Split, Vis	19,20	19,07	18,54	18,41
Maribor , Ptuj, Rogaška Slatina, Krapina, Zagreb , Slunj, Bihać, Šibenik, Biograd	19,22	19,09	18,56	18,43
Slovenj Gradec, Celje , Zidani Most, Karlovac, Gospić, Zadar, Dugi Otok	19,24	19,11	18,58	18,45
Dravograd, Mežica, Crikvenica, Krk, Rab, Pag	19,26	19,13	19,00	18,47
Jesenice, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka, Cres, Lošinj	19,28	19,15	19,02	18,49
Kranjska gora, Gorica, Koper, Rovinj, Pula	19,30	19,17	19,04	18,51

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.